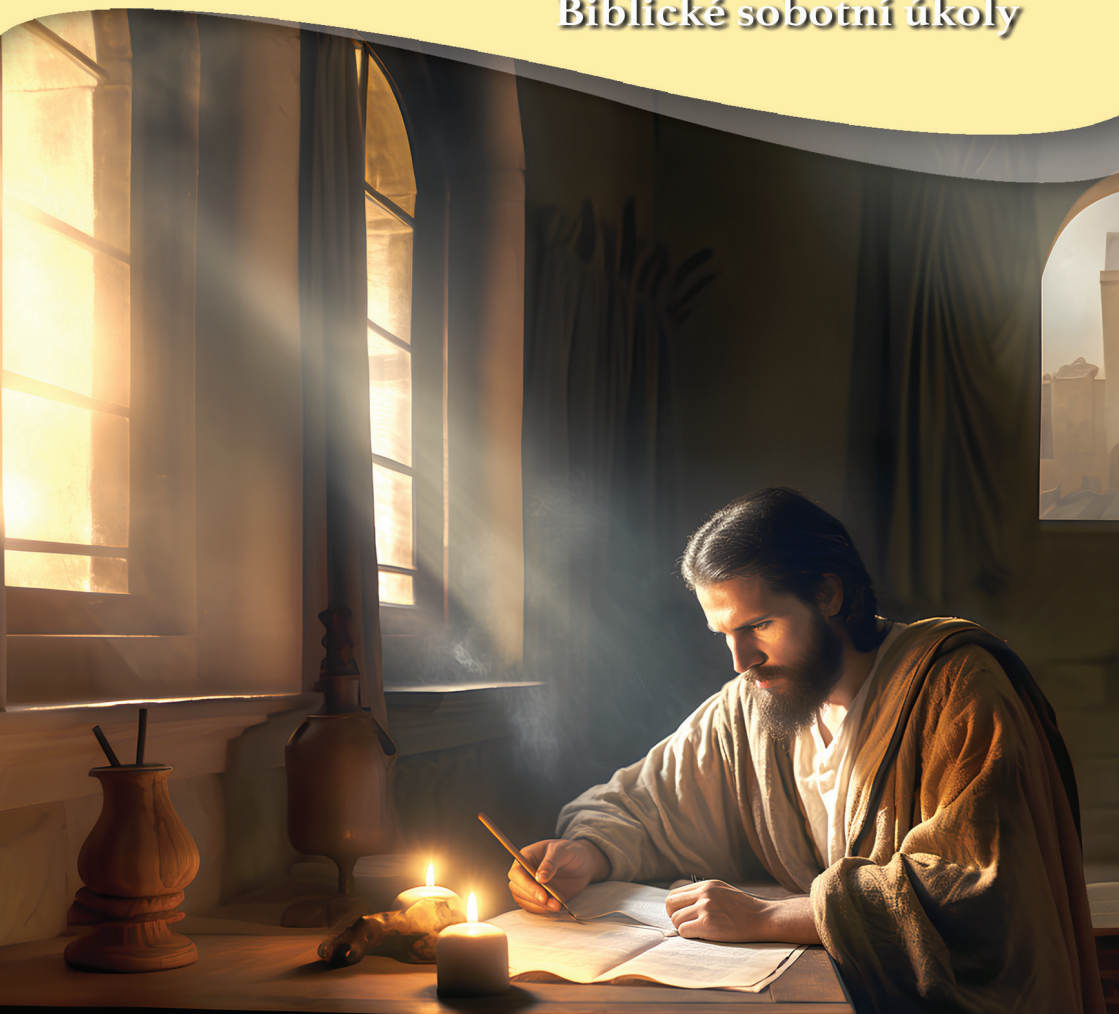

Biblické sobotní úkoly

PŘEDMĚTY STUDIA

V epištole Jakubově

Říjen–prosinec 2024

PŘEDMĚTY STUDIA

V epístole Jakubově

Obsah

1.	Boží poselství skrze Jakuba.	7
2.	Moudrost pro zvládání problémů	13
3.	Tváří v tvář pokušení	18
4.	Uvádění víry do praxe.	23
5.	Překonávání předsudků.	29
6.	Víra v činnosti	34
7.	Modlit se před otevřením svých úst.	39
8.	Volba toho, o čem přemýšlet	44
9.	Krotkost moudrosti	49
10.	Překonávání našich postojoyých problémů	55
11.	Přijetí pokornějšího pohledu	60
12.	Zaměření na nebe	65
13.	Vytrvat vírou	70

Biblické sobotní úkoly jsou denním studijním programem, založeným pouze na Bibli a Duchu proroctví bez dalších komentářů. Citáty mají co nejstručněji poskytnout výstižné, přímé myšlenky. [Text v hranatých závorkách] je v některých případech dodatečně přidán k zajištění jasnosti, správného kontextu a plynulého čtení. Velice se doporučuje další studium ve zdrojových materiálech.

Biblické Sobotní úkoly (USPS 005–118), sv. 100, č. 4, říjen–prosinec 2024. Čtvrtletně vydává Oddělení Sobotní školy Generální konference Reformního hnutí adventistů sedmého dne. Copyright © 2024, tiskne a rozšiřuje Reformation Herald Publishing Association, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019–5048, U.S.A. Periodické poštovné hrazeno v Roanoke, Virginia 24022–9993.

WEB: <http://www.sdarm.cz>; **e-mail:** info@sdarm.cz

Předmluva

Jakubova epištola je přímočará. Jak velice potřebujeme poselství, která jsou v ní obsažena, právě teď! A tak se studenti Sobotní školy po celém světě budou následující tři měsíce zabývat Předměty studia v epištole Jakubově. Zásadní body týkající se vlivu jazyka (v dobrém nebo ve zlém), poslušnosti vůči Bohu skrze víru, mocí modlitby a příkladu Eliášova jsou jen některá klíčová témata. Proč je toto všechno dnes tak důležité?

„Hříchem tohoto věku je nedbání výslovných Božích příkazů. Moc vlivu působícího špatným směrem je velmi veliká.“ — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 483.*

„Nechť nikdo neklame sám sebe vírou, že se může stát svatým, zatímco svévolně porušuje některý z Božích požadavků. Páchání vědomého hříchu umlčuje usvědčující hlas Ducha a odděluje duši od Boha. ‚Hřích jest přestoupení zákona.‘ A ‚každý, kdož hřeší [přestupuje zákon], neviděl Ho, aniž Ho poznal‘ (1 Jan 3:4, 6).“ — *The Great Controversy, p. 472.*

„Dnes je zapotřebí hlasu přísného kárání; neboť těžké hříchy oddělují lid od Boha. Nevěra se rychle stává módou. ‚Nechcemeť, aby tento kraloval nad námi,‘ zní jazyk tisíců. (Lukáš 19:14.) Uhlazená kázání, která jsou tak často kázána, nepůsobí žádným trvalým dojmem; trouba nevydává jistý zvuk. Lidé nejsou zasaženi do srdce jasnými, ostrými pravdami Božího slova.

„Je mnoho údajných Křesťanů, kteří, kdyby měli vyjádřit své skutečné pocity, by řekli: Proč je třeba mluvit tak jasně? Stejně tak by se mohli ptát: Proč musel Jan Křtitel říkat farizeům: ‚Plemeno ještěřců, kdo vám ukázal, kterak byste utekli budoucího hněvu?‘ (Lukáš 3:7.) Proč musel vyprovokovat Herodiadin hněv tím, že řekl Herodovi, že je nezákonné, aby žil s manželkou svého bratra? Kristův předchůdce přišel o život svou jasnou řečí. Proč nemohl jít dál, aniž by si přivodil nelibost těch, kteří žili v hříchu?

„A tak lidé, kteří by měli stát jako věrní strážci Božího zákona, vedli spory, až politika zaujala místo věrnosti a hřích zůstal nepokárán. Kdy bude v církvi opět slyšet hlas věrného kárání?“ — *Prophets and Kings, pp. 140, 141.*

„Byla učiněna dostatečná opatření pro každého Adamova syna a dceru, aby individuálně získali poznání Božské vůle, aby zdokonalili Křesťanskou povahu a aby byli očištěni skrze pravdu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 644.*

Opravdu potřebujeme Boží pomoc a jsme si jasně jisti, že „na každou vážnou modlitbu, ve víře vyjádřenou za cokoli, se nám vrátí odpovědi. Možná nepřijdou přesně tak, jak jsme očekávali; ale přijdou, možná ne tak, jak jsme si mysleli, ale právě v čase, kdy je budeme nejvíce potřebovat.“ — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 209. Amen!*

Oddělení Sobotní Školy Generální Konference

SBÍRKA PRVNÍ SOBOTY NA MODLITEBNU V READINGU, PENSYLVÁNIE, USA

Východní Pole Spojených Států (EUSF) je rozděleno do osmi geografických oblastí složených ze států Pensylvánie, New York, Connecticut, Rhode Island, Massachusetts, Maine, Vermont a New Hampshire. Dílo v Pensylvánii v současné době zažívá rychlý růst.

Odhaduje se, že více než 53 % lidí v tomto státě jsou věřící – tvoří je Metodisté, Luteráni, Baptisté, Letniční a další, přičemž 28,3 % jsou Katolíci. V raných koloniálních dobách byla Pensylvánie útočištěm pro poutníky, kteří hledali náboženskou svobodu, aby unikli pronásledování v Evropě. Tato historie je stále patrná ve velkém počtu tradičních Amišských věřících, kteří nadále žijí ve velkých farmářských komunitách po celém hrabství Lancaster, nosíce prosté oblečení a cestující na koních a v bryčce.

V průběhu let žilo několik členů Reformního hnutí ASD v Pensylvánii a také zde probíhal misionářský výcvik. Současné oživení zájmu o přítomnou pravdu však začalo v roce 2016 ve městě Readingu poté, co se sem dva členové přestěhovali z New Yorku. Skupina se rozrostla a začala se scházet každou Sobotu odpoledne, v létě se scházela v parku a v zimě v domě jedné sestry. Po několika měsících studia byli mnozí pokřtěni do Reformní víry.

Reading má více než 95 000 obyvatel a je výrobním centrem pro elektronické součástky, lékařské přístroje, technologie skladování energie a další. Náš sbor je zde nyní největší v oblasti Východního U. S. Pole. Stále více nových duší se připravuje, aby se připojily k Božímu lidu. V současné době uctíváme Boha v pronajatých prostorách a rádi bychom se usadili a rozšířili se pro větší dosah. „Kdekoli povstává skupina věřících, měla by být postavena modlitebna. . . . Na mnoha místech, kde bylo kázáno poselství a duše je přijaly, jsou v omezených podmínkách a mohou udělat jen málo pro to, aby si zajistily výhody, které by dílu dodaly charakter. To často ztěžuje rozšíření díla.“ — *Evangelism, p. 376.*

Proto se obracíme na naše bratry a sympatizanty z celého světa, aby nám pomohli vybudovat modlitebnu v oblasti Readingu, aby mohlo být do stáda přiváděno více duší. Vaše laskavá štědrost bude velmi ceněna a Pán vám na oplátku požehná.

Vaši bratři z Východního Pole Spojených Států

Boží poselství skrze Jakuba

„Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, dvanácteru pokolení rozptýlenému pozdravení“ (Jakub 1:1).

„Neexistuje žádný člověk, žádný národ, který by byl dokonalý ve všech zvycích a myšlenkách. Jeden se musí učit od druhého. Proto Bůh chce, aby se různé národnosti mísily dohromady, aby byly jedno v soudu, jedno v záměru. Pak bude ztělesněna jednota, která je v Kristu.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 180, 181.

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 190–203.

Neděle

29. září

1. KRISTOVI UČEDNÍCI

a. Kdo byli tři muži jménem „Jakub“, kteří byli spojeni s Kristem – a kterého z nich si obvykle všímáme? **Matouš 10:2, 3; 13:55.**

Matouš 10:2, 3. Dvanácti pak apoštolů jména jsou tato: První Šimon, kterýž slove Petr, a Ondřej bratr jeho, Jakub Zebedeův a Jan bratr jeho, 3. Filip a Bartoloměj, Tomáš a Matouš, kterýž býval celný, Jakub Alfeův a Lebbeus, přijmím Tadeus.

Matouš 13:55. Zdaliž tento není syn tesařův? Zdaliž matka jeho neslove Maria, a bratři jeho Jakub a Jozes a Šimon a Judas?

b. Uveďte některé zvláštní okamžiky s Ježíšem, které zažil Jakub, bratr Jana.

Lukáš 8:51–55; Matouš 17:1, 2; Marek 14:32–34.

Lukáš 8:51–55. A všed do domu, nedopustil s sebou vjíti žádnému, než Petrovi a Jakobovi a Janovi, a otci a materi té děvečky. 52. Plakali jí pak všickni a kvílili. A on řekl: Neplačtež. Neumřelať, ale spí. 53. I posmívali se jemu, vědouce, že umřela. 54. On pak vyhnal ven všechny, a ujav ruku její, zvolal, řka: Děvečko, vstaň. 55. I navrátil se duch její, a vstala hned. I kázal jí dáti jísti.

Matouš 17:1, 2. A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí, 2. A proměnil se před nimi. I zastkvěla se tvář jeho jako slunce, roucho pak jeho učiněno bílé jako světlo.

Marek 14:32–34. I přišli na místo, kterémuž jméno Getsemany. Tedy řekl učedníkům svým: Sedtež tuto, až se pomodlím. 33. A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekati a velmi teskliv býti. 34. I dí jim: Smutnáť jest duše má až k smrti. Počekejtež tuto a bděte.

„Jan, syn Zebedeův, byl jedním z prvních dvou učedníků, kteří byli následovali Ježíše. On a jeho bratr Jakub patřili k první skupině, která byla opustila všechno, aby Jemu sloužila. S radostí opustili domov a přátele, aby mohli být s Ním; chodili a rozmlouvali s Ním; byli s Ním v soukromí domova i na veřejných shromážděních. On tišil jejich strach, vysvobozoval je z nebezpečí, zmírňoval jejich utrpení, utěšoval jejich zármutek a trpělivě a něžně je učil, až se zdálo, že jsou jejich srdce spojena s Jeho, a ve vroucnosti své lásky toužili být Jemu nejbližší v Jeho království.“ — *The Desire of Ages*, p. 548.

„U vchodu do zahrady Ježíš opustil všechny učedníky, až na tři, které vyzval, aby se modlili za sebe i za Něho. S Petrem, Jakubem a Janem vstoupil do jejich odlehlých zákoutí. Tito tři učedníci byli Kristovými nejbližšími společníky. . . . Nyní ve svém velkém zápase Kristus toužil po jejich přítomnosti blízko Sebe. Často s Ním trávili noc v tomto ústraní.“ — *The Desire of Ages*, p. 686.

Pondělí

30. září

2. PITÍ KALICHA

a. Popište původní cíl Jakuba, syna Zebedeova, a jeho bratra Jana. Marek 10:35–38.

Marek 10:35–38. Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce: Mistrě, chceme, zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám. 36. On pak řekl jim: Co chcete, abych vám učinil? 37. I řekli jemu: Dej nám, abychom jeden na pravici tvé a druhý na levici tvé seděli v slávě tvé. 38. Ježíš pak řekl jim: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li píti kalich, kterýž já piji, a křtíti se křtem, kterýž já se křtím?

„Při každé možné příležitosti Jan zaujímal své místo vedle Spasitele a Jakub toužil být poctěn co nejtěsnějším spojením s Ním.

„Jejich matka byla následovnicí Kristovou a sloužila Jemu svobodně ze svého majetku. S mateřskou láskou a ctížádostí pro své syny toužila po tom, aby měli nejváženější místa v novém království. Proto je povzbuzovala, aby o to požádali.

„Matka a její synové společně přišli k Ježíšovi a prosili ho, aby vyhověl žádosti, na kterou upínali svá srdce.

„Co chcete, abych vám učinil?“ zeptal se.

„Matka odpověděla: ‚Rci, ať tyto dva synové moji sedají, jeden po pravici Tvé a druhý po levici, v království Tvém.‘

„Ježíš má s nimi laskavě strpení a nekárá jejich sobectví, když usilují o upřednostnění před svými bratry. Čte v jejich srdcích, zná hloubku jejich připoutanosti k Němu. Jejich láska není pouhou lidskou náklonností; ač poskvněna pozemskostí svého lidského řečiště, ona vyvěrá z pramene Jeho vlastní vykupující lásky. On nebude kárat, ale prohlubovat a očisťovat. Řekl: ‚Můžete-li píti kalich, kterýž já píti budu, a křtem, jímž já se křtím, křtění býti?‘ Oni si připomínají Jeho tajemná slova, poukazující na zkoušky a utrpení, a přesto s důvěrou odpovídají: ‚Můžeme.‘ Pokládali by za nejvyšší čest dokázat

svou věrnost tím, že by se podíleli na všem, co se má stát jejich Pánu.

„Kalich zajisté můj pítí budete, a křtem, jímž já se křtím, pokřtěni budete,“ řekl; před Ním kříž místo trůnu, dva zločinci Jeho společníci po Jeho pravici a Jeho levici.“ — *The Desire of Ages*, pp. 548, 549.

b. Přesně jak byl Kristus předpověděl, co se stalo s Jakubem a jeho bratrem Janem po nanebevstoupení Páně? Skutky 12:1, 2; Zjevení 1:9.

Skutky 12:1, 2. A při tom času dal se v to Heródes král, aby ssušoval některé z církve. 2. I zamordoval Jakuba, bratra Janova, mečem.

Zjevení 1:9. Já Jan, i bratr váš, i spoluúčastník v ssouzení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista.

„Jakub a Jan se měli se svým Mistrem podílet na utrpení; ten první z bratří měl zahynout mečem; druhý, nejděle ze všech, měl snášet dřinu a potupu a pronásledování.“ — *The Desire of Ages*, p. 549.

Úterý

1. října

3. KDO EPIŠTOLU NAPSAL?

a. Jak Inspirace popisuje Jakuba, syna Alfeova – jednoho z dvanácti (ale ne bratra Jana Zebedeova)? Marek 15:40.

Marek 15:40. Byly pak tu i ženy, zdaleka se dívající, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria Jakuba menšího, a Jozesova máť, a Salome.

„Byl tu Léví Matouš celník, povoláný ze života obchodní činnosti a podřízenosti Římu; horlivec Šimon, nesmiřitelný nepřítel císařské moci; impulzivní, soběstačný, dobrosrdečný Petr se svým bratrem Ondřejem; Judejec Jidáš, uhlažený, schopný a podlý; Filip a Tomáš, věrní a upřímní, ale pomalí srdcem k víře; Jakub menší a Juda, méně význační mezi bratřími, ale muži silní, pozitivní jak ve svých chybách, tak ve svých ctnostech; Natanael, dítě v upřímnosti a důvěře; a ctizádství synové Zebedeovi s milujícím srdcem.“ — *Education*, pp. 85, 86.

b. Proč je pravděpodobné, že autorem epištoly Jakobovy (označovaným jako apoštol, protože znal Pána osobně) byl Kristův nevlastní bratr – a jak z jeho popisu sebe sama vyplývá, že jeho povaha byla proměněna vlivem Páně? Jakub 1:1 (první polovina).

Jakub 1:1 (první polovina). Jakub, Boží a Pána Jezukrista služebník, . . .

„Kristus byl Svými bratry nepochopen; neboť nebyl jako oni. Pracoval na tom, aby zmírnil každý případ utrpení, který viděl, a vždy byl úspěšný. Měl málo peněz na rozdávání, ale často dával Svůj skromný pokrm těm, o kterých si myslel, že jsou potřebnější než On sám. Jeho bratři cítili, že Jeho vliv zachází příliš daleko, aby působil proti jejich vlivu; neboť když mluvili tvrdě k ubohým,

poníženým duším, s nimiž přišli do styku, Kristus vyhledal právě tyto jedince a mluvil k nim slova povzbuzení. Pokud by v rodinném kruhu nemohl udělat víc, dal by co nejtíši a nejtajněji nešťastným bytostem, kterým se snažil pomoci, pohár studené vody a pak by jim vložil do rukou Svě vlastní jídlo.“ — *This Day With God*, p. 59.

c. Jak Pavel projevil svou úctu k Jakobovi, Ježíšovu bratrovi? Galatským 1:17–19; Skutky 21:18.

Galatským 1:17–19. Aniž jsem se vrátil do Jeruzaléma k těm, kteříž prvé byli apoštolé nežli já, ale šel jsem do Arabie, přišel jsem pak zase do Damašku. 18. Potom po třech letech navrátil jsem se do Jeruzaléma, abych navštívil Petra, a pobyl jsem u něho patnácte dní. 19. Jiného pak z apoštolů žádného jsem neviděl než Jakuba, bratra Páně.

Skutky 21:18. Druhého pak dne všel Pavel s námi k Jakobovi, a tu se byli všickni starší sešli.

Středa

2. října

4. OBJASNĚNÍ NĚKTERÝCH OTÁZEK

a. Co zjevuje, že Jakub, bratr Kristův, byl vlivným mužem na důležitém koncilu v rané církvi? Skutky 15:5, 6, 13, 19, 20.

Skutky 15:5, 6, 13, 19, 20. Ale povstali někteří z sekty farizejské, kteříž byli uvěřili, pravíce, že musejí obřezováni býti, a aby jim bylo přikázáno zachovávatí zákon Mojžišův. 6. Tedy sešli se apoštolé a starší, aby toho povážili. . . . 13. A když oni umkli, odpověděl Jakub, řka: Muži bratří, slyšte mne. . . . 19. Protož já tak soudím, aby nebyli kormoucení ti, kteříž se z pohanů obracejí k Bohu, 20. Ale aby jim napsáno bylo, ať se zdržují od poškrvn modl, a smilstva, a toho, což jest udáveného, a od krve.

„Zdá se, že v tomto případě byl Jakub zvolen jako ten, kdo oznámí rozhodnutí, k němuž dospěla rada. Jeho rozsudkem bylo, že obřadní zákon, a zvláště obřad obřizky, by neměl být Pohanům vnucován, ba ani jim doporučován. Jakub se snažil vštípit myslím svých bratří skutečnost, že obrácením se k Bohu učinili Pohané velkou změnu ve svých životech a že by se mělo dbát velké opatrnosti, aby nebyli obtěžováni matoucími a pochybnými otázkami menšího významu, aby nebyli znechuceni v následování Krista.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 195.

b. Jaké obecně přijímané – ale bludné – tvrzení je vyvráceno prominentní rolí Jakuba na tomto důležitém koncilu? Matouš 16:18.

Matouš 16:18. I jáť pravím tobě, že jsi ty Petr, a na tét' skále vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou jí.

„Jakub předsedal radě a jeho konečné rozhodnutí znělo: ‚Protož já tak soudím, aby nebyli kormoucení ti, kteříž se z Pohanů obracejí k Bohu.‘

„Tím byla diskuse ukončena. V tomto případě máme vyvrácení doktríny zastávané Římskokatolickou Církví, že Petr byl hlavou církve. Ti, kteří se jako

papežové prohlašují za jeho nástupce, nemají pro své nároky žádný Biblický základ. Nic v Petrově životě nepotvrzuje tvrzení, že byl povýšen nad své bratry jako zástupce Nejvyššího. Kdyby ti, kdož se prohlašují za Petrovy nástupce, následovali jeho příkladu, byli by vždy spokojeni s tím, že zůstanou na stejné úrovni se svými bratřími.“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 194, 195.

„Spasitel nesvěřil dílo evangelia individuálně Petrovi. Později, když opakoval slova, která byla řečena Petrovi, aplikoval je přímo na církev. A totéž bylo v podstatě řečeno také dvanácti apoštolům jako zástupcům těla věřících. Kdyby byl Ježíš svěřil nějakou zvláštní autoritu jednomu z učedníků nad ostatní, nenašli bychom je, jak se tak často hádají o to, kdo by měl být největší. Podřídili by se přání svého Mistra a ctili by toho, koho si On byl vyvolil.“ — *The Desire of Ages*, p. 414.

Čtvrtek

3. října

5. BOŽÍ IZRAEL

a. Komu je tato epištola napsána – a jak se týká všech, kteří přijímají Ježíše jako Pána? Jakub 1:1 (druhá polovina); Galatským 3:27–29.

Jakub 1:1 (druhá polovina). . . . dvanácteru pokolení rozptýlenému pozdravení.

Galatským 3:27–29. Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni jste, Krista jste oblékli. 28. Nenít ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši. 29. A když Kristovi jste, tedy símé Abrahamovo jste, a podlé zaslíbení dědicové.

„Mezi Boží Izrael se měli počítat mnozí, kteří nebyli potomci Abrahamovi podle těla.“ — *Prophets and Kings*, p. 367.

„Kristův život ustanovil náboženství, v němž neexistuje žádná výlučná skupina, náboženství, jímž jsou Židé i Pohané, svobodní i otroci, spojení ve společném bratrství, rovni před Bohem.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 191.

„Křesťanství vytváří silné pouto jednoty mezi pánem a otrokem, králem a poddaným, služebníkem evangelia a poníženým hříšníkem, který našel v Kristu očištění od hříchu.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 460.

b. Jak je v proroctví pojmenován konečný duchovní Izrael – a jak je popsána jeho zkušenost těsně před Kristovým návratem? Zjevení 7:4.

Zjevení 7:4. I slyšel jsem počet znamenanych, sto čtyřriceti a čtyři tisíce jich znamenáno ze všech pokolení synů Izraelských.

„Brzo jsme slyšeli hlas Boží jako vod mnohých, který nám sděloval den a hodinu Ježíšova příchodu. Žijící svatí, v počtu 144 000, znali a rozuměli hlasu, zatímco bezbožní mysleli, že to byl hrom a zemětřesení. . . .

„Všech 144 000 bylo zapečetěno a dokonale sjednoceno. Na jejich čelech bylo napsáno: Bůh, Nový Jeruzalém, a slavná hvězda obsahující Ježíšovo nové jméno. Kvůli našemu šťastnému, svatému stavu se bezbožní rozzuřili a chtěli násilně přichvátat, aby na nás vztáhli ruce a uvrhli nás do vězení, když jsme

však vztahovali ruku ve jménu Páně, padali bezmocně k zemi. Tehdy se stalo, že škola Satanova poznala, že Bůh miloval nás, kteří jsme umývali nohy jeden druhému a pozdravovali bratry svatým políbením, i klaněli se u našich nohou.“
— *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 59.*

Pátek

4. října

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Jak Jakub, syn Zebedeův, rostl v tom, aby se více podobal Kristu?
2. Jak Jakub, Ježíšův nevlastní bratr, rostl v tom, aby se více podobal Kristu?
3. Které důkazy v Písmu ukazují, že Petr nebyl hlavním apoštolem?
4. Jak Pavel vysvětluje jednotu a stejnou hodnotu všech Křesťanů?
5. Co znázorňuje konečné vítězství Božího duchovního Izraele?

Moudrost pro zvládání problémů

„Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu“ (Jakub 1:5).

„Pro moudrost nemusíte chodit až na konec země, neboť Bůh je blízko. Nejsou to schopnosti, které nyní máte nebo kdy budete mít, které vám přinesou úspěch. Je to to, co pro vás může učinit Pán. . . . On touží dát vám porozumění jak v časných, tak v duchovních záležitostech. Může zbystřit rozum. Může dát takt a dovednost. Vložte své hřivny do díla, prostě Boha o moudrost, a bude vám dána.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 146.

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 1, pp. 120, 121; vol. 2, pp. 232–235.

Neděle

6. října

1. PROSBA O MOUDROST

a. Proč vlastně potřebujeme v životě víc než jen lidskou moudrost, a jak je nám dostupná? Jakub 1:5.

Jakub 1:5. Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu.

„Musíme mít mnohem méně důvěry v to, co může udělat člověk, a mnohem více důvěry v to, co může udělat Bůh pro každou věřící duši. On touží, abyste po Něm vírou sáhli. Touží, abyste od Něj očekávali velké věci.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 146.

„Pouze slyšet kázání Sobotu co Sobotu, čist Bibli skrz naskrz, nebo ji vysvětlovat verš po verši, neprospěje ani nám, ani těm, kteří nám naslouchají, pokud nevedeme pravdy Bible do své osobní zkušenosti. Rozum, vůle a city musejí být podrobeny kontrole slova Božího. Pak skrze působení Ducha Svátého se příkazy slova stanou zásadami života.

„Když prosíte Pána, aby vám pomohl, uctívejte svého Spasitele tím, že budete věřit, že dostáváte Jeho pozhnání. Veškerá moc, veškerá moudrost, jsou nám k dispozici. Musíme pouze prosit.“ — *The Ministry of Healing*, p. 514.

2. POSÍLENÍ DŮVĚROU

- a. Jaký užitek z toho budeme mít, budeme-li považovat moudrost Boží za mnohem vyšší než naši vlastní, a to i v běžných věcech života? Příklad 3:3–8.** *Příklad 3:3–8. Milosrdenství a pravda necht' neopouštějí tě, přivaž je k hrdlu svému, napiš je na tabuli srdce svého, 4. A nalezněš milost a prospěch výborný před Bohem i lidmi. 5. Doufej v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost pak svou neopolehej. 6. Na všech cestách svých snažuj se jej poznávat, a onť spravovati bude stezky tvé. 7. Nebývej moudrý sám u sebe; boj se Hospodina, a odstup od zlého. 8. Toť bude zdraví životu tvému, a rozvážení kostem tvým.*

„Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu. Takové zaslíbení má větší cenu než zlato nebo stříbro. Budete-li s pokorným srdcem hledat Božské vedení v každé nesnázi a zmatku, Jeho slovo je zaslíbeno, že vám bude dána milostivá odpověď. A Jeho slovo nemůže nikdy selhat. Nebe a země mohou pominout, ale Jeho slovo nikdy nepomine. Doufejte v Hospodina a nebudete nikdy spleteni ani zahanbeni. Lépe jest doufati v Hospodina, než naději skládati v člověku. Lépe jest doufati v Hospodina, nežli naději skládati v knížatech.“

„Ať už v životě zaujímáme jakékoli postavení, ať už podnikáme cokoli, musíme být dostatečně pokorní, abychom cítili, že potřebujeme pomoc; musíme se bezvýhradně opírat o učení Božího slova, uznávat Jeho prozřetelnost ve všech věcech a být věrní ve vylévání svých duší v modlitbě. Opřete se o svůj vlastní rozum, milí bratři, když jdete svou cestou světem, a budete sklízet zármutek a zklamání. Doufejte v Hospodina celým svým srdcem, a On povede vaše kroky v moudrosti, a vaše zájmy budou v bezpečí pro tento svět i pro ten příští. Potřebujete světlo a poznání. Buď si necháte poradit od Boha, nebo od svého vlastního srdce; buď budete chodit v jiskrách svého vlastního rozvíjení, nebo k sobě shromáždíte Božské světlo od Slunce Spravedlnosti.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 427.*

- b. Proč si musíme odvyknout od silného spoléhání se na to, že nás povedou druzí lidé? Jeremiáš 17:5–8.**

Jeremiáš 17:5–8. Takto praví Hospodin: Zlořečený ten muž, kterýž doufá v člověka, a kterýž klade tělo za rámě své, od Hospodina pak odstupuje srdce jeho. 6. Nebo bude podobný vřesu na pustině, kterýž necítí, když co přichází dobrého, ale bývá na vyprahlých místech na poušti v zemi slatinné, a v níž se nebydlí. 7. Požehnaný ten muž, kterýž doufá v Hospodina, a jehož naděje jest Hospodin. 8. Nebo podobný bude stromu štípenému při vodách, a při potoku pouštějícímu kořeny své, kterýž necítí, když přichází vedro, ale list jeho bývá zelený, a v rok suchý nestará se, aniž přestává nésti ovoce.

„Když vyvstanou zmatky a čelíte těžkostem, neobracejte se o pomoc k lidem. Spolehejte se ve všem na Boha. Zvyk vyprávět druhým o našich těžkostech

nás jen oslabuje a jim nepřináší žádnou sílu. Vkládá to na ně břemeno našich duchovních slabostí, kterého se nemohou zbavit. Hledáme sílu chybujícího, konečného člověka, když bychom mohli mít sílu neomylného, nekonečného Boha.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 146.

Úterý

8. října

3. ROZVÍJENÍ VĚTŠÍ STÁLOSTI

a. Jakou podmínku musíme splnit dříve, než Pán může odpovědět na naši prosbu?

Jakub 1:6 (první část); Marek 11:24. Vysvětlete jeden příklad toho, jak se můžeme rozhodnout, že v tomto ohledu rozvineme sílu. **1 Korintským 6:3–5.**

Jakub 1:6 (první část). Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. . . .

Marek 11:24. Protož pravím vám: Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet' se vám.

1 Korintským 6:3–5. Zdalíž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci? 4. Protož když byste měli míti soud o tyto časné věci, těmi, kteříž nejzadnější jsou v církvi, soud osad'te. 5. K zahanbení' vašemu to pravím. Tak-liž není mezi vámi moudrého ani jednoho, kterýž by mohl rozsouditi mezi bratřími svými?

„Málokterí si uvědomují odpovědnosti spočívající na několika málo kazatelích, kteří nesou břemena v této věci. Bratři často volají tyto muže od jejich díla, aby se věnovali jejich malým záležitostem, nebo aby urovnali nějaký církevní soud, což by mohli a měli svěřit sami sobě. „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu. Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje.“ Takový musí být upřímný a vytrvalý. Je-li nerozhodný a neustále pochybuje, zda Pán skutečně učiní to, co zaslíbil, nic nedostane.

„Mnozí vzhlížíjí ke svým kazatelům, že oni jim přinesou světlo od Boha, a zdá se, že si myslí, že je to levnější způsob, než aby se namáhali jít k Bohu pro světlo sami. Takoví ztrácejí hodně. Kdyby denně následovali Krista a činili Jej svým vůdcem a rádcem, mohli by obdržet jasné poznání Jeho vůle, a takto získat cennou zkušenost. Pro nedostatek právě této zkušenosti chodí bratři, kteří vyznávají pravdu, v jiskrách, které roznitili jiní; nejsou obeznámeni s Duchem Božím a nemají poznání Jeho vůle, a proto se snadno odchylují od své víry. Jsou nestálí, protože doufali v druhé, že oni pro ně získají zkušenost.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 643, 644.

b. K čemu je přirovnáván údajný Křesťan, jehož víra začíná kolísat? Jakub 1:6 (poslední část); Genesis 49:4 (první část). Jak tomu můžeme zabránit?

Jakub 1:6 (poslední část). . . . Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá.

Genesis 49:4 (první část). Prudce sběhneš jako voda. . . .

„Víra většiny Křesťanů bude kolísat, pokud budou neustále zanedbávat společné scházení se na shromážděních a modlitbách.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 106.

„Berte slovo Kristovo jako své ujištění. Nepozval vás, abyste k Němu přišli? Nikdy si nedovolte mluvit beznadějně a sklíčeně. Pokud tak učiníte, ztratíte hodně. Jestliže se díváte na vnější okolnosti a stěžujete si, když přicházejí těžkosti a nesnáze, dáváte tím svědectví o nemocné, oslabené víře. Mluvte a jedněte tak, jako by vaše víra byla nepřemožitelná.“ — *Christ's Object Lessons*, pp. 146, 147.

Středa

9. října

4. VYHÝBÁNÍ SE ROZDĚLENÉMU SRDCI

a. Jak můžeme zajistit, aby naše modlitba o moudrost byla vyslyšena? Lukáš 18:1; Jakub 1:6, 7.

Lukáš 18:1. *Pověděl jim také i podobenství, kterak by potřebi bylo vždycky se modliti a neoblevovati.*

Jakub 1:6, 7. *Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá. 7. Nedomnívej se zajisté člověk ten, by co vzíti měl ode Pána.*

„Prosbá o moudrost nemá být bezvýznamnou modlitbou, která sejde z myslí, jakmile skončí. Je to modlitba, která vyjadřuje silnou, vážnou touhu srdce, která vyvěrá z vědomého nedostatku moudrosti ke zjištění vůle Boží.

„Není-li po modlitbě uskutečněna odpověď okamžitě, neunavujte se čekáním a nebuďte nestálí. Nekolísajte. Držte se zaslíbení: ‚Věrnýť jest ten, kterýž povolal vás, kterýž také i učiní to.‘ Jako neodbytná vdova trvejte na svém, jsouce pevní ve svém záměru. Je pro vás ten předmět důležitý a má pro vás velký význam? Určitě ano. Pak nekolísajte, neboť vaše víra může být zkoušena. Je-li věc, po které toužíte, cenná, je hodna silného, vážného úsilí. Máte zaslíbení; bděte a modlete se. Buďte pevní a modlitba bude vyslyšena; neboť není to Bůh, kdo zaslíbil? Jestliže vám něco stojí za to, abyste to získali, budete si toho cenit více, až to získáte. Je vám jasně řečeno, že pokud zakolísáte, nemůžete si myslet, že od Pána něco obdržíte. Je zde dáno varování neunavit se, ale spočinout pevně na zaslíbení. Budete-li prosit, On vám dá ochotně a bez omlouvání.

„Tady je to, kde mnozí dělají chybu. Kolísají ve svém záměru a jejich víra selhává. Toto je důvod, proč nepřijímají nic od Pána, který je našim Zdrojem síly. Nikdo nemusí jít ve tmě, potácejte se jako slepec; neboť Pán poskytuje světlo, jestliže je budou přijímat Jeho určeným způsobem, a nezvolí si svou vlastní cestu. On vyžaduje ode všech svědomitě plnění každodenních povinností.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 130, 131.

b. Proč se musíme vyvarovat dvojí mysli? Jakub 1:8; Žalm 86:11.

Jakub 1:8. *Muž dvojí myslí, jest neustavičný ve všech cestách svých.*

Žalm 86:11. *Vyuč mne, Hospodine, cestě své, abych chodil v pravdě tvé; ustav srdce mé v bázni jména svého.*

„I když mnozí vyznávají, že jsou Křesťané, mají na sobě formu světa, a jejich city se neupínají na Boha. Jsou dvojí mysli, snažice se sloužit Bohu i mamonu zároveň. . . . Tím, že se snaží sloužit dvěma pánům, jsou ve všech svých způsobech nestálí a nelze se na ně spolehnout. . . .

„K jakému užitku je říkat příjemné věci, odsuzovat dílo Satanovo, a přitom

se současně pouštět do plnění všech jeho záměrů? Toto je být dvoji mysli.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 938.*

Čtvrtek

10. října

5. PŘIPOMÍNÁNÍ JÁKOBA

a. Jak Ježíš znázorňuje intenzitu, s kterou bychom měli předkládat své prosby o sílu k vykonávání Boží vůle? Matouš 11:12.

Matouš 11:12. Ode dnů pak Jana Křtitele až dosavad království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž násilí činí, uchvacují' je.

„Království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž násilí činí, uchvacují' je.‘ Toto násilí zahrnuje celé srdce. Být dvoji mysli znamená být nestálý. Rozhodnost, sebezapření a posvěcené úsilí jsou nezbytné pro dílo přípravy. Rozum a svědomí mohou být sjednoceny; nebude-li však vůle uvedena do činnosti, budeme selhávat. Musí se zapojit každá schopnost a cit. Vroucnost a vážná modlitba musejí nahradit netečnost a lhostejnost. Pouze vážným, odhodlaným úsilím a vírou v zásluhy Kristovy můžeme zvítězit a získat království nebeské. Náš čas na práci je krátký. Kristus má brzy přijít podruhé.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1096.*

„S velikou pravdou, kterou jsme měli výsadu přijmout, bychom se měli, a pod mocí Ducha Svatého bychom se mohli, stát živými kanály světla. Pak bychom se mohli přiblížit k slitovnici; a vidouce duhu zaslíbení, pokleknout se zkroušenými srdci a hledat království nebeské s duchovním násilím, které by přineslo svou vlastní odměnu. Vzalí bychom ho násilím, stejně jako Jákob. Pak by naše poselství bylo mocí Boží k spasení. Naše úpěnlivé prosby by byly plné vážnosti, plně vědomí naší velké potřeby; a my bychom nebyli zapření. Pravda by byla vyjádřena životem a povahou, a ústy, kterých se dotkl uhel řevavý z Božího oltáře.

„Když tuto zkušenost získáme, budeme vyzdviženi ze svého ubohého, laciného já, které jsme tak něžně opatrovali. Vyprázdníme svá srdce od rozežirající moci sobectví a budeme naplněni chválou a vděčností Bohu. Budeme velebit Pána, Boha veškeré milosti, který zvelebil Krista. A On zjeví skrze nás Svou moc a učiní nás jako ostré srpy ve žnovém poli. Bůh vyzývá Švůj lid, aby zjevil Jeho.“ — *Reflecting Christ, p. 217.*

Pátek

11. října

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Popište některé podstatné klíče k získání větší moudrosti z Nebe.
2. Co se stane, když se spokojíme se spoléháním se na lidské vědomosti?
3. Jak mohu přispět svým dílem k uvolnění služebníků, aby se zaměřili na nové duše?
4. V jakých oblastech života bych mohl(a) být dvoji mysli více, než si uvědomuji?
5. Vysvětlete moc a význam Jákobova zápasu pro poslední dny.

Tváří v tvář pokušení

„Blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení; nebo když bude zkušěn, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují“ (Jakub 1:12).

„Mluvte a jednejte v souladu se svými modlitbami. Bude pro vás nekonečně důležité, zda zkouška prokáže, že vaše víra je pravá, nebo ukáže, že vaše modlitby jsou jen formou.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 146.

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 477–492.

Neděle

13. října

1. FAKTOR DUCHOVNÍHO RŮSTU

a. Popište tajemství toho, jak se Jakub 1:2 může naplnit při nás. Nehemiáš 8:10.

Jakub 1:2. Za největší radost mějte, bratři moji, kdyžkoli v rozličná pokušení upadáte. *Nehemiáš 8:10.* Ale jděte, řekl jim, a jezte tučné věci, a píte sladké, sdílejte se s těmi, kteříž nemají nic připraveno. Den zajisté tento svatý jest Pánu našemu, protož nermuťtež se, nýbrž radost Hospodinova budiž síla vaše.

„Všechny zkoušky, které jsou přijímány jako výchovné prostředky, budou přinášet radost. Celý náboženský život bude pozdvihující, povznášející, zušlechťující, voňavý dobrými slovy a skutky. Nepřítel je velmi potěšen, když jsou duše skleslé, sklíčené, truchlící a sténající; chce, aby se projevíly právě takové dojmy, pokud jde o účinek naší víry. Bůh však chce, aby mysl nedosahovala nízké úrovně. Přeje si, aby každá duše triumfovala v ostříhajícím moci Vykupitele.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 365, 366.

b. Proč Bůh dopouští, aby na nás přicházely zkoušky? Jakub 1:3; Římanům 5:3.

Jakub 1:3. Věduce, že zkušeni víry vaší působí trpělivost. *Římanům 5:3.* A ne jen naději, ale také chlubíme se ssouženými, věduce, že ssoužení trpělivost působí.

„Pokud překonáme své zkoušky a zvítězíme nad pokušeními Satanovými, pak obstojíme ve zkoušce naší víry, která je drahocennější než zlato, a jsme silnější a lépe připraveni čelit těm dalším. Jestliže však klesneme a podlehneme pokušením Satanovým, budeme růst slaběji a nedostaneme žádnou odměnu za zkoušku a nebudeme tak dobře připraveni na další. Takto budeme růst slaběji a slaběji, až nás Satan podle své vůle přivede do zajetí. Musíme mít na sobě celou zbroj Boží a být kdykoli připraveni na střetnutí s mocnostmi temnoty.“ — *Early Writings*, p. 46.

2. LEPŠÍ VÝSLEDKY, NEŽ JSME SI PŘEDSTAVOVALI**a. Vysvětlíte užítky ze cvičení se v trpělivosti. Jakub 1:4; Lukáš 21:19.**

Jakub 1:4. Trpělivost pak ať má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku.

Lukáš 21:19. V trpělivosti své vládněte dušemi svými.

„Bůh je příliš moudrý a dobrý, než aby odpověděl na naše modlitby vždy právě tehdy a právě tak, jak si přejeme. Udělá pro nás více a lépe, než aby splnil všechna naše přání. A protože můžeme důvěřovat Jeho moudrosti a lásce, neměli bychom Jej žádat, aby přistoupil na naši vůli, ale měli bychom se snažit vstoupit do Jeho záměru a uskutečnit jej. Naše touhy a zájmy by se měly ztratit v Jeho vůli. Tyto zkušenosti, které prověřují víru, jsou k našemu prospěchu. Jimi se činí zjevným, zda je naše víra pravá a upřímná, spočívající pouze na slově Božím, nebo zda je v závislosti na okolnostech nejistá a proměnlivá. Víra se upevňuje cvičením. Musíme nechat trpělivost, aby konala své dokonalé dílo, pamatujíc, že v Písmu jsou drahocenná zaslíbení pro ty, kdož čekají na Pána.“
— *The Ministry of Healing*, p. 231.

b. Jak a proč nám Jakub ukazuje širší obraz, než je pouhý dočasný pohled na moc a blahobyt v tomto zkaženém světě? Jakub 1:9–11.

Jakub 1:9–11. Chlubiž se pak bratr ponížený v povýšení svém, 10. A bohatý v ponižování se; nebo jako květ byliny pomine. 11. Nebo jakož slunce vzešlé s horkostí usušilo bylinu, a květ její spadl, i ušlechtilost postavy jeho zhynula, takť i bohatý v svých cestách usvadne.

„V této době, před velkou závěrečnou krizí, stejně jako před prvním zničením světa, jsou lidé pohrouženi do požitků a smyslových zábav. Zcela zaujati tím, co je viditelné a pomíjivé, ztratili ze zřetele to, co je neviditelné a věčné. Za věci, které zanikají užíváním, obětují nepomíjivé bohatství. Jejich myslí musejí být povzneseny, jejich pohledy na život musejí být rozšířeny. Musejí být probuzeni ze strnulosti světského snění.

„Ze vzestupu a pádu národů, jak je zřejmé na stránkách Pisma Svatého, se potřebují naučit, jak bezcenná je pouhá vnější a světská sláva. Babylon, s veškerou svou mocí a svou velkolepostí, jakou náš svět od té doby nikdy nespátřil – mocí a velkolepostí, která se lidem té doby zdála tak stabilní a trvalá – jak zcela pomínil! Jako ‚květ byliny‘ zahynul. Tak hyne všechno, co nemá Boha za svůj základ. Pouze to, co je svázáno s Jeho záměrem a vyjadřuje Jeho povahu, může přetrvat. Jeho zásady jsou jediné skálopevné věci, které náš svět zná.“ — *Education*, p. 183.

„Světský poklad je pomíjivý. Pouze skrze Krista můžeme získat věčné bohatství.“ — *The Review and Herald*, December 10, 1901.

3. V ZÁPALU BOJE

a. Když čelíme pokušení, co musíme zbožně dělat, a proč? Jakub 1:12.

Jakub 1:12. Blahoslavený muž, kterýž snáší pokušení; nebo když bude zkušén, vezme korunu života, kterouž zaslíbil Pán těm, kdož ho milují.

„Odložte veškeré předstírání a přetvářku. Jednejte svým prostým, přirozeným já. Buďte pravdiví v každé myšlence, slově a skutku, a ,v pokoře jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce.‘ Vždy mějte na paměti, že mravní přirozenost musí být posílena neustálou bdělostí a modlitbou. Dokud vzhlížíte ke Kristu, jste v bezpečí; ale v okamžiku, kdy pomyslíte na své oběti a těžkosti, a začnete sami se sebou soucítit a sami sebe hýčkat, ztratíte svou důvěru v Boha a jste ve velkém nebezpečí.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 522.*

„Měli bychom jít vytrvale kupředu, nikdy neztrácejíce odvahu ani naději v dobré dílo, ať už nám jakékoli zkoušky stojí v cestě, ať už nás obklopuje jakákoli mravní temnota. Trpělivost, víra a láska k povinnostem jsou lekce, kterým se musíme učit. Podmaňující si své vlastní já a vzhlízejíce k Ježíši je každodenním dílem. Pán nikdy neopustí duši, která v Něho doufá a hledá Jeho pomoc. Koruna života se vkládá pouze na čelo vítěze.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 70, 71.*

b. Proč je nesprávné říkat, že Bůh sesílá zkoušky a pokušení? Jakub 1:13.

Jakub 1:13. Žádný, když bývá pokoušín, neříkej, že by od Boha pokoušín byl; neboť Bůh nemůže pokoušín býti ve zlém, aniž také on koho pokouší.

„Neměli bychom se pokoušet zmenšit svou vinu tím, že hřích omlouváme. Musíme přijmout Boží hodnocení hříchu, a to je vskutku těžké. Jedině Golgota může zjevit strašlivou ohavnost hříchu. . . .

„Pokušení je svádění k hříchu, a to nepochází od Boha, ale od Satana a ze zla našich vlastních srdcí. Bůh nemůže pokoušín býti ve zlém, aniž také On koho pokouší.“ (Jakub 1:13.)

„Satan se nás snaží uvést do pokušení, aby zlo našich povah mohlo být zjeveno před lidmi a anděly, aby nás mohl prohlásit za své vlastní. . . . Nepřítel nás vede do hříchu a pak nás před nebeským vesmírem obviňuje, že nejsme hodni lásky Boží.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 116, 117.*

c. Když žalobník útočí na naši poskvrněnou povahu, jak nás Hospodin hájí?

Zachariáš 3:1–4; 1 Jan 1:9, 10; 2:1.

Zachariáš 3:1–4. Potom mi ukázal Jozue kněze nejvyššího, stojícího před andělem Hospodinovým, a satana stojícího po pravici jeho, aby se mu protivil. 2. Ale Hospodin řekl satanu: Potresciz tě Hospodin, satane, potresciz tě, pravím, Hospodin, kterýž vyvoluje Jeruzalém. Zdalíž tento není jako hlavně vychvácená z ohně? 3. Jozue pak oblecěn byl v roucha zmazaná, a stál před andělem. 4. I odpověděl a řekl těm, kteříž stáli před ním, řka: Vezměte roucho to zmazané s něho. A řekl jemu: Pohled, přenesl jsem s tebe nepravost tvou, a oblékl jsem tě v roucha proměnná.

1 Jan 1:9, 10. *Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti. 10. Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a neníť v nás slova jeho.*

1 Jan 2:1. Synáčkové moji, toto' vám piši, abyste nehřešili. Paklit' by kdo zhřešil, přimlůvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.

Středa

16. října

4. BOŽÍ SÍLA V NAŠÍ KŘEHKOSTI

a. Vysvětlíte frázi v modlitbě Páně: „Neuvod' nás v pokušení.“ Matouš 6:13 (první část); Izaiáš 30:21.

Matouš 6:13 (první část). I neuvod' nás v pokušení, . . .

Izaiáš 30:21. A ušima svýma slýchati slovo tobě po zadu řkoucích: Tot' jest ta cesta, chod'te po ní, buď že byste se na pravo neb na levo uchýlili.

„[Bůh] dopouští, abychom se setkávali s překážkami, pronásledováním a těžkostmi, a to nikoli jako zlořečení, ale jako největší požehnání našich životů. Každé pokušení, kterému jsme odolali, každá zkouška, kterou jsme statečně snášeli, nám dává novou zkušenost a posouvá nás vpřed v díle budování povahy. Duše, která skrze Božskou moc odolává pokušení, zjevuje světu a nebeskému vesmíru účinnost milosti Kristovy.

„Ale i když se nemáme děsit zkoušky, jakkoli trpké, měli bychom se modlit, aby Bůh nedovolil, abychom byli přivedeni tam, kde budeme svedeni touhami našich vlastních zlých srdcí. Když pronášíme modlitbu, kterou nám dal Kristus, odevzdáváme se Božímu vedení, prosíme Její, aby nás vedl po bezpečných stezkách. Nemůžeme tuto modlitbu pronášet upřímně, a přitom se rozhodnout kráčet jakýmkoli způsobem, který si sami zvolíme. Máme čekat na Jeho ruku, aby nás vedla. . . .

„Není pro nás bezpečné prodlévat a rozjímat o výhodách, které můžeme sklídit, když se podvolíme Satanovým návrhům. Hřích znamená zneuctění a neštěstí pro každou duši, která se mu oddává; je však oslepující a oklamávající ve své podstatě a bude nás lákat lichotivými návrhy. Odvážíme-li se na Satanovu půdu, nemáme žádnou jistotu ochrany před jeho mocí. Pokud je to na nás, měli bychom uzavřít každou cestu, skrze niž k nám pokušitel může najít přístup.

„Modlitba: ‚Neuvod' nás v pokušení,‘ je sama o sobě zaslíbením.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 117, 118.*

b. Jakou výzvu a ujištění nám Bůh dává ohledně pokušení? Jakub 1:14–16; 1 Korintským 10:13.

Jakub 1:14–16. Ale jeden každý pokušín bývá, od svých vlastních žádostí jsa zachvacován a oklamáván. 15. Potom žádost když počne, porodí hřích, hřích pak vykonaný zplozuje smrt. 16. Neblud'tež, bratří moji milí.

1 Korintským 10:13. Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobíť s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snésti.

„Co je pokušení? Je to prostředek, kterým jsou prověřováni a zkoušeni ti, kteří tvrdí, že jsou dětmi Božími. [V angl. Biblii] čteme, že Bůh pokoušel Abrahama, že pokoušel syny Izraelské. To znamená, že dopustil, aby nastaly okolnosti, které zkoušely jejich víru a vedly je k tomu, aby vzhlíželi k Němu o pomoc. Bůh dopouští, aby dnes k Jeho lidu přišlo pokušení, aby si mohli uvědomit, že On je jejich pomocníkem. Přiblíží-li se k Němu, když jsou pokoušeni, On je posílí, aby pokušení čelili.“ — *In Heavenly Places, p. 251.*

5. ZKOUŠKY VE VÝHLEDU

a. Co si musíme vždy zvolit, abychom zůstávali v Kristu a tím byli vysvobozeni z pokušení? Lukáš 4:8; Filipenským 1:21.

Lukáš 4:8. I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Jdi pryč ode mne, satanáši; nebo psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti, a jemu samému sloužiti. Filipenským 1:21. Mně zajisté živu býti jest Kristus, a umříti zisk.

„Pokušitel nás nemůže nikdy donutit, abychom činili zlo. Nemůže ovládat myslí, pokud se ony nepoddají jeho ovládní. Vůle musí souhlasit, víra se musí přestat držet Krista dříve, než může Satan nad námi uplatnit svou moc. Avšak každá hříšná žádost, kterou opatrujeme, mu dává oporu. Každý bod, v němž se nám nedaří splnit Božský standard, je otevřenými dveřmi, jimiž může vstoupit, aby nás pokoušel a zničil. A každé selhání nebo porážka na naší straně mu dává příležitost k potupení Krista.“ — *The Desire of Ages*, p. 125.

b. Co by nás mělo motivovat k tomu, abychom se tlačili kupředu k vítězství v Kristu? Filipenským 4:13; Zjevení 2:10 (poslední část); 3:21.

Filipenským 4:13. Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje. Zjevení 2:10 (poslední část). . . Budiž věrný až do smrti, a dámt' korunu života. Zjevení 3:21. Kdož svítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu svém, jako i já svítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho.

„Ten, kdo je prodchnut Duchem Kristovým, zůstává v Kristu. Rána, která je namířena proti němu, dopadá na Spasitele, který ho obklopuje Svou přítomností. Cokoli k němu přichází, přichází od Krista. Nemá žádnou potřebu odporovat zlu, neboť Kristus je jeho obranou. Nic se ho nemůže dotknout, leda s dovolením našeho Pána, a „milujícím Boha všechny věci, které jsou dovoleny, „napomáhá k dobrému.“ (Římanům 8:28.)“ — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 71.

„Koruna života se vkládá pouze na čelo vítěze. Pro každého existuje vážná, závazná práce pro Boha, dokud život trvá.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 71.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Na co si mám vzpomenout, až se mi příště postaví do cesty obtížná zkouška?
2. Co si musím uvědomit o způsobu, jakým Bůh odpovídá na modlitbu?
3. Odkud přicházejí zkoušky a pokušení, a proč?
4. Co se stane vždycky, když odoláváme pokušení?
5. Jak mám plněji zůstávat v Kristu?

Uvádění víry do praxe

„Bud'tež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe“
(Jakub 1:22).

„[Člověk] je vyvolen, aby byl poslušen každého slova, které vychází z úst Božích, a aby byl nejen posluchačem, ale i činitelem slova.“ — *Testimonies to Ministers*, p. 454.

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 24–26, 50–55, 164, 165.

Neděle

20. října

1. DOKONALÝ DÁRCE

a. Co zjevuje nesmírnou dobrotu Boží vůči nám? Jakub 1:17.

Jakub 1:17. Všeliké dáni dobré a každý dar dokonalý shůry jest sstupující od Otce světél, u něhož není proměnění, ani pro obrácení se jinam zastínění.

„Kristova láska ke Svým dětem je stejně tak něžná, jako je silná. A je silnější než smrt; neboť On zemřel, aby vykoupil naši spásu a učinil nás jedno s Ním, tajemně a navěky jedno. Jeho láska je tak silná, že ovládá všechny Jeho moci a využívá nesmírných zdrojů nebeských k tomu, aby Jeho lidu činila dobro. Je bez proměnění ani pro obrácení se jinam zastínění – stejná včera, dnes i na věky. I když hřích existuje už celé věky a snaží se působit proti této lásce a bránit jejímu proudění na zem, ona stále proudí v bohatých proudech k těm, za které Kristus zemřel.

„Bůh miluje bezhříšné anděly, kteří vykonávají Jeho službu a jsou poslušní vůči všem Jeho příkazům, ale nedává jim milost; nikdy ji nepotřebovali, neboť nikdy nezhrěšili. Milost je vlastnost projevená nehodným lidským bytostem. My jsme ji nehledali; ona byla poslána hledat nás. Bohu dělá radost udílet milost všem, kdož po ní hladoví a žízní, ne proto, že jsme hodni, ale proto, že jsme nehodni. Naši potřebou je způsoblost, která nám dává ujištění, že tento dar obdržíme.“ — *Testimonies to Ministers*, p. 519.

b. Jak a proč jsme zplodeni z Boha? Jakub 1:18; 1 Petr 1:23; 2:9.

Jakub 1:18. On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho.

1 Petr 1:23. Znovu zrozeni jsouce ne z porušitelného semene, ale z neporušitelného, skrze živé slovo Boží a zůstávající na věky.

1 Petr 2:9. Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěštovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

2. OCHLAZOVÁNÍ HNĚVU

a. Jak a proč musíme být ve světě hněvu jiní? Jakub 1:19.

Jakub 1:19. A tak, bratři moji milí, budiž každý člověk rychlý k slyšení, ale zpozdilý k mluvení, zpozdilý k hněvu.

„Stanovte si pravidlo, že si nikdy neřeknete jediné slovo kritiky jeden druhému, ale schvalujte a chvalte, kdykoli můžete.

„Někteří si myslí, že je ctností být nevázaní, a budou mluvit pochvalně o svém otevřeném zvyku vypovídat o nepříjemných věcech, které jsou v srdci. Nechají rozhněvaného ducha, aby se vyčerpával v přívalu výčitek a hledání chyb. Čím více mluví, tím více se vzrušují, a Satan je přítomen, aby podněcoval dílo, neboť se mu to hodí. Slova dráždí toho, komu jsou mluvena, a budou vízena zpět, provokující k ještě tvrdším slovům, dokud se malá záležitost nerozhoří ve velký plamen. Oba cítíte, že máte snad všechny zkoušky, které můžete snášet, a že vaše životy jsou nanejvýš nešťastné. Rozhodně začněte pracovat na ovládnutí svých myšlenek, svých slov, svých činů. Když jeden z vás pocítí vzrůstající zášť, stanovte si pravidlo, že sami od sebe půjdete a pokorně se budete modlit k Bohu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 243.*

b. Proč se vznětlivost Bohu nelíbí – a jak se léčí? Jakub 1:20.

Jakub 1:20. Nebo hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí.

„Někteří jsou nervózní, a začnou-li pod provokací ztrácet sebeovládání ve slovech nebo v duchu, jsou tak moc opojeni hněvem, jako alkoholik líkěrem. Jsou nerozumní a není snadné je přemluvit nebo přesvědčit. Nejsou přičetní; Satan má v tom čase plnou kontrolu. Každý z těchto projevů hněvu oslabuje nervovou soustavu a mravní síly, a ztěžuje potlačení hněvu při další provokaci.

„Na tuto třídu je pouze jeden lék – pozitivní sebeovládání za všech okolností. Snaha dostat se na příznivé místo, kde se vlastní já nebude trápit, může být po nějakou dobu úspěšná; ale Satan ví, kde najít tyto ubohé duše, a bude na ně v jejich slabých bodech znovu a znovu útočit. Budou se neustále trápit tak dlouho, jak budou tolik myslet sami na sebe. . . . Avšak je pro ně naděje. Necht' tento život, tak bouřlivý s konflikty a starostmi, je uveden do spojení s Kristem, a pak se vlastní já již nebude dožadovat nadvlády. . . . Měli by se pokorit a upřímně říci: ‚Dělal jsem špatné věci. Odpusťte mi? Neboť Bůh řekl, že nesmíme dopustit, aby slunce zapadlo na hněvivost naší.‘ Toto je jediná bezpečná cesta k vítězství.“ — *Sons and Daughters of God, p. 142.*

3. OPATROVÁNÍ SVĚTLA

a. Vysvětlíte Boží výzvu pro každého z nás. **Jakub 1:21.**

Jakub 1:21. Protož odvrhouce všelikou nečistotu, a ohyzdnost zlosti, s tichostí přijijete vsáté slovo, kteréž může spasiti duše vaše.

„Ó, jak mohou někteří, kdož mají světlo pravdy, to veliké světlo dané jim od Boha, vzdorovat hněvu a soudům Božím tím, že proti Němu hřeší a dělají právě ty věci, o nichž jim Bůh říká ve Svém slově, aby je nedělali? Jak mohou být tak zaslepeni Satanem, aby potupovali Boha před Jeho tváří a poskvrňovali své duše vědomým hřešením? Apoštol říká: ‚Učinění jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem.‘ Budou se tito hříšníci – mám je nazvat pokrytci? – na Sionu tázat: Jakým způsobem jsem divadlem tomuto světu i andělům i lidem? Odpovězte si sami pro sebe: Svým zneužíváním světla a výsad a milosrdenství, které mi Bůh dal, neslušnými činy, které kazí a poskvrňují duši.“ — *Testimonies to Ministers*, p. 447.

b. Jak slovo Boží souvisí s naším spasením, zvláště v posledních dnech? **2 Timoteovi 3:15; 1 Korintským 15:1, 2.**

2 Timoteovi 3:15. A že od dětinství svatá písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti k spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši.

1 Korintským 15:1, 2. Připomínámť pak vám, bratří, evangelium, kteréž jsem zvěstoval vám, kteréž jste i přijali, v němž i stojíte, 2. Skrze kteréž, (jestliže, kterák jsem vám kázal, v paměti máte), i spasení břete, leč byste na darmo uvěřili.

„Je zaslíbeno ryzí působení Ducha Svatého na lidská srdce, které má poskytovat účinnost skrze Slovo. Kristus prohlásil, že Slovo je duch a život. . . .

„Satan bude pracovat tím nejlstivějším způsobem, aby zavedl lidské vynálezy oděné do andělského roucha. Avšak světlo ze Slova září uprostřed mravní temnoty; a Bible nebude nikdy nahrazena zázračnými projevy. Pravda se musí studovat, musí se hledat jako skrytý poklad. Užasná osvětlení nebudou dána stranou od Slova, ani nebudou zabírat jeho místo. Přimkněte se ke Slovu, přijměte vsáté Slovo, které učiní lidi moudrými k spasení.“ — *Selected Messages*, bk. 2, p. 100.

„Ti, kdož přijímají pravdu, by měli usilovat o jasné porozumění Písmu a o zkušební poznání živého Spasitele. Rozum by se měl rozvíjet, paměť zatěžovat. Veškerá duševní lenost je hřích, a duchovní strnulost je smrt.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 399.

„Když jsme přijali Jeho slova ponaučení, a ona se nás zmocnila, je pro nás Ježíš trvalou přítomností, ovládaje naše myšlenky a nápady a skutky. Jsme prodchnuti učením největšího učitele, jakého svět kdy poznal.“ — *Messages to Young People*, p. 160.

4. ZRCADLO BOŽÍHO ZÁKONA

a. Proč je důležité, abychom zkoumali svá srdce? Jakub 1:22–24.

Jakub 1:22–24. Buďtež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe. 23. Nebo byl-li by kdo posluchač slova, a ne činitel, ten podoben jest muži spatřujícímu obličej přirozený svůj v zrcadle. 24. Vzhlédl se zajisté, i odšel, a hned zapomenul, jaký by byl.

„Mnozí přijímají potlesk za ctnosti, které nemají. Zpytatel srdcí zvažuje pohnutky a často zaznamenává skutky, kterým lidé velice tleskají, jako pramenící ze sobectví a nízkého pokrytectví. Každý skutek našich životů, ať už je vynikající a chvályhodný, nebo zasluhující pokárání, je posuzován Zpytatelem srdcí podle pohnutek, které ho podnítlý.

„Mnozí zanedbávají pohled na sebe v zrcadle, které zjevuje vady v povaze; proto znetvoření a hřích existují a jsou zjevné jiným, nejsou-li pochopeny těmi, kteří jsou vinni. Nenávistný hřích sobectví existuje ve velké míře, a to i u těch, kteří vyznávají, že jsou oddáni dílu Božímu. Kdyby porovnali svou povahu s Božími požadavky, zvláště s velkým standardem, svatým Božím zákonem, zjistili by, kdyby byli opravdovými a poctivými zpytатели, že mají hrozná nedostatky. Někteří však nejsou ochotni dívat se dostatečně daleko nebo dostatečně hluboko, aby viděli zkaženost svých vlastních srdcí. Mají nedostatky v mnoha a mnoha ohledech, přesto zůstávají v dobrovolné nevědomosti o své vině.“ — *Gospel Workers*, pp. 275, 276.

b. Vysvětlíte krásu pravé svobody skrze tvůrčí sílu, která přichází skrze odevzdání se Kristu a Jeho vůli. Jakub 1:25; Jan 8:32.

Jakub 1:25. Ale kdož by se vzhlédl v dokonalý zákon svobody, a zůstal by v něm, ten nejsa posluchač zapominatelný, ale činitel skutku, blahoslavený bude v skutku svém.

Jan 8:32. A poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí.

„V díle vykoupení není žádného donucování. Nepoužívá se žádná vnější síla. Pod vlivem Ducha Božího si člověk může svobodně vybrat, komu bude sloužit. Ve změně, která nastane, když se duše odevzdá Kristu, je nejvyšší pocit svobody. Vypuzení hříchu je aktem samotné duše. Je pravda, že nemáme žádnou moc, abychom se osvobodili od Satanovy nadvlády; ale když toužíme být osvobozeni od hříchu, a ve své velké nouzi voláme po moci mimo sebe a nad sebou, síly duše jsou prodchnuty Božskou energií Ducha Svatého a poslouchají příkazy vůle při plnění vůle Boží.

„Jedinou podmínkou, za níž je svoboda člověka možná, je podmínka stát se jedno s Kristem. ‚Pravda vás vysvobodí;‘ a Kristus je pravda. Hřích může zvítězit pouze oslabením mysli a zničením svobody duše. Podřízení se Bohu je návratem k sobě samému — k pravé slávě a důstojnosti člověka. Božský zákon, jemuž se podřizujeme, je ‚zákon svobody.‘ (Jakub 2:12.)“ — *The Desire of Ages*, p. 466.

5. PRAVÉ NÁBOŽENSTVÍ

a. Uved'te základní stránku Křesťanství, která často chybí. **Jakub 1:26.**

Jakub 1:26. Zdá-li se pak komu z vás, že jest nábožný, a v uzdu nepojímá jazyka svého, ale svodí srdce své, takového marné jest náboženství.

„Skrze pomoc, kterou nám Kristus může dát, se budeme moci naučit držet jazyk na uzdě. Když byl Kristus těžce zkoušen v bodě ukvapeně a hněvivě řeči, ani jednou nezhrěšil Svými rty. S trpělivým klidem se setkával s úšklebky, posměšky a výsměchem svých spolupracovníků u tesařského ponku. Místo toho, aby zlobně odsekl, začal zpívat jeden z Davidových nádherných žalmů; a Jeho společníci dříve, než si uvědomili, co dělají, se s Ním spojovali ve chvalozpěvu. Jaká proměna by se stala v tomto světě, kdyby dnešní muži a ženy následovali Kristův příklad v používání slov.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 936.*

b. Jak v tichosti a nesobecky působí pravé náboženství za scénou? **Jakub 1:27.**

Jakub 1:27. Náboženství čisté a nepoškrvněné před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v ssouženích jejich, a ostrihati sebe nepoškrvněného od světa.

„Stát se dělníkem, trpělivě pokračovat v konání dobra, které vyžaduje sebezapírající práci, je slavné dílo, na které se Nebesa usmívají. Věrná práce je Bohu přijatelnější než nejhornlivější a domněle nejsvětější bohoslužba. Právě spolupráce s Kristem je pravá bohoslužba. Modlitby, napomínání a domlouvání je laciné ovoce, které je často omezené, ale ovoce, které se projevuje dobrými skutky, péčí o nuzné, sirotky a vdovy, je pravým ovocem a roste přirozeně na dobrém stromě.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 24.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Proč můžeme svěřit své životy věčnému Bohu Nebes?
2. Co je povinností všech, kteří shledávají, že ztrácejí nervy?
3. Proč je pro mě důležité studovat Slovo Boží sám/sama pro sebe?
4. Vysvětlete, co je pravá svoboda.
5. Jak mohu pěstovat větší míru pravého náboženství ze srdce?

SBÍRKA PRVNÍ SOBOTY PRO ODDĚLENÍ LITERATURY GENERÁLNÍ KONFERENCE

Existuje známé rčení: „Kapka inkoustu může přimět milion lidí k zamyšlení.“ Tištěný materiál má tendenci mít větší váhu než pouhá mluvená slova, a to především díky své stálosti. U písemných materiálů si můžeme udělat čas na to, abychom si je přečetli svým vlastním tempem, a také se k informacím, které se snažíme naučit, vrátit a hlouběji se zamyslet. Pomáhá to, když je snaha vstřebat hluboká duchovní témata.

To platilo po celé dějiny: „Lutherovo pero bylo mocné a jeho spisy, všeobecně rozptýlené, hýbaly světem. Stejná činnost je nám k dispozici, s vybavením pro stonásobné rozšiřování. Bible, publikace v mnoha jazycích, které hlásají pravdu pro tuto dobu, máme ve svých rukou, a mohou být rychle rozneseny do celého světa.“ — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 403.*

„Skrze naše nakladatelství má být ve velké míře vykonáno dílo onoho dalšího anděla, který sestupuje z nebe s velikou mocí a který osvěcuje zemi svou slávou.“ — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 140.*

V roce 1849 vydal James White malou publikaci nazvanou Přítomná Pravda. „Na podlaze ležela hromádka papírů. Tehdy se kolem nich shromáždili bratři a sestry a se slzami v očích prosili Boha, aby požehnal malému spisku, jak by měl být rozeslán. Pak byly papíry složeny, zabaleny a opatřeny adresou, a James White je nesl osm mil na poštu v Middletownu.“ — *Early Writings, (xxv).*

Tato akce byla reakcí na poselství: „Musíte začít tisknout malé spisky a rozesílat je lidem. Necht' jsou zpočátku malé; ale jak lidé budou číst, pošlou vám finanční prostředky, za které můžete tisknout, a bude to mít úspěch od samého počátku.“ — *Early Writings, (xxiv).*

Co se stane, když náklady na dopravu prudce vzrůstají a omezení na hranicích si vyžadují ještě dražší formy distribuce? Naše cena předplatného tyto nové výdaje nepokrývá. Proto se musíme spoléhat na laskavou štědrost spoluvěřících, abychom naplnili proroctví, které bylo řečeno onomu prvnímu nakladateli: „Jak lidé budou číst, pošlou vám finanční prostředky.“

Modlíme se, aby se tato Sbíрка První Soboty pro Oddělení Literatury GK dotkla vašeho srdce ku poskytnutí zvláštních vydání pro duše po celém světě, které potřebují číst přítomnou pravdu. Děkujeme!

Vaši bratři v Oddělení Literatury Generální Konference

Překonávání předsudků

„Neboť není přijímání osob u Boha“ (Římanům 2:11).

„Bůh neuznává žádné rozdíly v postavení. U Něho neexistuje žádná výlučná skupina. V Jeho očích jsou lidé prostě lidé, dobří nebo špatní. V den konečného zúčtování, postavení, hodnost ani bohatství nezmění případ nikoho ani o vlásek. Vševidoucím Bohem budou lidé souzeni podle toho, jací jsou v čistotě, v ušlechtilosti, v lásce ke Kristu.“ — *Counsels on Stewardship*, p. 162.

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 304–309, 320–329.

Neděle

27. října

1. POSTOJOVÝ PROBLÉM

a. Popište běžnou pozemskou tendenci, kterou se můžeme provinit, aniž bychom si to možná uvědomovali. Jakub 2:1–4.

Jakub 2:1–4. Bratří moji, nepřipojujtež přijímání osob k víře slavného Pána našeho Jezukrista. 2. Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý v drahém rouše, a všel by také i chudý v chaterném oděvu, 3. A popatřili byste k tomu, kterýž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto poctivě; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh mých: 4. Zdaliž jste již neučinili rozdilu mezi sebou a učinění jste soudcové v myšleních zlých?

„S chudými by se mělo zacházet se stejným zájmem a pozorností jako s bohatými. Zvyk ctít bohaté a pohrdat chudými a zanedbávat je, je v očích Božích zločinem. Ti, kdož jsou obklopeni veškerým pohodlím života nebo kteří jsou hýčkáni a rozmazlováni světem, protože jsou bohatí, necítí potřebu soucitu a něžné ohleduplnosti tak, jako cítí lidé, jejichž životy byly jedním dlouhým bojem s chudobou.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 551.

„Ačkoliv byl Kristus bohatý v nebeských síních, přesto se stal chudým, abychom my Jeho chudobou zbohatli. Ježíš ctil chudé tím, že sdílel jejich pokorný stav. Z historie Jeho života se máme naučit, jak zacházet s chudými.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 550.

b. Co si musíme uvědomit o těch, kteří jsou možná chudí na statky tohoto světa, ale bohatí ve víře? Jakub 2:5.

Jakub 2:5. Slyšte, bratří moji milí, zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u víře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, kdož jej milují?

2. ROZLIŠOVACÍ SCHOPNOST A SPRÁVEDLNOST

a. Vysvětlete vyrovnaný přístup, kterému Ježíš učil, pokud jde o pomoc chudým.

Marek 14:3–9.

Marek 14:3–9. A když byl v Betany, v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, přišla žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, z nardového koření. A rozbíví alabastrovou nádobu, vylila ji na hlavu jeho. 4. I hněvali se někteří mezi sebou, řkouce: I proč ztráta masti této stala se? 5. Nebo mohlo toto prodáno býti, dráže než za tři sta peněz, a dáno býti chudým. I zpouzeli se na ni. 6. Ale Ježíš řekl: Nechte jí. Proč ji rmoutíte? Dobrýť skutek učinila nade mnou. 7. Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtít, můžete jim dobře činiti, ale mne ne vždycky míti budete. 8. Ona což mohla, to učinila; předešlať, aby těla mého pomazala ku pohřbu. 9. Amen pravím vám: Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, takéť i to, což učinila tato, bude vypravováno na památku její.

„Někteří zacházejí s povinností dobročinnosti do extrémů a skutečně ubližují potřebným tím, že pro ně dělají příliš mnoho. Chudí se ne vždy namáhají tak, jak by měli. I když nemají být zanedbáváni a ponecháni trpět, musejí být vyučováni, jak si pomoci sami.

„Věc Boží bychom neměli přehlížet, abychom svou první pozornost věnovali chudým. Kristus jednou dal svým učedníkům v tomto bodě velmi důležité ponaučení. Když Marie vylila mast na hlavu Ježíšovu, chamtivý Jidáš se přimlouval za chudé, reptaje nad tím, co považoval za plýtvání penězi. Ježíš však tento čin ospravedlnil slovy: „Proč ji rmoutíte? Dobrýť skutek učinila nade mnou.“ „Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, takéť i to, což učinila tato, bude vypravováno na památku její.“ Tímto se učíme, že Kristus má být poctěn v posvěcení toho nejlepšího z našeho jmění. Kdyby celá naše pozornost byla zaměřena na ulehčení nouze chudých, Boží věc by se zanedbávala. Nikdo nebude trpět, budou-li Boží šafáři konat svou povinnost, ale věc Kristova by měla být na prvním místě.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 550, 551.*

b. Jaký postoj se ve starověkém Izraeli vyžadoval od těch, kteří vykonávali soud?

Leviticus 19:15; Deuteronomium 1:17; 10:17.

Leviticus 19:15. Neučiniš neprávě v soudu. Nepřijmeš osoby chudého, aniž šanovati budeš osoby bohatého; spravedlivě souditi budeš bližního svého.

Deuteronomium 1:17. Nebudete přijímati osoby v soudu; jakž malého tak i velikého slyšeti budete, nebudete se báti žádného, nebo Boží soud jest. Jestliže byste pak měli jakou věc nesnadnou, vnesete na mne, a vyslyším ji.

Deuteronomium 10:17. Nebo Hospodin Bůh váš, on jest Bůh bohů, a Pán pánů, Bůh silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž nepřijímá osoby, ani béře darů,

c. Jak by se dnes měli všichni, kdož jsou ve funkci vedoucího jakéhokoli sboru, naučit uplatňovat tutěž zásadu? 1 Petr 1:17; Kolossenským 3:25.

1 Petr 1:17. A poněvadž Otcem nazýváte toho, kterýž bez přijímání osob soudi vedle skutků jednoho každého, viztež, abyste v bázni čas svého zde putování konali.
Kolossenským 3:25. Kdož by pak nepravost páchal, odměnu své nepravosti vezme. A neníť přijímání osob u Boha.

„Ti, kdož připojují své city a zájem k jednomu nebo ke dvěma, a upřednostňují je na úkor druhých, by neměli zastávat své postavení v úřadu ani jeden den. Tato neposvěcená náklonnost ke zvláštním jedincům, kteří se mohou líbit příznivcům, na úkor druhých, kteří jsou svědomití a bohabojní a v Jeho očích mají větší hodnotu, je pro Boha urážlivá. Toho, čeho si cení Bůh, bychom si měli cenit i my. Ozdobu mírného a pokojného ducha On považuje za cennější než vnější krásu, vnější ozdobu, bohatství nebo světskou poctu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 24.*

Úterý

29. října

3. UTVÁŘENÍ LEPŠÍCH NÁVYKŮ

a. Jakou výtku Jakub dává ohledně materialistické zaujatosti údajných věřících – a proč je to vážná věc? Jakub 2:6, 7.

Jakub 2:6, 7. Ale vy jste neuctili chudého. Zdaliž bohatí mocí neutiskují vás? A oniť vás i k soudům přivozují? 7. Zdali oni nerouhají se tomu slavnému jménu, kteréž vzýváno jest nad vámi?

„Bůh vás uznal před lidmi i anděly za Svě děti; modlete se, abyste nezneuctili ‚slavné jméno, kteréž vzýváno jest nad vámi.‘ (Jakub 2:7.) Bůh vás posílá do světa jako Svě představitele. V každém činu života máte zjevovat jméno Boží. Tato prosba vás vyzývá, abyste měli Jeho povahu. Nemůžete posvěcovat Jeho jméno, nemůžete Jej představovat světu, pokud ve svém životě a povaze nepředstavujete právě život a povahu Boží. To můžete učinit pouze přijetím milosti a spravedlnosti Kristovy.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing, p. 107.*

b. Jak jedině můžeme zvítězit ve správném představování Krista? Římanům 2:11; Přísloví 23:7.

Římanům 2:11. Neboť není přijímání osob u Boha.

Přísloví 23:7. Nebo jak on sobě tebe váží v myslí své, tak ty pokrmu toho. Dít: Jez a pí, ale srdce jeho není s tebou.

„Pečlivě studujte Božsko-lidskou povahu a neustále se ptejte: ‚Co by udělal Ježíš, kdyby byl na mém místě?‘ Toto by mělo být měřítkem naší povinnosti. Neumísťujte se zbytečně ve společnosti těch, kteří by svým uměním oslabili váš záměr činit dobře, nebo poskvnili vaše svědomí. Nedělejte mezi cizími lidmi, na ulici, v dopravních prostředcích, v domově, nic, co by mělo sebemenší náznak zla. Dělejte každý den něco, abyste zlepšili, zkrášlili a zušlechtili život, který Kristus vykoupil Svou vlastní krví.

„Vždy jednejte ze zásady, nikdy ne z popudu. Zmírněte přirozenou zbrkllost své přirozenosti s mírností a jemností. Nedopřávejte si žádnou lehkost nebo malichernost. Nechť vám z úst neunikne žádný nízký vtip. Ani myšlenkám se nesmí dovolit, aby zdivočely. Musejí být spoutány, uvedeny do zajetí poslušnosti Kristu. Nechť se umísťují na svaté věci. Pak budou skrze milost Kristovu čisté a pravé.

„Potřebujeme neustálý pocit zušlechťujících síly čistých myšlenek. Jedinou jistotou pro každou duši je správné myšlení. . . .

„Pěstujte si zvyk mluvit o druhých dobře. Zabývejte se dobrými vlastnostmi těch, s nimiž se stýkáte, a dvejte se co nejméně na jejich chyby a nedostatky.“ — *The Ministry of Healing, pp. 491, 492.*

4. MÍT KRÁLOVSKÉ CHOVÁNÍ

a. Co Písmo zdůrazňuje jako skutečně podstatné pro naši Křesťanskou víru – a proč? Jakub 2:8.

Jakub 2:8. Jestliže pak plníte zákon královský podle písma: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činíte.

„Mnozí náboženští učitelé tvrdí, že Kristus Svou smrtí zrušil zákon a lidé jsou od toho času osvobozeni od jeho požadavků. Jsou někteří, kteří ho představují jako bolestné jho, a v protikladu k otroctví zákona představují svobodu, kterou si lze užívat pod evangeliem.

„Avšak nikoli takto pohlížejí na svatý zákon Boží proroci a apoštolové. David pravil: ‚Bez přestání choditi [budu] na šířkosti, neboť jsem se dotázal rozkazů Tvých.‘ (Žalm 119:45.) Apoštol Jakub, který psal po Kristově smrti, mluví o Desateru jako o ‚zákonu královském‘ a o ‚dokonalém zákonu svobody.‘ (Jakub 2:8; 1:25.) A zjevovatel, půl století po ukřižování, vyhláší za blahoslavené ty, ‚kteříž zachovávají příkázání Jeho, aby měli právo k dřevu života, a aby branami vešli do města.‘ (Zjevení 22:14.)“ — *The Great Controversy*, p. 466.

„Když se člověk odevzdá Kristu, jeho mysl se dostane pod vládu zákona; je to ale královský zákon, který vyhláší svobodu každému zajatci. Sjednocením s Kristem se člověk stává svobodným. Podřídit se vůli Kristově znamená návrat k dokonalému lidství.

„Poslušnost vůči Bohu je svobodou z otroctví hříchu, vysvobozením z lidské vášně a pudu. Člověk může být přemožitelem sebe sama, přemožitelem svých vlastních sklonů, přemožitelem knížat a mocností a ‚světa pánů temnotí věku tohoto‘ a ‚duchovních zlostí vysoko.‘ (Efezským 6:12.)“ — *The Ministry of Healing*, p. 131.

b. Jak zaujatost, předpojatost a/nebo předsudky nepřijemně kazí naše svědectví o Kristu? Jakub 2:9.

Jakub 2:9. Pakliť osoby přijímáte, hřešíte, a zákon vás tresce jako přestupníky.

„Můžeme tvrdit, že jsme následovníci Krista, můžeme tvrdit, že věříme každé pravdě v slově Božím; toto však našemu bližnímu vůbec neprospěje, pokud svou víru nevnese do našeho každodenního života. Naše vyznání může být tak vysoké jako nebe, ale to nespasí ani nás samých ani naše bližní, pokud nejsme Křesťany. Správný příklad prospěje světu více než veškeré naše vyznání.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 383.

5. MOUDRÉ VYUČOVÁNÍ V SOUCITU

a. Na co musíme pamatovat, když se sami držíme Božího mravního zákona – a také, když se o tuto pravdu dělíme s další generací? Kazatel 11:9; 12:13, 14; Jakub 2:10–13.

Kazatel 11:9. Raduj se tedy, mládenče, v mladosti své, a nechť tě obveseluje srdce tvé ve dnech mladosti tvé, a chod' po cestách srdce svého, a podle žádosti očí svých, než věz, že tě s tím se vším přivede Bůh na soud.

Kazatel 12:13, 14. Summa všeho, což jsi slyšel: Boha se boj, a přikázání jeho ostříhej, nebo na tom všechno člověku záleží. 14. Poněvadž všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou.

Jakub 2:10–13. Nebo kdo by koli celého zákona ostříhal, přestoupil by pak jedině, všechněmi jest vinen. 11. Ten zajisté, kterýž řekl: Nesesmílíš, takéť řekl: Nezabiješ. Pakli bys nesesmílnil, ale zabil bys, učiněn jsi přestupníkem zákona. 12. Tak mluvte, a tak číňte, jako ti, kteříž podlé zákona svobody souzení býti máte. 13. Nebo odsouzení bez milosrdenství stane se tomu, kdož nečiní milosrdenství, ale chlubit' se milosrdenstvím proti odsudku.

„Mladí lidé mají vrozenou lásku k volnosti; touží po svobodě; a musejí pochopit, že z těchto neocenitelných pozhánání se mají těšit pouze v poslušnosti vůči zákonu Božímu. Tento zákon je udržovatelem pravé svobody a volnosti. Poukazuje na to, a zakazuje to, co ponižuje a zotročuje, a takto poslušným poskytuje ochranu před moci zla.

„Zalmista říká: ‚Bez přestání choditi [budu] na šírokosti, neboť jsem se dotázal rozkazů Tvých.‘ ‚Svědectví Tvá zajisté jsou mé rozkoše a moji rádcové.‘ (Zalm 119:45, 24.)

„Ve svém úsilí napravit zlo bychom se měli mít na pozoru před sklonem hledat chyby nebo kritizovat. Neustálá kritika mate, ale nenapravuje. U mnoha myslí, a často i těch nejnámavějších, je atmosféra nesoucité kritiky osudná pro úsilí. Květy se neotvírají pod dechem ničícího větru. . . .

„Pravého cíle pokárání je dosaženo pouze tehdy, když je provinilec sám přiveden k tomu, aby viděl svou chybu, a jeho vůle je získána k její nápravě. Když se tak stane, nasměřujte ho ke zdroji odpuštění a moci. Snažte se zachovat jeho sebeuctu a dodat mu odvahu a naději.

„Tato práce je nejhezčí, nejtěžší, jaká kdy byla lidským bytostem svěřena. Ona vyžaduje nejjemnější takt, nejjemnější vnímavost, znalost lidské přirozenosti a nebeskou víru a trpělivost, ochotu pracovat a bdít a očekávat. Je to práce, nad kterou nemůže být nic důležitějšího.“ — *Education*, pp. 291, 292.

Pátek

1. listopadu

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. I když toho možná moc nemám, co si musím uvědomit o druhých, kteří mají ještě méně?
2. Jak snadné je mít slepou zaujatost nebo nespravedlivé předsudky vůči některým lidem?
3. Jak naše vzorce myšlení ovlivňují způsob, jakým s takovými lidmi jednáme?
4. Proč se Boží zákon nazývá zákonem svobody?
5. Popište, jaký postoj zaujmete při výuce lidí, kteří mají nesprávné názory.

Víra v činnosti

„Ale chceš-liž vědět, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrtvá?“
(Jakub 2:20).

„I když dobré skutky nespasí ani jednu duši, přesto je nemožné, aby třeba jen jedna duše byla spasena bez dobrých skutků.“ — *Faith and Works*, p. 111.

Doporučená četba: *Early Writings*, pp. 226–228, 269–273.

Neděle

3.listopadu

1. VÍRA A PŘÍKLAD

a. Proč je naprosto nezbytné žít v plném souladu s vírou, kterou vyznáváme?

1 Korintským 4:9; 1 Jan 5:3; Jakub 2:14.

1 Korintským 4:9. Za to mám jistě, že nás Bůh apoštoly poslední okázal jako k smrti oddané; nebo učinění jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem.

1 Jan 5:3. Nebo toť jest láska Boží, abychom příkázání jeho ostříhali; a příkázání jeho nejsou těžká.

Jakub 2:14. Co prospěje, bratří moji, praví-li se kdo víru mítí, a nemá-li skutků? Zdalíž jej ta víra může spasiti?

„Necht' nikdo neklame sám sebe vírou, že se může stát svatým, zatímco svévolně porušuje některý z Božích požadavků. Páchání vědomého hříchu umlčuje usvědčující hlas Ducha a odděluje duši od Boha.“ — *The Great Controversy*, p. 472.

„Svědectví o životě člověka hlásá světu, zda je či není věrný víře, kterou vyznává. Tvé chování snižuje Boží zákon v mínění tvých světských přátel. Říká jim: ‚Příkázání můžete nebo nemusíte poslouchat. Věřím, že zákon Boží je pro lidi svým způsobem závazný; ale Pán si koneckonců příliš nezakládá na přísném dodržování jeho předpisů, a občasné přestoupení není z Jeho strany přísně postihnuto.‘

„Mnozí se omlouvají za porušování Soboty tím, že se odvolávají na tvůj příklad. Argumentují tím, že pokud tak dobrý člověk, který věří, že sedmý den je Sobota, může v ten den, kdy se zdá, že to okolnosti vyžadují, vykonávat světské zaměstnání, jistě mohou dělat totéž bez odsouzení. Mnoho duší bude stát naproti tobě na soudu, činíce tvůj vliv omluvou pro jejich neposlušnost vůči Božimu zákonu. I když to nebude žádná omluva za jejich hřích, přesto to bude strašlivě mluvit proti tobě.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 250.

2. NEBE A ZEMĚ SE DÍVAJÍ

a. Jaký příklad Jakub podává, aby ilustroval pokrytectví prázdných řečí bez činů? Jakub 2:15–17.

Jakub 2:15–17. A kdyby bratr neb sestra neoděni byli, a opuštění z strany živnosti vezdejší, 16. Řekl by pak jim někdo z vás: Jděte v pokoji, shřeďte se, a najezte se, a však nedali byste jim potřeby tělesné, což to platí? 17. Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvát jest sama v sobě.

„Nejvýmluvnější kázání, které může být kázáno o zákonu Desatera Prikázání, je činit je. Poslušnost by se měla stát osobní povinností. Zanedbání této povinnosti je zjevným hříchem. Bůh nás zavazuje nejen k tomu, abychom si sami zajistili nebe, ale abychom považovali za závaznou povinnost ukazovat druhým cestu, a skrze svou péči a nezištnou lásku přivádět ke Kristu ty, kteří přicházejí do sféry našeho vlivu. Pozoruhodná nepřítomnost zásad, která charakterizuje životy mnoha údajných Křesťanů, je alarmující. Jejich přehlížení Božího zákona skličuje ty, kdož uznávají jeho posvátné nároky, a má sklon odvracet od pravdy ty, kteří by ho jinak přijali.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 58. [Zvýrazněno autorkou.]*

b. Co ve skutečnosti znamená pravá víra v Krista? Jakub 2:18; Matouš 6:24.

Jakub 2:18. Ale dí někdo: Ty víru máš, a já mám skutky. Ukaž mi víru svou z skutků svých, a já tobě ukáži víru svou z skutků svých.

Matouš 6:24. Žádný nemůže dvěma pánům sloužiti. Neb zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mammoně.

„Bůh mluvil a chce, aby člověk poslouchal. Neptá se, zda je pro něj vhodné, aby tak činil. Pán života a slávy nebral ohled na své pohodlí nebo potěšení, když opustil své místo vrchního velení, aby se stal mužem bolestí a který zkusil nemocí, přijal potupu a smrt, aby mohl osvobodit člověka od následků jeho neposlušnosti. Ježíš nezemřel proto, aby spasil člověka v jeho hříších, ale z jeho hříchů. Člověk má opustit blud svých cest, následovat příklad Kristův, vzít svůj kříž a následovat Jej, zapřít sám sebe a poslouchat Boha za každou cenu. . . .

„Jsme-li praví služebníci Boží, neměli bychom mít ve svých myslích žádnou pochybnost, zda budeme poslušni Jeho prikázání, nebo brát ohled na své vlastní časné zájmy. Nebudou-li věřící v pravdu vydržováni svou vírou v těchto poměrně pokojných dnech, co je podrží, až přijde velká zkouška a bude vydán výnos proti všem těm, kteří nebudou uctívat obraz šelmy ani přijímat její znamení na svá čela nebo na své ruce? Toto vážné období není vzdálené. Místo toho, aby se lid Boží stával slabým a nerozhodným, měl by sbírat sílu a odvahu pro čas soužení.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 250, 251. [Zvýrazněno autorkou.]*

3. UČIT SE OD ABRAHAMA

a. Před jakým hrozným duchovním stavem jsme vážně varováni? **Jakub 2:19.**

Jakub 2:19. Ty věříš, že jest jeden Bůh. Dobře činíš. I ďáblovéť tomu věří, a však třesou se.

„Mnozí uznávají, že Ježíš Kristus je Spasitel světa, ale zároveň se drží od Něho dál a nečiní pokání ze svých hříchů, nepřijímají Ježíše jako svého osobního Spasitele. Jejich víra je prostě souhlasem myslí a úsudku s pravdou; ale pravda není vnášena do srdce, aby mohla posvětit duši a proměnit povahu.“ — *Selected Messages, bk. 1, pp. 389, 390.*

„Můžete věřit veškeré pravdě; nejsou-li však její zásady uskutečňovány ve vašich životech, vaše vyznání vás nespasí. Satan věří a třese se. Pracuje. Ví, že jeho čas je krátký, a sestoupil s velikou mocí, aby konal své zlé skutky podle své víry. Avšak údajný Boží lid nepodporuje svou víru svými skutky. Věří v krátkost času, přesto se sápoú po statcích tohoto světa právě tak dychtivě, jako kdyby svět měl stát tisíc let tak jako nyní.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 161.*

b. Jak můžeme být motivováni příkladem Abrahama? **Římanům 4:1–3; Jakub 2:20–22.**

Římanům 4:1–3. Což tedy říkáme, že došel Abraham, otec náš, podlé těla? 2. Nebo byl-liť Abraham z skutků spravedliv učiněn, máť se čím chlubití, ale ne u Boha. 3. Nebo co praví písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost. Jakub 2:20–22. Ale chceš-liž věděti, ó člověče marný, že víra bez skutků jest mrtvá? 21. Abraham otec náš zdali ne z skutků ospravedlněn jest, obětovav syna svého Izáka na oltář? 22. Vidiš-li, že víra napomáhala skutkům jeho, a z skutků víra dokonalá byla?

„Abraham uvěřil Bohu. Jak víme, že uvěřil? Jeho skutky svědčily o povaze jeho víry, a jeho víra mu byla počtena za spravedlnost.

„V dnešní době potřebujeme víru Abrahamovu k osvícení temnoty, která nás obstupuje, aby zastínila sladké sluneční světlo Boží lásky a zastavila duchovní růst. . . . Každá vykonaná povinnost, každá oběť učiněná ve jménu Ježíše, přináší nesmírně velkou odměnu. V samotném aktu povinnosti Bůh promlouvá a dává Svě pozehnání.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 936.*

„Lidé jsou ospravedlněni vírou, ale souzeni a odměňováni podle svých skutků.“ — *The Signs of the Times, November 20, 1884.*

„Kristova spravedlnost spočívá ve správných skutcích a dobrých skutcích z čistých, nesobeckých pohnutek.“ — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 528.*

„Ostříhání přikázání Božích od nás vyžaduje dobré skutky, sebezapření, sebeobětování a péči o dobro druhých, ne že samotné naše dobré skutky by nás mohly spasit, ale že bez dobrých skutků jistě nemůžeme být spaseni. Poté, co jsme udělali vše, co jsme schopni udělat, máme pak říci: Neudělali jsme víc, než je naše povinnost, a v nejlepším případě jsme neužiteční služebníci, nehodni sebemenší přízně od Boha. Kristus musí být naše spravedlnost a koruna naší radosti.“ — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 526.*

4. SLOVA POVZBUZENÍ

a. Vysvětlíte, jak se má vzor Abrahamova života odrážet v našich životech jakožto věřících v Krista. **Genesis 26:5; Jakub 2:23, 24.**

Genesis 26:5. Protože uposlechl Abraham hlasu mého, a ostříhal nařízení mých, přikázání mých, ustanovení mých a zákonů mých.

Jakub 2:23, 24. A tak naplněno jest písmo, řkoucí: I uvěřil Abraham Bohu, a počteno jest jemu za spravedlnost, a přítelem Božím nazván jest. 24. Vidíte-liž tedy, že z skutků ospravedlněn bývá člověk, a ne z víry toliko?

„Dobré skutky jsou ovocem víry. Když Bůh působí v srdci a člověk svou vůli podřizuje Bohu a spolupracuje s Bohem, uskutečňuje v životě to, co Bůh působí uvnitř skrze Ducha Svatého, a je soulad mezi záměrem srdce a životní praxí. Věřící se musí vzdát každého hříchu jako ohavné věci, která ukřižovala Pána života a slávy, a musí mít pokrokovou zkušenost tím, že neustále koná skutky Kristovy. Je to skrze neustálé vzdávání se vůle, skrze neustálou poslušnost, že se udržuje požehnání ospravedlnění.

„Ti, kteří jsou ospravedlněni vírou, musejí mít srdce k ostříhání cesty Páně. Je to důkaz toho, že člověk není ospravedlněn vírou, když jeho skutky neodpovídají jeho vyznání. Jakub říká: ‚Vidíš-li, že víra napomáhala skutkům jeho, a z skutků víra dokonalá byla?‘ (Jakub 2:22.)

„Víra, která neprodukuje dobré skutky, neospravedlňuje duši.“ — *Selected Messages, bk. 1, p. 397.*

b. Proč mohou být všichni, kteří dnes svědčí pohanům, povzbuzeni tím, jak je nevěstka Raab uváděna jako ta, kterou Bůh ospravedlnil? **Jakub 2:25; Židům 11:31.**

Jakub 2:25. Těž podobně i Raab nevěstka zdali ne z skutků ospravedlněna jest, přijavši ony posly, a jinou cestou pryč vypustivši?

Židům 11:31. Věrou Raab nevěstka nezahynula s neposlušnými, pokojně přijavši špehěře.

„V bezbožném Jerichu svědectví pohané ženy znělo: ‚Hospodin Bůh váš jest Bůh na nebi svrchu, i na zemi dole.‘ (Jozue 2:11.) Poznání Jehovaha, které k ní takto bylo přišlo, prokázalo její spasení. . . . A její obrácení nebylo ojedinělým případem Božího milosrdenství vůči modlářům, kteří uznávali Jeho Božskou autoritu. (Proroci a králové, str. 369)

„Všichni, kteří se, jako Raab Kananejská a Rút Moábská, odvrátili od modlářství k uctívání pravého Boha, se měli sjednotit s Jeho vyvoleným lidem.“ — *Christ's Object Lessons, p. 290.*

„V našich městech má být vykonáno veliké dílo a všechna pole jsou zralá ke žni. Naše pozornost bude poutána ve všech směrech, neboť kající duše jak v Křesťanských, tak v pohanských zemích pozdvihnou své hlasy o pomoc. Nesmí tu být ani částička pozvednutí svého vlastního já; vaše jediné bezpečí je důvěřovat Bohu.“ — *The General Conference Bulletin, April 1, 1895.*

5. KLÍČE K VÍTĚZSTVÍ

a. Vysvětlete, jak můžeme zvítězit v Kristu. **Jakub 2:26; 2 Petr 1:3, 4.**

Jakub 2:26. Nebo jakož tělo bez duše jest mrtvé, takť i víra bez skutků jest mrtvá. 2 Petr 1:3, 4. Jakož nám od jeho Božské moci všecko, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti; 4. Pročež veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, abyste skrze ně Božského přirození účastni učiněni byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech.

„Je nezbytné mít víru v Ježíše a věřit, že jste spaseni skrze Něho; ale je nebezpečné zaujímat stanovisko, které mnozí zaujímají, když říkají: ‚Jsem spasen.‘ Mnozí říkají: ‚Musíš činit dobré skutky a budeš žít‘; ale bez Krista nemůže nikdo činit dobré skutky. Mnozí dnes říkají: ‚Věřte, pouze věřte a žijte.‘ Víra a skutky jdou pospolu, víra a konání se prolínají. Pán nyní od duše nepožaduje o nic méně, než požadoval od Adama v Ráji před jeho pádem – dokonalou poslušnost, neposkvřenou spravedlnost. Boží požadavek pod smlouvou milosti je právě tak široký jako požadavek, který Bůh učinil v Ráji – soulad s Jeho zákonem, který je svatý a spravedlivý a dobrý. Ať se nikdo nenechá unést klamem, který je tak příjemný přirozenému srdci, že Bůh přijme upřímnost, bez ohledu na to, jaká může být víra, bez ohledu na to, jak nedokonalý může být život. Bůh vyžaduje od Svěho dítěte dokonalou poslušnost.

„Abychom mohli splnit požadavky zákona, musí naše víra uchopit spravedlnost Kristovu a přijmout ji jako naši spravedlnost. Skrze spojení s Kristem, skrze přijetí Jeho spravedlnosti vírou, můžeme být způsobilí konat skutky Boží, být Kristovými spolupracovníky. Jste-li ochotni nechat se unášet proudem zla a nespolečujete-li s nebeskými činiteli, abyste zamezili přestupkům ve své rodině a v církvi, aby mohla být nastolena věčná spravedlnost, nemáte víru. Víra působí skrze lásku a očisťuje duši. Skrze víru působí Duch Svatý v srdci, aby v něm vytvořil svatost; ale to se nemůže stát, pokud lidský činitel nebude pracovat s Kristem. . . . Abychom mohli mít spravedlnost Kristovu, musíme být denně proměňováni vlivem Ducha, abychom měli účast na Božské přirozenosti.“ — *Selected Messages, bk. 1, pp. 373, 374.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Když tvrdím, že ostříhám Boží zákon, co si musím uvědomit o mém vlivu?
2. Co Nebe vyžaduje od Křesťanských věřících?
3. Proč je Abraham často označován za otce věrných?
4. Kdo z mých známých by mohl skončit jako obráčená Raab?
5. Jak mám mít vítěznou Křesťanskou zkušenost?

Modlit se před otevřením svých úst

„Poučte mne, a budu mlčeti, a v čem bych bloudil, poslužte mi k srozumění“ (Job 6,24).

„Kdož neklesá v slovu, ten jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati také všecko tělo. Světlo, které svítí na naši stezku, pravda, která se doporučuje našemu svědomí, odsoudí a zničí duši, nebo ji posvětit a promění. Zijeme příliš blízko konce zkušební doby, než abychom se spokojili s povrchním dílem.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 308.*

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 50–55, 314–318; vol. 5, pp. 55–59, 175–177.*

Neděle

10. listopadu

1. UKLIDNĚNÍ SVÉHO VLASTNÍHO JÁ

a. Co by měli mít na paměti ti, kteří se vždy rychle snaží ovládat druhé? Jakub 3:1; Marek 9:35.

Jakub 3:1. *Nebud'tež mnozí mistři, bratří moji, vědouce, že bychom těžší odsouzení vzali.*

Marek 9:35. *A posadiv se, zavolal dvanácti, a dí jim: Chce-li kdo první býti, budeť ze všech nejposlednější a všech služebník.*

„Bůh činí každého odpovědným za vliv, který obklopuje jeho duši, a to jak za sebe, tak za druhé.“ — *Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 102.*

„Lidské bytosti jsou přirozeně sebestředné a tvrdohlavé. Avšak sobectví mizí ze životů těch, kdož se učí lekcím, kterým je Kristus chce vyučovat. Stávají se účastníky Božské přirozenosti a Kristus v nich žije. Pohlízejí na všechny lidi jako na bratry s podobnými snahami, schopnostmi, pokušeními a zkouškami, toužíce po soucitu a potřebující pomoc.“

„Nikdy nemáme ponížovat spolubližního. Když vidíme, že došlo k chybám, máme udělat vše, co je v naší moci, abychom pomohli těm, kteří zbloudili, a to tím, že jim povíme o své vlastní zkušenosti – jak nám, když jsme se dopustili vážných chyb, trpělivost a přátelství, laskavost a vstřícnost, ze strany našich spolupracovníků, dodaly odvahu a naději.“ — *The Signs of the Times, May 11, 1904.*

2. PĚSTOVÁNÍ LEPŠÍHO POSTOJE

a. Jaká ostrá pokárání se udílí těm, kdož jsou hrubí k druhým a odmítají přiznat své vlastní chyby? Kazatel 7:20; Jakub 3:2 (první část).

Kazatel 7:20. Není zajisté člověka spravedlivého na zemi, kterýž by činil dobře a nehřešil.

Jakub 3:2 (první část). V mnohém zajisté klesáme všickni. . . .

„Budete rozpoznávat své vlastní nedostatky a oblékat si celé odění spravedlivosti? Budete právě tak ostražití a kritičtí ke svému vlastnímu duchu, temperamentu a slovům, jako jste ostražití a kritičtí k těm druhým, aby Bůh nebyl zneuctěn a Jeho pravda překroucena? Vaše rozpoznávací schopnost by se velmi zlepšila, kdybyste toto dělali. Pravda, živé slovo, by bylo jako oheň uzavřený ve vašich kostech, který by vyzařoval v jasné, neklamné zřetelnosti a představoval Krista světu. . . .

„Cožpak nikdo z těch, kteří se učinili detektivy, neviděl tendence postoje, který zaujali, snažíce se stát se ovládající mocí? Kam se poděl jejich jasný duchovní zrak? Jak to, že v oku bratra rozeznali třísku, zatímco měli trám ve svém vlastním oku?“ — *Testimonies to Ministers*, pp. 295, 296.

b. Co ukazuje, že člověk dosáhl úrovně mravní dokonalosti – a jak je to jediné možné? Jakub 3:2; 1 Korintským 13:5 (druhá polovina).

Jakub 3:2. V mnohém zajisté klesáme všickni. Kdožť neklesá v slovu, ten jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati také všecko tělo.

1 Korintským 13:5 (druhá polovina). . . . nezpouzí se, neobmýšlí zlého.

„Kde nepoddajný jazyk nachází prostor pro své nesvaté dílo, tam nemůže přebývat radost Páně.

„Podezřívaví lidé, kteří smýšlejí a mluví zle o svých bratřích, nechť mají na paměti, že otročí ďáblu. Nechť každý člen církve pracuje s opravdovou rozhodností a s modlitbou o pomoc, aby vyléčil nemocný úd, jazyk. Nechť každý cítí, že je jeho povinností a výsadou přecházet drobné rozdílů a chyby bez komentáře. Nezveličujte malé chyby, kterých se někdo dopustil, ale myslíte na dobro, které je v něm. Pokaždé, když se na tyto chyby myslí a mluví se o nich, zvětšují se. Z krtince se vytváří hora. Následkem je špatný pocit a nedostatek důvěry.“ — *Australasian Union Conference Record*, April 15, 1903.

„Učiňte smlouvu s Bohem, že budete dobře střežit svá slova. ‚Kdož neklesá v slovu, ten jest dokonalý muž, mohoucí jako uzdou spravovati také všecko tělo.‘ (Jakub 3:2.) Pamatujte, že mstivá řeč nikdy nevyvolává v člověku pocit, že dosáhl vítězství. Nechť skrze vás mluví Kristus. Neztrácejte požehnání, které pramení z toho, že neobmýšlíte nic zlého.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 243.

3. ZAČÍNÁ TO V KOŘENU

a. Sledujte špatný směr, který následuje, když chováme zášť, a vysvětlete jediný způsob, jak se tomu vyhnout. **Židům 12:15; Jakub 3:3–5.**

Židům 12:15. Prohlédajice, aby někdo neodpadl od milosti Boží, a aby nějaký kořen hořkosti nepodrostl, a neučinil překážky, skrze něž by poškrvnění byli mnozí.

Jakub 3:3–5. An, my koňům udidla v ústa dáváme, aby nám povolní byli, a vším tělem jejich vládneme. 4. An, i lodí tak veliké jsouce, a prudkými větry hnány bývajice, však i nejmenším veslem bývají sem i tam obracíny, kamžkoli líbí se tomu, kdož je spravuje. 5. Tak i jazyk malý oud jest, a však veliké věci provodí. Aj, maličký oheň, kterak veliký les zapálí!

„Živila jsi v sobě zášť vůči svému manželovi a jiným, kteří ti ublížili, ale neuvědomila sis, v čem jsi pochybila a zhoršila záležitosti svým vlastním špatným během. Tvůj duch byl zahořklý vůči těm, kteří ti učinili příkoří, a tvé pocity se projeví v pohanění a výčitkách. Toto poskytovalo chvilkovou úlevu tvému obtíženému srdci, ale zanechalo to trvalou jizvu na tvé duši. Jazyk je malý úd, ale ty jsi pěstovala jeho nesprávné používání, až se stal stravujícím ohněm.

„Všechny tyto věci mají tendenci brzdit tvůj duchovní pokrok. Bůh však vidí, jak je pro tebe těžké být trpělivá a odpouštějící, a ví, jak se slitovat a pomáhat. Žádá od tebe, abys reformovala svůj život, abys napravila své nedostatky. Chce, aby tvůj pevný, nepoddajný duch byl podmaněn Jeho milostí. Měla bys hledat pomoc Boží, neboť potřebuješ pokoj a klid místo bouře a sváru. Náboženství Kristovo ti ukládá, aby ses méně řídila popudem a více posvěceným rozumem a klidným úsudkem.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 139.*

b. Co si musíme uvědomit o slovech, která pronášíme? **Jakub 3:6.**

Jakub 3:6. Jazyk pak jest oheň a svět nepravosti. Takť jest postaven jazyk mezi oudy našimi, nanečišťující celé tělo, a rozpalující kolo narození našeho, jsa roznécován od ohně pekelného.

„Tvá slova budou oznamovat, tvé skutky budou ukazovat, kde je tvůj poklad.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 698, 699.*

„Sestra F. jedná z popudu a hledá chyby, a měla příliš mnoho co říci proti svým bratřím a sestřím. To způsobí zmatek v každé církvi.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 51.*

„Ti, kteří si libují pronášet slova pomluvy a lži proti služebníkům Kristovým, nechť mají na paměti, že Bůh je svědkem jejich skutků. Jejich pomlouvačný dotek je zneuctěním nikoli bezduchých nádob, ale povah těch, které Kristus vykoupil Svou krví. Ruka, která kreslila znaky na stěnách Balsazarova paláce, vede věrný záznam o každém činu nespravedlnosti nebo útlaku spáchaném proti Božím lidu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 244, 245.*

4. I KDYBY SE TO SKUTEČNĚ STALO . . .

a. Na co se důrazně apeluje ohledně nebezpečně běžné tendence v dnešní době?

Žalm 15:1–3; 1 Korintským 13:6.

Žalm 15:1–3. Žalm Davidův. Hospodine, kdo bude přebývat v stánku tvém? Kdo bydlet bude na hoře svatě tvé? 2. Ten, kdož chodí v upřímnosti, a činí spravedlnost, a mluví pravdu z srdce svého. 3. Kdož neutrhá jazykem svým, bližnímu svému nečiní zlého, a potupy neuvodí na bližního svého.

1 Korintským 13:6. Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě.

„Jazyk, který si libuje ve špatnostech, žvanící jazyk, který říká: Povězte a oznámím to, je apoštolem Jakubem prohlášen za oheň pekelný. Ten rozhazuje hořící polena na všechny strany. Co záleží klevetníkovi na tom, že pomlouvá nevinné? On nezastaví své zlé dílo, i kdyby zničil naději a odvalu v těch, kteří již klesají pod svými břemeny. Stará se jen o to, aby se oddával svému sklonu milovat skandály. Dokonce i údajní Křesťané zavírají své oči před vším, co je čisté, čestné, ušlechtilé a milé, a uchovávají jako poklad vše, co je nechutné a nepřijemné, a zveřejňují to světu.

„Vy sami jste otevřeli dveře dokořán, aby Satan mohl vejít. Dali jste mu čestné místo ve svém vyšetřování nebo na inkvizičních zasedáních. Avšak neprojevili jste žádnou úctu k znamenitostem povahy upevněným léty věrnosti. Žárlivé, mstivé jazyky zkreslují činy a pohnutky, aby vyhovovaly jejich vlastním představám. Způsobují, že černá se jeví jako bílá, a bílá jako černá. Když někdo protestoval proti jejich tvrzením, někteří říkali: ‚Je to pravda.‘ Připustíme-li, že uvedená skutečnost je pravdivá, ospravedlňuje to váš běh? Ne, ne. Kdyby Bůh vzal všechna obvinění, která by mohla být proti vám pravdivě vznesena, a spletl je do biče, aby vás potrestal, vaše rány by byly větší a hlubší než ty, které jste způsobili bratru ----. Dokonce i fakta mohou být uváděna tak, aby vyvolávala falešný dojem. Nemáte žádné právo shromáždit všechny zprávy proti němu a použít je k tomu, abyste zkazili jeho pověst a zničili jeho užitečnost. Kdyby Pán vůči vám projevil stejného ducha, jakého jste vy projevíli vůči svému bratru, byli byste nemilosrdně zničeni. Nemáte žádné výčitky svědomí? Obávám se, že ne. Ještě nenastal čas, aby toto satanské kouzlo ztratilo svou moc. Kdyby bratr ---- byl všechno to, co představujete, že je – a já vím, že není – váš běh by byl stále neospravedlnitelný.

„Když nasloucháme výčitce vůči svému bratru, tuto výčitku přijímáme. . . [Citováno Žalm 15:1–3.]“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 57, 58.*

b. Ze sedmi hříchů, uváděných jako ohavnosti Hospodinu, kolik z nich se týká našich slov? **Příslaví 6:16–19.**

Příslaví 6:16–19. Těchto šesti věcí nenávidí Hospodin, a sedmá ohavností jest duši jeho: 17. Oči vysokých, jazyka lživého, a rukou vylévajících krev nevinnou, 18. Srdce, kteréž ukládá myšlení nepravá, noh kvapných běžeti ke zlému, 19. Svědka lživého, mluvícího lež, a toho, jenž rozsívá různice mezi bratřími.

5. ZBRAŇ, KTERÁ ZRAŇUJE

a. Jak a proč se musíme vyvarovat až příliš častého zvyku pomlouvání? Job 6:24; Přísloví 11:13; 26:20–22.

Job 6:24. Poučte mne, a budu mlčet, a v čem bych bloudil, poslušzte mi k srozumění. Přísloví 11:13. Utrhač toulaje se, pronáší tajnost, věrný pak člověk tají věc. Přísloví 26:20–22. Když není drev, hasne oheň; tak když nebude klevetníka, utichne svár. 21. Uhel mrtvý k roznicení, a drva k ohni, tak člověk svárlivý k roznicení svady. 22. Slova utrhače jako ubitých, ale však sstupují do vnitřnosti života.

„Jakému světu pomluv by se zabránilo, kdyby měl každý člověk na paměti, že ti, kdož mu říkají o chybách druhých, budou při vhodné příležitosti stejně svobodně zveřejňovat jeho chyby. Měli bychom se snažit smýšlet dobře o všech lidech, zvláště o svých bratřích, pokud nebudeme nuceni smýšlet jinak. Neměli bychom ukvapeně věřit zlým zprávám. Ty jsou často výsledkem závišti či nedorozumění, nebo mohou pocházet z přehánění či částečného odhalení faktů. Žárlivost a podezřívavost, jakmile je jim jednou poskytnuto místo, se rozsévají jako bodláčí. Pokud bratr sejde z cesty, pak je čas projevit o něj opravdový zájem. Jděte k němu laskavě, modlete se s ním a za něj, pamatující na nekonečnou cenu, kterou Kristus zaplatil za jeho vykoupení. Tímto způsobem můžete zachránit duši před smrtí a přikrýt množství hříchů.

„Pohled, slovo, dokonce i intonace hlasu mohou být důležité při lhaní, zabořující se jako ostnatý šíp do některého srdce, způsobující nevyléčitelnou ránu. Takto může být uvržena pochybnost a výtka na toho, skrze koho Bůh chtěl vykonat dobré dílo, a jeho vliv je zmařen, jeho užitečnost zničena. U některých druhů živočichů, je-li jeden z nich zraněn a klesne, je okamžitě napaden a roztrhán na kusy svými druhy. Stejněmu krutému duchu se oddávají muži a ženy, kteří nesou jméno Křesťané. Projevují farizejskou horlivost kamenovat druhé, kteří jsou méně vinni než oni sami. Jsou někteří, kteří poukazují na chyby a selhání druhých, aby odvrátili pozornost od svých vlastních, nebo aby získali uznání za velkou horlivost pro Boha a církev.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 58, 59.*

„Čas, který je tak často horší než promarněný v neužitečných, lehkovážných a zlomyslných pomluvách, by měl být věnován vyšším a ušlechtlejším cílům.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 176.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Proč bych měl(a) tlumit sklon mít na všechno názor?
2. Uveďte důležitou stránku Křesťanské povahy, která je často přehlížena.
3. Když diskreditujeme spoluvěřící před druhými, jak se na to dívá Bůh?
4. Co se musím naučit z 15. žalmu – a proč je to důležité?
5. Jak bych se mohl(a) provinit tím, že zasévám nesváry mezi bratry, a proč bych s tím měl(a) přestat?

Volba toho, o čem přemýšlet

„Kterakž byste mohli dobré věci mluvit, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví“ (Matouš 12:34, druhá polovina).

„Modli se předtím, než promluvíš, a nebeští andělé ti přijdou na pomoc a zaženou zlé anděly, kteří by tě svedli k zneuctění Boha, hanobení Jeho věci, a oslabení tvé vlastní duše.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 82.

Doporučená četba: *Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 125–129.

Neděle

17. listopadu

1. PROTIJED NA JED

a. Když jsme bombardováni řečnickými zvyky zlomyslných lidí, jaké je Boží poselství pro nás, a to i uprostřed toho všeho? Jakub 3:7, 8; Židům 10:38.

Jakub 3:7, 8. Všelike zajisté přirození i zvíři, i ptactva, i zeměplazů, i mořských potvor bývá skroceno, a jest okroceno od lidí; 8. Ale jazyka žádný z lidí skrotiti nemůže. Tak jest neskrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného.

Židům 10:38. Spravedlivý pak z víry živ bude. Pakli by se jinam obrátil, nezalibuje sobě duše má v něm.

„[Bratra J.] litují nebeští andělé, neboť je obklopen temnotou. Jeho uši slyší slova nevíry a temnoty téměř neustále. Ustavičně se před něj valí pochybnosti a otázky. Jazyk je svět nepravosti. ‚Jazyka žádný z lidí skrotiti nemůže. Tak jest neskrotitelné zlé, pln jsa jedu smrtelného.‘ Kdyby se bratr J. pevněji přimkl k Bohu a cítil, že by si měl zachovat svou bezúhonnost před Bohem i za cenu svého přirozeného života, obdržel by sílu shůry. Dovolí-li, aby jeho víra byla ovlivněna temnotou a nevírou, která ho obklopuje – pochybnostmi, otázkami a mnoha řečmi – bude brzy samá temnota a pochybnost a nevíra, a nebude mít žádné světlo ani sílu v pravdě.

„Nesmi si myslet, že když se bude snažit o kompromis se svými přáteli, kteří jsou zahořklí proti naší víře, že si to bude usnadňovat. Bude-li stát s jediným záměrem, být poslušen Boha za každou cenu, bude mít pomoc a sílu. Bůh miluje bratra J. a slitovává se nad ním. Zná každý zmatek, každou malomyslnost, každou hořkou řeč. S tím vším je obeznámen. Odloží-li on svou nevíru a bude nepohnutě stát v Bohu, jeho víra bude cvičením posílena.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 236, 237.

2. VÁŽNÁ VĚC

a. Co je napsáno o klamně a pobuřující řeči – a proč se musíme modlit, abychom v této stránce života zvítězili? Žalm 5:9–11.

Žalm 5:9–11. Hospodine, proved' mne v spravedlnosti své, pro ty, jenž mne střehou; spravuj přede mnou cestu svou. 10. Neboť není v ústech jejich žádné upřímnosti, vnitřnosti jejich plně nešlechtnosti, hrob otevřený hrdlo jejich, jazykem svým lahodně mluví. 11. Zkaz je, ó Bože, nechat' padnou od rad svých; pro množství nešlechtností jejich rozptyl je, poněvadž odporní jsou tobě.

„Řeč je jedním z velkých darů, které Bůh člověku dal. Jazyk je malý úd, ale slova, která rámuje, vyjádřená hlasem, mají velkou moc. Hospodin prohlašuje: ‚Jazyka žádný z lidí skrotiti nemůže.‘ Postavil národ proti národu, vyvolal bitvy a krveprolití. Slova zažehla ohně, které bylo těžké uhasit. Přinesla také radost a veselí mnoha duším. A když jsou pronášena slova, protože Bůh říká: ‚Mluv slova Má k nim,‘ často způsobují zármutek k pokání.

„Rečnický talent s sebou nese velkou zodpovědnost. Je třeba jej pečlivě střežit; neboť je mocnou mocí k zlému stejně jako k dobrému.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 3, p. 1142.*

„Když jsi v pokušení povolit uzdu nezkrrotnému údu, ó! měj na paměti, že zaznamenávající anděl si všimá každého slova. Všechna jsou zapsána v knize, a pokud nejsou smyta krví Kristovou, musíš se s nimi znovu setkat. Nyní máš v nebi skvrnitý záznam. Úpřímné pokání před Bohem bude přijato. Když se chystáš mluvit vášnivě, zavři svá ústa. Neříkej ani slovo.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 82.*

b. Popište, jak jsou naše slova jednoduše přetékáním toho, o čem přemýšlíme a kdo jsme. Jeremiáš 17:9; Matouš 12:33–37; 14:6–8.

Jeremiáš 17:9. Nejlstivější jest srdce nade všechno, a nejpřevrácenější. Kdo vyrozumí jemu?

Matouš 12:33–37. Čiňtež aneb strom dobrý, i ovoce jeho dobré; aneb čiňte strom zlý, i ovoce jeho zlé. Neboť po ovoci strom bývá poznán. 34. Pokolení ještěrcí, kterakž byste mohli dobré věci mluvíti, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví. 35. Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé. 36. Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteréž mluvíti budou lidé, vydadí počet v den soudný. 37. Nebo z slov svých spravedliv budeš, a z řečí svých budeš odsouzen.

Matouš 14:6–8. Když pak slaven byl den narození Heródesova, tancovala dcera Herodiady u prostřed, i zalíbila se Heródesovi. 7. Pročež s přísahou zaslíbil jí dáti, zač by ho jen požádala. 8. A ona jsuci prvé navedena od matere své, řekla: Dej mi zde na mise hlavu Jana Křtitele.

„Obsah rozhovoru zjevuje poklad srdce. Laciný, běžný hovor, slova lichocení, pošetilý vtip, pronášený za účelem vyvolání smíchu, jsou zboží Satanovo, a všichni, kdož se oddávají tomuto hovoru, obchodují s jeho statky.

Na ty, kdož slyší tyto věci, působí podobné dojmy jako na Heroda, když před ním tančila dcera Herodiady. Všechna tato jednání jsou zaznamenána v knihách nebeských; a v poslední veliký den se objeví ve svém pravém světle před viníky. Pak v nich všichni rozpoznají svůdné, podvodné působení ďablovo, aby je uvedl na širokou cestu a do široké brány, která se otevírá k jejich záhubě.“ — *Testimonies to Ministers*, pp. 84, 85.

Úterý

19. listopadu

3. POTŘEBNÁ HORLIVOST

a. Proč bychom měli očekávat soudržnou řeč od věřících v přítomnou pravdu?

Jakub 3:9, 10. Jaké varování je dáno, když v tomto bodě selžeme?

Jakub 3:9, 10. Jím dobrořečíme Bohu Otci, a jím zlořečíme lidem, ku podobnosti Božímu stvořeným. 10. Z jednéh a týchž úst pochází dobrořečení i zlořečení. Ne takť býti má, bratří moji.

„Chováš-li obvyklý dojem, že Bůh vidí a slyší vše, co děláš a říkáš, a vede věrný záznam o všech tvých slovech a skutcích, a že se s tím vším musíš setkat, pak se ve všem, co děláš a říkáš, budeš snažit následovat příkazy osvíceného a bdělého svědomí. Tvůj jazyk bude používán k slávě Boží a bude zdrojem pozhnání pro tebe i pro druhé. Jestliže se však oddělíš od Boha, jak jsi činil doposud, měj se na pozoru, aby se tvůj jazyk neukázal jako svět nepravosti a neuvedl na tebe strašlivé odsouzení; neboť duše budou kvůli tobě ztraceny.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 244.

b. Jaká modlitba nám může pomoci myslet a mluvit soudržněji? Žalm 86:11.

Žalm 86:11. Vyuč mne, Hospodine, cestě své, abych chodil v pravdě tvé; ustav srdce mé v bázni jména svého.

„Jestliže ten, kdo přijímá Biblické poznání, nečiní žádnou změnu ve svých zvycích či praktikách, aby odpovídaly světlu pravdy, co potom? Duch bojuje proti tělu, a tělo proti duchu; a jeden z nich musí zvítězit. Jestliže pravda posvěcuje duši, hřích je nenáviděn a odpírán, protože Kristus je přijímán jako vážený host. Avšak Kristus nemůže sdílet rozdělené srdce; hřích a Ježíš nejsou nikdy ve spolupartnerství.“ — *Testimonies to Ministers*, p. 160.

„Bdi a modli se vždycky. Odevzdej se bezvýhradně Pánu, a pak nebude těžké Jemu sloužit. Máš rozdělené srdce. To je důvod, proč tě obklopuje temnota místo světla. Poslední poselství milosrdenství jde nyní kupředu. Je to znamení Boží shovívavosti a soucitu. Pojď, je pozvání, které se nyní dává. Pojď, neboť všechny věci jsou již připraveny. Toto je poslední volání milosrdenství. Příště přijde pomsta uraženého Boha.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 225.

„Jsou to horliví, důkladně rozhodnutí muži a ženy, kteří nyní obstojí. Kristus znovu a znovu třibil Své následovníky, až nakonec zůstalo jen jedenáct a několik věrných žen, aby položili základy Křesťanské církve. Jsou tací, kteří odstoupí, když se mají nést břemena; ale když je celá církev zapálená, oni pochytí nadšení,

zpívají a jásají a jsou u vytržení; ale pozor na ně. Až horlivost pomine, jen několik věrných Káležů vystoupí do popředí a projeví neochvějnou zásadovost. Tito jsou soli, která si zachovává chuť.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 130.*

Středa

20. listopadu

4. VODA Z ČISTÉ STUDNICE

a. Jaká zásada zjevuje, že pouze srdce obnovené Boží milostí může přinášet soudržné skutky? Jakub 3:11, 12. Uveďte několik praktických příkladů.

Jakub 3:11, 12. Zdaliž studnice jedním pramenem vydává sladkost i hořkost? 12. Zdaliž může, bratří moji, fíkový strom nésti olivky, aneb vinný kmen fíky? Takť žádná studnice slané i sladké vody nevydává.

„Čistotu a pořádek v oblékání, a čistotu v celém příbytku, by měli přísně zachovávat světitelé Soboty, na které se pohlíží jako na podivíny a jsou sledováni pro své chyby. Jejich vliv by měl být svatý. Posvátné pravdy, které vyznáváme, nikdy neponíží ty, kteří je přijímají, a neučiní je hrubými a tvrdými, zanedbávajícími svou osobu a nepořádnými ve svých domech. Má-li příjemce ochablé návyky, pravda ho povznáší a působí pro něj důkladnou nápravu. Pokud pravda nemá tento účinek, jednotlivec nepocítil její spásnou moc. Nedbalé a nespořádané oblečení není známkou pokory. Zde někteří klamou sami sebe. Život, skutky, slova, řeknou, zda jedinec vlastní pravou pokoru, a oděv bude odpovídat projevěnému ovoci. Čistá studnice nemůže [vydávat] sladkou i hořkou vodu. Vyčistěte studnici a potoky budou čisté. Dům Boží je často znesvěcován dětmi světitelů Soboty. Jejich rodiče jim dovolují, aby pobíhaly po domě, hrály si, mluvily, přitahovaly pozornost lidí a projevovaly své zlé povahy právě na shromážděních, kde se shromáždily, aby uctívaly Boha. Viděla jsem, že ve shromáždění svatých by měl vládnout svatý klid. Ale dům, kde se shromažďuje Boží lid, se často stává dokonalým babylonem, místem zmatku a nepořádku. Toto se Bohu nelíbí. Nemají-li rodiče vládu a nemohou-li své děti ve shromáždění ovládat, Bůh by byl více potěšen, kdyby zůstali doma se svými nezkrtnými dětmi. Je lepší, aby snášeli ztrátu shromáždění, než aby bylo velké množství mrzutých a jejich shromáždění zkažená. Pokud rodiče nechávají své děti doma bez kontroly, bez krocení, nemohou po nich chtít, aby ve shromáždění dělaly to, co si oni přejí. Kdo by měl být v tomto případě postižen? Samozřejmě, že rodiče. Neměli by se cítit zarmoucení, když si druzí nepřejí, aby byl rušen jejich klid, když se scházejí k uctívání Boha.

„Rodiče, vy musíte být těmi, kdo v této věci trpí, a to vás může vést k tomu, abyste si uvědomili a plnili svou zanedbanou povinnost. Vodíte-li své děti do domu Božího, měly by pochopit, že jsou tam, kde se Bůh setkává se Svým lidem. Mezi světiteli Soboty není v tomto ohledu zachováván takový řád, jaký je v nominálních církvích. Rodiče, máte práci, kterou je třeba dělat. Podmaňte si své děti doma, a pak je můžete ovládat v domě Božím.“ — *Spiritual Gifts, vol. 2, pp. 288, 289.*

5. MOUDROST A OBDAŘENÍ POZNÁNÍM

a. Proč každý z nás potřebuje zkoumat svůj vlastní postoj zevnitř ven – v srdci, slovech i skutcích? 2 Korintským 13:5.

2 Korintským 13:5. Sami sebe zkoušejte, jste-li u víře; sami sebe ohledujte. Čili sami sebe neznáte, že Ježíš Kristus jest v vás? Leč jste snad zavrženi.

„Sami sebe zkoušejte, jste-li u víře; sami sebe ohledujte“ (2 Korintským 13:5). Pečlivě kritizujte povahu, stav, myšlenky, slova, sklony, záměry a skutky. Jak můžeme inteligentně prosit o věci, které potřebujeme, pokud podle Pisma svatého neprokazujeme stav našeho duchovního zdraví?“ — *Selected Messages, bk. 1, p. 89.*

„Mojí bratří a sestry, jak využíváte dar řeči? Učíte se ovládat jazyk tak, aby byl vždy poslušen příkazů osvětleného svědomí a svatých citů? Je vaše konverzace prosta lehkomyšlnosti, pýchy a zloby, klamu a nečistoty? Jste bezelstní před Bohem? Slova mají působivou moc. Bude-li to možné, Satan bude udržovat jazyk aktivní ve své službě. Sami od sebe nemůžeme nezkontrolovatý úd ovládat. Naší jedinou nadějí je Božská milost.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 175.*

„Ten, kdo se bezvýhradně podřizuje vedení Ducha Božího, zjistí, že se jeho mysl rozpíná a rozvíjí. Dostává se mu vzdělání ve službě Bohu, které není jednostranné a nedostatečné, rozvíjející jednostrannou povahu, ale takové, které vede k souměrnosti a úplnosti. Slabosti, které se projevovaly kolísavou vůlí a bezmocnou povahou, jsou překonány, neboť neustálá oddanost a zbožnost přivádí člověka do tak těsného vztahu ke Kristu, že má mysl Kristovu. Je jedno s Kristem, má zdravost a sílu zásad. Jeho vnímání je jasné a projevuje onu moudrost, která pochází od Boha.“ — *Selected Messages, bk. 1, p. 338.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

- 1. Jak mám reagovat, když se setkám s toxickou konverzací?**
- 2. Když lidé něco říkají, co to o nich vlastně vypovídá?**
- 3. Vysvětlíte bitvu, která zuří v lidské mysli, a jak ji lze vyhrát.**
- 4. Jaké mé zvyky/sklony mohou odrážet znečištěné vody uvnitř?**
- 5. Jak a proč by se měl změnit můj způsob mluvy?**

Krotkost moudrosti

„Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažiz dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti“ (Jakub 3:13).

„Náš Spasitel udivoval lidi Svou čistotou a vyvýšenou morálkou, zatímco Jeho láska a jemná laskavost je naplňovaly nadšením. Ti nejchudší a nejpokornější se k Němu nebáli přiblížit.“ — *Gospel Workers* (1892), p. 261.

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 167–177.

Neděle

24. listopadu

1. PŘEKROUCENÁ „ROZLIŠOVACÍ SCHOPNOST“

a. Na jaké závažné zlo si musíme rozhodně dávat pozor – a proč? Jakub 3:14, 15.
Jakub 3:14, 15. Pakliť máte hořkou závist, a dráždění v srdci svém, nechlubte se, a neklamejte proti pravdě. 15. Neníť ta moudrost s hůry sstupující, ale jest zemská, hovadná, d'ábelská.

„Ten, kdo otevírá své srdce našeptávání nepřítelů, přijímaje zlá domnění a chovaje v sobě žárlivost, často si nesprávně vykládá tuto zlovolnost, nazývaje ji zvláštní prozíravostí, rozlišováním nebo rozeznáváním při odhalování viny a prozkoumávání zlých pohnutek druhých. Domnívá se, že mu byl dán drahocenný dar; a odděluje se právě od těch bratří, s nimiž by měl být v souladu; vystupuje na soudcovskou stolicí a zavírá své srdce před tím, o kom se domnívá, že je v bludu, jako by on sám byl nad pokušením. Ježíš se od něho odděluje a nechává ho, aby chodil v jiskrách svého vlastního roznícení.

„Nechť se již nikdo z vás nechlubí proti pravdě prohlašováním, že tento duch je nutným důsledkem věrného jednání s provinilci a toho, že stojí na obraně pravdy. Taková moudrost má mnoho obdivovatelů, ale je velmi klamná a škodlivá. Nepřichází shůry, ale je plodem srdce, které není znovuzrozeo. Jejím původcem je sám Satan. Nechť si žádný žalobce druhých nepřipisuje rozlišovací schopnost; neboť tím obléká vlastnosti Satanovy do roucha spravedlnosti. Vyzývám vás, bratří moji, abyste očistili chrám duše od všech těchto věcí, které poskvřňují; neboť jsou to kořeny hořkosti.“ — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, pp. 936, 937.

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

2. JEDOVATÉ CHOVÁNÍ

a. Popište nevyhnutelný důsledek závisti a sváru. **Jakub 3:16.**

Jakub 3:16. Nebo kdež jest závist a rozdráždění, tu i roztržka i všeliké dilo zlé.

„Člověk v instituci nebo v církvi, který dává volný průchod nelaskavým myšlenkám tím, že mluví zle o bratřích, může rozdmýchat nejhorší vášně lidského srdce a šířit kvas zla, který bude působit ve všech, kdož s ním přijdou do styku. Takto nepřítel vši spravedlnosti získává vítězství, a výsledkem jeho práce je, že činí neúčinnou Spasitelovu modlitbu, kdy On prosil, aby Jeho učedníci byli jedno, jako je On jedno s Otcem.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 937.*

b. Na rozdíl od lidských sklonů podněcovaných nepřítelem našich duší, jak bychom měli jednat s druhými? **Jan 13:34.**

Jan 13:34. Příkázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.

„Vynášíš své soudy nad jednotlivci a komentuješ jejich cesty a způsoby, když nerozumíš jejich postavení ani jejich práci. Díváš se na věci ze svého hlediska a pak jsi připraven zpochybnit nebo odsoudit směr, kterým se ubírají, aniž bys objektivně viděl věci ze všech stran. Nevíš nic o povinnostech druhých a neměl by ses cítit zodpovědný za jejich činy, ale konej svou povinnost, nechávej ostatní na Pánu. Měj svého ducha v trpělivosti, zachovávej pokoj a klid myslí, a buď vděčný. . . .

„Jsi nesmírně citlivý, a když je řečeno slovo, upřednostňující běh opačný od toho, který sleduješ, jsi uražen. Cítíš, že jsi obviňován a že se musíš bránit, zachránit si život; a ve své vážné snaze zachránit si život ho ztratíš. Musíš konat práci, abys zemřel vlastnímu já a abys pěstoval ducha snášenlivosti a trpělivosti.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 424.*

„Ti, kdož kritizují a odsuzují jeden druhého, porušují Boží příkázání a jsou pro Něj urážkou. Nemilují ani Boha, ani své bližní. Braťři a sestry, uklidme odpad kritiky a podezřívavosti a stížnosti, a nenoste své nervy navenek. Někteří jsou tak citliví, že se s nimi nedá rozumně domluvit. Buďte velmi citliví, pokud jde o to, co znamená ostříhat zákon Boží, a o to, zda zákon ostříháte nebo porušujete. To je to, co Bůh chce, abychom na to byli citliví.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 937.*

3. JAK SE VYPOŘÁDAT SE ZKLAMÁNÍM

a. Co je psáno o těch, kdož milují Boží zákon? **Žalm 119:165.**

Žalm 119:165. Pokoj mnohý těm, kteříž milují zákon tvůj, a nemají žádné urážky.

„Přenes se přes myšlenku, že nejsi správně využíván, že je ti ukřivděno, že tě někdo chce utiskovat nebo ti ublížit. Díváš se falešnými očima. Satan tě vede k tomu, abys měl tyto pokřivené názory na věci.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 424.*

„Svět miluje hřích a nenávidí spravedlnost, a to byla příčina jeho nepřátelství vůči Ježíši. Všichni, kdož odmítnou Jeho nekonečnou lásku, shledají Křesťanství rušivým prvkem. Světlo Kristovo odstraňuje temnotu, která přikrývá jejich hříchy, a zjevuje se potřeba reformy. Zatímco ti, kteří se poddávají vlivu Ducha Svatého, začínají válku sami se sebou, ti, kteří lpí na hříchu, vedou válku proti pravdě a jejím představitelům.

„Takto vzniká svár, a Kristovi následovníci jsou obviňováni, že kormoutí lid. Avšak je to společenství s Bohem, které jim přináší nepřátelství světa. Nesou potupu Kristovu. Krácejí cestou, po níž krácel ten nejušlechtlejší na zemi. Ne se zármutkem, ale s radostí, i kdyby se setkali s pronásledováním. Každá ohnivá zkouška je Božím nástrojem pro jejich přečišťování. Každá je uzpůsobuje pro jejich práci jako Jeho spolupracovníky. Každý konflikt má své místo ve velkém boji za spravedlnost, a každý přispěje k radosti z jejich konečného vítězství. Majíce toto na zřeteli, zkoušku své víry a trpělivosti přijmou spíše s radostí, než aby se jí obávali a vyhýbali se jí.“ — *The Desire of Ages*, p. 306.

b. Co je nám připomínáno, i když se s námi skutečně zachází nespravedlivě?

Matouš 5:11, 12, 41; 1 Petr 4:12–15.

Matouš 5:11, 12, 41. Blahoslavení budete, když vám zlořečítí budou a protivenství činití, a mluvití všecko zlé o vás, lhouce, pro mne. 12. Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takt' zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi. . . . 41. A nutil-li by tě kdo míti jednu, jdi s ním dvě.

1 Petr 4:12–15. Nejmilejší, nebudiž vám divný ten přišlý na vás oheň, pro zkušeni vás, jako by se vám něco nového přihodilo. 13. Ale z toho, že jste účastni utrpení Kristových, radujte se, abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím. 14. Trpíte-li pohanění pro jméno Kristovo, blahoslavení jste. Nebo Duch ten slávy a Boží na vás odpočívá, kterýž z strany jich zajisté rouhán, ale z strany vaší oslavován bývá. 15. Žádný pak z vás netrp jako vraždník, neb zloděj, neb zločinec, neb všetečný.

„Ten, který je Božskou Hlavou církve, nejmocnější z přemožitelů, poukazuje svým následovníkům na Svůj život, Svou námahu, Švé sebezapření, Švé zápasy a utrpení, skrze pohrdání, skrze odmítnutí, zesměšnění, opovržení, urážení, výsměch, faleš, po cestě Golgotské vzhůru k místu ukřižování, aby mohli být povzbuzeni k tomu, aby se tlačili k cíli pro cenu a odměnu vítěze. Vítězství je zajištěno skrze víru a poslušnost. Aplikujme slova Kristova na své vlastní individuální případy.“ — *The Review and Herald*, July 24, 1888.

Středa

27. listopadu

4. MOUDROST SHŮRY

a. Co je první vlastností moudrosti zrozené v Nebi – a proč je pro nás nezbytná?

Jakub 3:17 (první část); Matouš 5:8.

Jakub 3:17 (první část). Ale moudrost, kteráž jest s hůry, nejprvé, zajisté jest čistotná, . . .

Matouš 5:8. Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

„Do města Božího nevejde nic, co znečišťuje. Všichni, kdož tam mají přebývat, budou zde muset být čistého srdce. V tom, kdo se učí od Ježíše, se bude projevat rostoucí nechuť k nedbalým způsobům chování, nevhodnému vyjadřování a hrubému myšlení. Když Kristus přebývá v srdci, bude tam čistota a vytříbenost myšlení a chování.

„Avšak Ježíšova slova: „Blahoslavení čistého srdce,“ mají hlubší význam – nejen čistého ve smyslu, v jakém svět chápe čistotu, oproštěného od toho, co je smyslné, čistého od chůtice, ale i ryziho ve skrytých záměrech a pohnutkách duše, osvobozeného od pýchy a sobectví, pokorného, nesobeckého, dětsky prostého.“
— *Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 24, 25.

b. Vysvětlete, na co se musíme zaměřit, když se připravujeme na Krista. 1 Jan 3:2,3.

1 Jan 3:2, 3. Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještě se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. 3. A každý, kdož má takovou naději v něm, očisťuje se, jakož i on čistý jest.

„Ve své každodenní zkušenosti rozpoznáváme [Boží] dobrotivost a soucit v projevech Jeho prozřetelnosti. Poznáváme Jej v povaze Jeho Syna. Duch Svátý bere pravdu o Bohu a o Tom, kterého On poslal, a otevírá ji rozumu a srdci. Ti, kteří jsou čistého srdce, vidí Boha v novém a rozmilém vztahu, jako svého Vykupitele; a když rozeznávají čistotu a půvab Jeho povahy, touží odrážet Jeho obraz. Vidí Jej jako Otce toužícího obejmout kajícího syna, a jejich srdce jsou naplněna radostí nevýmluvnou a oslavenou.

„Čistí v srdci rozeznávají Stvořitele v dílech Jeho mocné ruky, ve věcech krásy, které tvoří vesmír. V Jeho psaném slově čtou jasněji zjevení Jeho milosrdenství, Jeho dobroty a Jeho milosti. Pravdy, které jsou skryty před moudrymi a prozíravými, jsou zjeveny nemluvnátkám. Krása a drahocennost pravdy, kterou moudří tohoto světa nerozeznávají, se neustále odhaluje těm, kteří mají důvěřivou, dětskou touhu poznat a plnit vůli Boží. Pravdu rozeznáváme tak, že se sami stáváme účastníky Božské přirozenosti.

„Ti, kdož jsou čistého srdce, žijí jako ve viditelné přítomnosti Boží během doby, kdy je On rozděluje v tomto světě.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 26, 27.

Čtvrtek

28. listopadu

5. PODSTATNĚJŠÍ VLASTNOSTI

a. Po čistotě uveďte dalších pět vlastností moudrosti zrozené v Nebi – bez nichž je náš vliv zkažený. Jakub 3:17 (prostřední část).

Jakub 3:17 (prostřední část). . . . potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, . . .

„Potřebuješ laskavost, zdvořilost, mírnost a pokoru Kristovu. Máš mnoho cenných schopností, které mohou být zdokonaleny pro nejvyšší službu, jsou-li posvěceny Bohu. Měl bys cítit nutnost přistupovat ke svým bratřím s laskavostí a zdvořilostí, nikoli s tvrdostí a přisností. Neuvědomuješ si, jakou škodu způsobuješ svým ostrým, panovačným duchem vůči nim. Kazatelé ve

vaší konferenci se stávají sklíčenými, ztrácejíce odvahu, kterou by mohli mít, kdybys jim projevil úctu, laskavost, důvěru a lásku. Svým způsobem jednání jsi oddělil srdce svých bratří od sebe, takže tvá rada neměla na ně velký vliv k dobrému.“ — *Christian Leadership*, pp. 6, 7.

„Pokud se tvá očekávání nenaplní, budeš v nebezpečí, že ztratíš odvahu a pokoj, a budeš si přát změnu. Musíš se vyvarovat sklonu kritizovat, ponižovat. Vyhybej se všemu, co zavání odsuzujícím duchem. Bohu se nelíbí, když se tento duch nachází v některém z Jeho služebníků s dlouholetou zkušeností. Je vhodné, aby mladík, je-li poctěn pokorou a vnitřní ozdobou, projevoval nadšení a horlivost; ale když se ukvapená horlivost a odsuzující duch projeví u mladíka, který má jen několik let zkušeností, je to nanejvýš nevhodné a přímo odporné. Nic nemůže zničit jeho vliv tak rychle jako toto. Mírnost, jemnost, snášenlivost, shovívavost, nenechat se snadno vyprovokovat, všechno snášet, ve všechno doufat, ve všem vytrvat – to je ovoce, které roste na drahocenném stromu lásky, který je nebeského vzrůstu. Tento strom, pokud je vyživován, se ukáže, že je stále zelený. Jeho větve nebudou uhnívat, jeho listy nebudou usychat. Je nesmrtelný, věčný, neustále zavlažovaný rosou nebeskou.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 134, 135.

Pátek

29. listopadu

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. V jakých situacích jsem v pokušení posuzovat pohnutky a nazývat to rozpoznáváním?
2. Jak zvyk kritizovat druhé porušuje Boží přikázání?
3. Když je proti mně spuštěno jedovaté chování, co bych si měl(a) pamatovat?
4. Co to znamená být „čistého srdce“?
5. Jak se mohu stát přístupnější – snáze se nechat „uprosit“?

Pamatujte prosím na zvláštní sbírku následující sobotu!

Sobota 7. prosince 2024

SBÍRKA PRVNÍ SOBOTY PRO ÚSTŘEDÍ KOLUMBIJSKÉ UNIE

Kolumbie je stát v Jižní Americe se současnou populací přes 51 milionů obyvatel. Průmyslová odvětví zahrnují ropu, zpracovatelský průmysl, textil, stavebnictví, zemědělství, bankovníctví a služby. Mezi obyvatelstvem je 73 % Katolíků, 9,1 % vyznává nekřesťanská náboženství, 6,9 % Evangelikálů, 6,5 % nemá žádné náboženství, 2,9 % Protestantů a 0,9 % se prohlašuje za ateisty. Tato situace představuje velkou výzvu pro zdejší církev Boží.

V 60. letech 20. století dorazilo poselství třetího anděla do Kolumbie, když národ trpěl morální devastací v důsledku občanské války. Uprostřed nepokojů, v roce 1971, kdy byla církev oficiálně zaregistrována, jsme dosáhli kolem 100 členů. V té době bylo dělníků málo, ale nikdy jim nechyběla odvaha a zápal dát všechno pro věc, kterou milovali. Vždy si budeme vážit podpory kazatelů a služebníků, kteří opustili své země a pohodlí, a s radostí přišli podpořit dílo v Kolumbii, a z celého srdce se zasvětili šíření poselství zde.

Z Boží milosti byla v roce 2006 zorganizována Kolumbijská Unie, která má dnes tři Pole. Ústředí naší Unie se nachází ve venkovské oblasti obce Barbosa v Santanderu.

Abychom mohli sloužit našim bratrům a těm, kdož se stále více zajímají o pravdu, vidíme, že je naléhavě nutné rozšířit prostory, které dnes existují. V současné době máme farmu, kde fungují naše kanceláře, misionářská škola a multimediální oddělení. Zde také pořádáme konference, semináře a duchovní cvičení pro naše členy a pro ty, kteří se o poselství nově zajímají.

Na tomto pozemku již byla vybudována část infrastruktury, a v současné době jsou ve výstavbě další zařízení, ale chybí nám zdroje na jejich dokončení. Proto apelujeme na velkorysost celosvětové rodiny církve. Podpora vašich štědrých darů nám umožní mít vhodnější zařízení pro službu duším, které hladoví po poznání Pána.

Velmi si vážíme vašich darů. Pouze věčnost bude moci ukázat, kolik dobra vaše dary a oběti přinesou.

Vaši bratři a sestry z Kolumbijské Unie

Překonávání našich postojových problémů

„Poddejtež se tedy Bohu, a zepřete se d'áblu, i utečte' od vás“ (Jakub 4:7).

„Láska k čisté, posvěcující pravdě, láska k drahému Vykupiteli, ulehčí námahu překonávání.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 38.*

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 39–47.*

Neděle

1. prosince

1. NESOBECKY SPRAVEDLIVÝ

a. Uved'te poslední dvě vlastnosti zmiňované v seznamu moudrosti zrozené v Nebi. **Jakub 3:17 (poslední část).**

Jakub 3:17 (poslední část). . . bez rozsuzování a bez pokrytství.

„Apoštol Judas říká: ‚Nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce.‘ Toto rozeznání se nemá uplatňovat v duchu zvýhodňování. Žádné schválení by se nemělo dávat duchu, který naznačuje: ‚Budeš-li upřednostňovat mne, budu upřednostňovat tebe.‘ Toto je neposvěcená, světská politika, která se Bohu nelíbí. Je to věnování přízně a obdivu kvůli zisku. Je to projev náklonnosti k určitým jedincům, očekávající zajištění výhod skrze ně. Je to usilování o jejich dobrou vůli skrze shovívavost, abychom mohli být drženi ve větší vážnosti než ostatní, kteří jsou stejně tak hodni jako my sami.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 221, 222.*

„Bůh není potěšen liknavou prací vykonávanou v církvích. Očekává, že Jeho správcové budou praví a věrní v udělování pokárání a nápravy. Mají vypuzovat zlo podle pravidla, které Bůh dal ve Svém Slově, ne podle jejich vlastních představ a pohnutek. Nesmí se používat žádné tvrdé prostředky, nesmí se dělat žádná nespravedlivá, ukvapená, impulzivní práce. Usilí o očistění církve od mravní nečistoty musí být učiněno Božím způsobem. Nesmí tu být žádná zaujatost, žádné pokrytectví. Nesmí existovat žádní oblíbenci, jejichž hříchy jsou považovány za méně hříšné než hříchy jiných. O, jak moc my všichni potřebujeme křest Duchem Svatým. Pak budeme vždy pracovat s myslí Kristovou, s laskavostí, slitováním a soucitem, projevující lásku k hříšníkovi a zároveň nenávidíce hřích úhlavní nenávisť.“ — *The Ellen G. White 1888 Materials, p. 144.*

Pamatujte prosím na sbírku první soboty pro ústředí Kolumbijské Unie!

2. SPRÁVNĚ PŘEDSTAVUJÍCÍ KRISTA

a. Jak jediné může být Kristus správně představen v naší řeči? Jakub 3:18.

Jakub 3:18. Ovoce pak spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoji působí.

„Je možné našimi rty vyznávat Krista, ale v našich skutcích Jej zapírat. Ovoce Ducha, které se projevuje v životě, je vyznáním Jeho. Pokud jsme všechno opustili pro Krista, budou naše životy pokorné, naše obcování nebeské, naše chování bezúhonné. Mocný, očišťující vliv pravdy v duši a povaha Kristova, jež je příkladem v životě, jsou vyznáním Jeho. Jsou-li slova věčného života zasetá v našich srdcích, je ovocem spravedlnost a pokoj. Můžeme Krista zapírat ve svém životě tím, že se oddáváme lásce k pohodlí nebo lásce k vlastnímu já, tím, že žertujeme a šprýmujeme a usilujeme o světskou poctu. Můžeme Jej zapírat v našem zevnějšku tím, že se přizpůsobujeme světu, pyšným pohledem nebo drahým oděvem. Pouze neustálou bdělostí a vytrvalou a téměř ustavičnou modlitbou budeme schopni projevit ve svém životě povahu Kristovu nebo posvěcující vliv pravdy. Mnozí vyhánějí Krista ze svých rodin netrpělivým, vášnivým duchem. Takoví mají v tomto ohledu co překonávat.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 303, 304.*

b. Jaké běžné lidské sklony, které pronikají do každodenního života, je skutečně třeba překonat – a proč? Jakub 4:1–3.

Jakub 4:1–3. Odkud jdou bojové a svády mezi vámi? Zdali ne odtud, totiž z libosti vašich, kteréž rytěřují v oudech vašich? 2. Žádáte, a nemáte; závidíte a dychtíte, a nemůžete dosáhnouti; bojujete a válčíte, a však neobdržíváte, proto že neprosíte. 3. Prosíte, a neberete, proto že zle prosíte, abyste na své libosti vynakládali.

„Je smutné, že jsi nespokojená se svým okolím nebo s okolnostmi, které nás postavily tam, kde se naše povinnosti zdají být nízké a nedůležité. Soukromé a nízké povinnosti jsou ti odporné; jsi nepokojná, znepokojená a nespokojená. To vše pramení ze sobectví. . . .

„Ti údajní Křesťané, kteří neustále fňukají a stěžují si, a kteří, jak se zdá, považují šťastnou a veselou tvář za hřích, nemají pravý druh náboženství.“ — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 334.*

„Kdybych měla tu a tam sníst dvojnásobné množství, protože to chutná, jak bych se mohla sklonit a prosit Boha, aby mi pomohl v mém díle psaní, když bych nemohla přijít na nějaký nápad kvůli svému přejídání? Mohla bych prosit Boha, aby pečoval o tu nerozumnou zátěž v mém břiše? To by bylo zneuctěním Jeho. To by bylo prosbou o to, abych jedla podle své žádosti. Nyní jím jen to, co považuji za správné, a pak Jej mohu prosit, aby mi dal sílu vykonávat dílo, které mi dal, abych činila.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 373, 374.*

„Když náboženství Kristovo vládne v srdci, svědomí to schvaluje, a vládne pokoj a štěstí; zmatek a potíže mohou obkličovat, přesto je světlo v duši.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 47.*

3. ÚNIK PŘED BĚŽNÝMI NÁSTRAHAMI

a. Jaká klíčová zásada je životně důležitá v opravdovém spojení s Kristem, na rozdíl od pouze povrchní víry jen podle jména? Jakub 4:4.

Jakub 4:4. Cizoložníci a cizoložnice, což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží? A protož kdo by koli chtěl býti přítelem tohoto světa, nepřitelem Božím učiněn bývá.

„Ti, kteří začínají svůj Křesťanský život tím, že jsou polovičatí, budou nakonec shledáni naverbovanými na straně nepřítele, ať už byly jejich původní úmysly jakékoliv. A být odpadlíkem, zrádcem věci Boží, je závažnější než smrt; neboť to znamená ztrátu věčného života.

„Muži a ženy dvojité mysli jsou Satanovi nejlepší spojenci. Ať už o sobě mají jakékoliv příznivé mínění, jsou to pokrytci. Všichni, kdož jsou věrní Bohu a pravdě, musejí stát pevně za tím, co je správné, protože to je správné. Táhnout jho s těmi, kteří jsou neposvěcení, a přitom být věrní pravdě, je prostě nemožné. Nemůžeme se spojovat s těmi, kdož slouží sami sobě, kdož pracují na světských plánech, a neztratit naše spojení s nebeským Rádcem. Můžeme se vymanit z osidel nepřítele, ale jsme pohmožděni a zraněni, a naše zkušenost je nepatrná.“
— *The Review and Herald, April 19, 1898.*

b. Proč musíme rozhodně vykořenit každý jednotlivý sklon k závisti? Jakub 4:5, 6.

Jakub 4:5, 6. Což mníte, že nadarmo dí pismo: Zdali k závisti nakloňuje duch ten, kterýž přebývá v nás? 6. Nýbrž hojnější dává milost. Nebo dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost.

„Jednou z velkých vad Saulovy povahy byla jeho láska k pochvale. Tento rys měl rozhodující vliv na jeho činy a myšlenky; vše bylo poznamenáno jeho touhou po chvále a sebevyvyšování. Jeho měřítkem toho, co je správné a co špatné, byl nízký standard uznání od lidí. Nikdo není v bezpečí, kdo žije, aby se líbil lidem, a nehledá nejprve schválení Boží.“ — *Patriarchs and Prophets, p. 650.*

„Byla to závist, která učinila Saula ničemným a ohrozila pokorného poddaného jeho trůnu. Jaké nevýslovné zlo napáchal tento zlý povahový rys v našem světě! V Saulově srdci existovalo stejné nepřátelství, které pohnulo srdcem Kainovým proti jeho bratru Abelovi, protože Abelovy skutky byly spravedlivé, a Bůh ho poctil, a jeho vlastní skutky byly zlé, a Hospodin mu nemohl požehnat. Závist je plodem pýchy, a je-li pěstována v srdci, povede k nenávisti, a nakonec k pomstě a vraždě.“ — *Patriarchs and Prophets, p. 651.*

„Poddanost, láska a vděčnost Bohu udržují sluneční svit v srdci, i když den může být sebevíc zamračený. Sebezapření a kříž Kristův jsou před tebou. Budeš vyzdvihoval kříž?“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 47.*

4. ZAMĚŘENÍ A PODDÁNÍ SE

a. Co je podstatným faktorem, který nám poskytuje opravdové a trvalé vítězství v Kristu? Jakub 4:7.

Jakub 4:7. Poddejtež se tedy Bohu, a zepřete se ďáblu, i utečeť od vás.

„Někteří pocítí uji svou potřebu smíření, a s uznáním této potřeby a s touhou po změně srdce, začíná boj. Zřící se své vlastní vůle, možná i svých vybraných objektů záliby či zábavy, vyžaduje úsilí, při kterém mnozí váhají a kolísají a obracejí se zpět. Tuto bitvu však musí vybojovat každé srdce, které je skutečně obrácené. Musíme bojovat proti pokušením vně i uvnitř. Musíme zvítězit nad vlastním já, ukřižovat náklonnosti a žádosti; a pak začíná sjednocení duše s Kristem. Jako je suchá a zdánlivě neživá ratolest naroubována na živý strom, tak se můžeme stát živými ratolestmi Právého Vinného Kmene. A ovoce, které přinesl Kristus, budou přinášet všichni Jeho následovníci. Poté, co je toto sjednocení vytvořeno, může být zachováno pouze neustálým, opravdovým a pečlivým úsilím. Kristus uplatňuje svou moc, aby zachoval a střežil toto posvátné pouto, a závislý, bezmocný hříšník musí konat svou úlohu s neúnavnou energií, jinak ho Satan svou krutou, lstivou mocí oddělí od Krista.

„Každý Křesťan musí stát neustále na stráži a střežit každou cestu duše, kde by Satan mohl nalézt přístup. Musí se modlit o Božskou pomoc a zároveň rozhodně odolávat každému sklonu k hříchu. Odvahou, vírou, vytrvalou námahou může zvítězit. Nechť však pamatuje, že aby získal vítězství, musí Kristus zůstat v něm a on v Kristu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 47.*

b. Jak Pavel opakuje Jakubovo vysvětlení ohledně duchovní vitality v Křesťanském životě? Římanům 6:6–11.

Římanům 6:6–11. To věduce, že starý člověk náš s ním spolu ukřižován jest, aby bylo umrtveno tělo hřícha, abychom již potom nesloužili hříchu. 7. Nebo kdožť umřel, ospravedlněn jest od hříchu. 8. Jestližeť jsme pak zemřeli s Kristem, věřímeť, že spolu s ním také živi budeme, 9. Věduce, že Kristus vstav z mrtvých, již více neumírá, smrt nad ním již více nepanuje. 10. Nebo žeť umřel, hříchu umřel jednou; že pak jest živ, živ jest Bohu. 11. Tak i vy za to mějte, že jste zemřeli zajisté hříchu, ale živi jste Bohu v Kristu Ježíši, Pánu našem.

„Světské smýšlení, sobectví a žádostivost požírají duchovnost a život Božího lidu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 141.*

„Potřebujeme mnohem pevnější víru a horlivější oddanost. Musíme zemřít vlastnímu já, a v mysl i srdci pěstovat zbožňující lásku k svému Spasiteli. Když budeme hledat Hospodina z celého srdce, najdeme Je a naše srdce budou celá hořet Jeho láskou. Vlastní já se ponoří do bezvýznamnosti a Ježíš bude pro duši všechno ve všech. . . .

„Musíme se přiblížit k Bohu. Musíme být Jeho spolupracovníky, jinak se slabost a chyby projeví ve všem, co podnikneme.“ — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 51.*

5. PŘESTÁVKA NA STRÍZLIVOU MODLITBU

a. Jaké ujištění a výzva mají rezonovat s každým z nás v boji proti našim vlastním zlým sklonům? **Kolossenským 3:1–3; Jakub 4:8, 9.**

Kolossenským 3:1–3. Protož povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí. 2. O svrchní věci pečujte, ne o zemské. 3. Nebo zemřeli jste, a život váš skryt jest s Kristem v Bohu.

Jakub 4:8, 9. Přiblížte se k Bohu, a přiblížit se k vám. Umejte ruce, hříšníci, a očist'te srdce vy, kteříž jste dvojité mysli. 9. Ssoužení buďte, a kvělte, a plačte; smích váš obrat'ž se v kvílení, a radost v zámutek.

„Je nemožné, aby někteří rozeznali pravdu, zatímco mají lásku ke světu. Svět se staví mezi ně a Boha, zatemňuje zrak a otupuje citlivost do takové míry, že je pro ně nemožné rozeznat posvátné věci. Bůh takové lidi vyzývá: ‚Umejte ruce, hříšníci, a očist'te srdce vy, kteříž jste dvojité mysli. Ssoužení buďte, a kvělte, a plačte; smích váš obrat'ž se v kvílení, a radost v zámutek.‘ Ti, kteří si pošpinili své ruce nečistotou světa, se musejí očistit od jeho poskvn. Ti, kdož si myslí, že mohou sloužit světu, a přitom milovat Boha, jsou dvojité mysli. Nemohou však sloužit Bohu i mamonu. Jsou to lidé dvojího smýšlení, kteří milují svět a ztrácejí veškerý smysl své povinnosti vůči Bohu, a přesto vyznávají, že jsou Kristovými následovníky. Nejsou ani jedno, ani druhé. Ztratí oba světy, pokud si neumyjí své ruce a neočistí svá srdce skrze poslušnost vůči čistým zásadám pravdy.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 530, 531.*

b. Co se stane, když se před Bohem v pokoře skloníme? **Žalm 34:19; 1 Petr 5:6, 7.**

Žalm 34:19. Nebo blízko jest Hospodin těm, kteříž jsou srdce skroušeného, a potřeným v duchu spomáhá.

1 Petr 5:6, 7. Pokořtež se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil časem svým, 7. Všelíkov péči svou uvrhouce na něj. Nebo on má péči o vás.

„Jestliže se nyní pokoříš před Bohem, vyznáš své špatnosti a navrátíš se k Němu s plným úmyslem srdce, tvoje rodina ještě může být šťastná. Pokud toto neuděláš, ale zvolíš si svou vlastní cestu, je tvému štěstí konec.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 304.*

Pátek

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Když hluboce zkoumám své vnitřní pohnutky, v jakých oblastech bych mohl(a) být pokrytec?
2. Uved'te některé způsoby, jimiž naše slova příliš často nesprávně představují Krista.
3. V jakém smyslu je závist vážným popřením víry – a urážkou Boha?
4. Proč musím být mrtvý vlastnímu já, abych byl živý v Kristu?
5. Jak tato lekce shrnuje některé skutečné problémy, které musím překonat?

Přijetí pokornějšího pohledu

„Ponižte se před obličejem Páně, a povýšíť vás“ (Jakub 4:10).

„Když kráčíme po pokorné stezce poslušnosti, zanecháváme jasnou pěšinu do nebe, aby po ní kráčeli druzí. Je naší výsadou mít hlubší zkušenost ve věcech Božích.“ — *The Signs of the Times, March 17, 1890.*

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 41–44, 678–686.*

Neděle

8.prosince

1. VYSTRÍHÁNÍ SE FALEŠNÉHO ROZPOZNÁVÁNÍ

a. Jaký nesmírně škodlivý zvyk je třeba odstranit ode všech, kteří vyznávají, že milují své bratry, a proč? Jakub 4:11, 12.

Jakub 4:11, 12. Neutrhejtež jedni druhým, bratří. Kdož utrhá bratru, a potupuje bratra svého, utrhá zákonu, a potupuje zákon. Tupíš-li pak zákon, nejsi plnitel zákona, ale soudce. 12. Jedenť jest vydavatel zákona, kterýž může spasiti i zatratiti. Ty kdo jsi, ješto tupíš jiného?

„Nemělo by se považovat za lehkou věc mluvit zle o druhých nebo ze sebe dělat soudce jejich pohnutek nebo činů.“ — *Patriarchs and Prophets, p. 385.*

„Pravá mravní hodnota se nesnaží vytvořit si místo pro sebe myšlením a mluvením zle, podceňováním druhých. Veškerá závist, veškerá žárlivost, veškeré zlé řeči, s veškerou nevírou, se musejí odstranit od Božích dětí.“ — *Our High Calling, p. 234.*

„V každé církvi by se mělo vynakládat vážné úsilí, aby se odstranily zlé řeči a kritický duch, jako jedny z hříchů, které plodí největší zla v církvi. Přísnost a hledání chyb se musejí kázat jako činnost Satanova. Vzájemná láska a důvěra se musí v členech církve povzbuzovat a posilovat. Necht' si všichni, v bázni Boží a s láskou ke svým bratřím, zacpávají své uši před pomluvou a kritikou. Ved'te klevetníka k učení Božího slova. Vybízejte ho, aby poslouchal Písmo a předkládal své stížnosti přímo těm, o nichž si myslí, že se mylí. Tato společná akce by přinesla záplavu světla do církve a zavřela dveře záplavě zla. Takto by byl Bůh oslaven a mnoho duší by bylo zachráněno.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 609, 610.*

Pondělí

9.prosince

2. BRÁT SVĚTLO VÁŽNĚ

a. Co musíme mít vždy na paměti, když si děláme plány? Žalm 16:8; Jakub 4:10, 13–16.

Žalm 16:8. Představuji Hospodina před obličej svůj vždycky, a kdyžť jest mi po pravici, nikoli se nepohnu.

Jakub 4:10, 13–16. Ponižte se před obličejem Páně, a povýšíť vás. . . . 13. Ale nuže vy, kteříž říkáte: Dnes neb zítra vypravíme se do onoho města, a pobudeme tam přes celý rok, a budeme kupčiti, a něco zisťeme; 14. (Ješto nevíte, co zítra bude. Nebo jaký jest život váš? Pára zajisté jest, kteráž se na maličko ukáže, a potom zmizí.) 15. Místo toho, co byste měli říci: Bude-li Pán chtíti, a budeme-li živi, učiníme toto neb onono. 16. Vy pak chlubíte se v pyše své. Všelická taková chloubá zlá jest.

„Ráno se zasvěť Bohu; toto učíš svou úplně první prací. Nechť je tvou modlitbou: ‚Přijmi mě, ó, Pane, jako zcela Svého. Kladu všechny své plány k Tvým nohám. Použij mě dnes ve Své službě. Zůstaň se mnou a nechť se celé mé dílo dokoná v Tobě.‘ Toto je každodenní záležitost. Každé ráno se zasvěť Bohu pro daný den. Odevzdej všechny své plány Jemu, aby se uskutečnily nebo se od nich upustilo, jak Jeho prozřetelnost ukáže. Takto můžeš den co den odevzdávat svůj život do rukou Božích, a takto se tvůj život bude stále více utvářet podle života Kristova.“ — *Steps to Christ*, p. 70.

b. Vysvětlete vážnou zodpovědnost, kterou má každý z nás za nebeské světlo, které je nám poskytováno ve všech oblastech života. Jakub 4:17; Matouš 12:31, 32.

Jakub 4:17. A protože kdo umí dobře činiti, a nečiní, hřích má.

Matouš 12:31, 32. Protož pravím vám: Všelický hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu nebude odpuštěno lidem. 32. A kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani v tomto věku, ani v budoucím.

„Není to Bůh, kdo zaslepuje oči lidí nebo zatvrzuje jejich srdce. On jim posílá světlo k napravení jejich chyb a k jejich vedení po bezpečných stezkách; právě odmítáním tohoto světla se oči zaslepují a srdce zatvrzuje. Tento proces je často postupný a téměř nepostřehnutelný. Světlo přichází do duše skrze Boží slovo, skrze Jeho služebníky, nebo přímou činností Jeho Ducha; když se však jeden paprsek světla přehlídí, dochází k částečnému otupení duchovního vnímání a druhé zjevení světla je méně čistě zřetelné. Takto se tma zvětšuje, až je v duši noc.“ — *The Desire of Ages*, p. 322.

„Je nebezpečné vyslovit slovo pochybnosti, nebezpečné zpochybňovat a kritizovat Božské světlo. Zvyk nedbalé a neuctivé kritiky působí zpětně na povahu v podporování neucty a nevíry. Mnozí lidé, oddávající se tomuto zvyku, pokračují v neuvědomování si nebezpečí, až jsou připraveni kritizovat a zavrhnout dílo Ducha Svatého.“ — *The Desire of Ages*, p. 323.

„Když se s lidmi mluví o předmětu zdraví, často říkají: ‚Víme mnohem více, než činíme.‘ Neuvědomují si, že jsou zodpovědní za každý paprsek světla, pokud jde o jejich tělesnou pohodu, a že každý jejich zvyk je otevřen vyšetřování Božímu.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 372.

3. PŘECEŇOVANÉ BOHATSTVÍ

a. Jaká varování jsou dána ohledně pokušení, která obklopují ty, kdož jsou požehnáni větším množstvím hmotných statků než ostatní? Jakub 5:1.

Jakub 5:1. Nuže nyní, boháči, plačte, kvílíce nad bidami svými, kteréž přijdou.

„Kazatelé by neměli používat lichocení ani dělat rozdíly mezi lidmi. Vždy existovalo a stále existuje velké nebezpečí zde chybovat, činit malý rozdíl u bohatých nebo jim lichotit zvláštní pozorností, ne-li slovy. Je tu nebezpečí, že ‚pochlebující osobám‘ kvůli zisku, budou tímto ohroženy jejich věčné zájmy. Kazatel může být zvláštním oblíbencem nějakého bohatého člověka a ten může k němu být velmi štědrý; to kazatele těší a na oplátku nešetří chválou na dobročinnost svého dárce. Jeho jméno může být vyvýšeno tím, že se objeví v tisku, a přitom tento štědrý dárce nemusí být vůbec hoden uznání, které se mu dostává. Jeho štedrost nepramenila z hluboké, živé zásady činit dobro svými finančními prostředky, podporovat věc Boží proto, že si ho vážil, ale z nějaké sobecké pohnutky, z touhy být považován za štědrého. Mohl dávat z popudu a jeho štedrost nemá žádnou hloubku zásad. Možná, že na něj zapůsobilo naslouchání vzrušující pravdě, která na čas uvolnila tkanice jeho měšce s penězi; jeho štedrost však koneckonců nemá žádný hlubší motiv. Dává skrze křeče; svůj měšec otevírá křečovitě a zavírá stejně tak jistě křečovitě. Nezaslouží si žádnou pochvalu, neboť je v každém smyslu toho slova lakomec, a pokud se úplně neobrátil, s měšcem a vším, uslyší zdrcující odsouzení: ‚Nuže nyní, boháči, plačte, kvílíce nad bidami svými, kteréž přijdou. Zboží vaše shnilo, a roucho vaše zmolovatělo.‘ Taková nakonec budou vzbuzeni ze strašlivého sebeklamu. Ti, kdož vychvalovali jejich křečovitou štedrost, pomáhali Satanovi je oklamat a přimět je, aby si mysleli, že jsou velmi štedří, velmi obětaví, zatímco neznali základní zásady štedrosti ani sebeobětování.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 475, 476.*

b. Jak máme zlepšit naše priority ohledně peněz? Příslóví 11:4.

Příslóví 11:4. Neprosívát' bohatství v den hněvu, ale spravedlnost vytrhuje z smrti.

„Vykonáváním se dobročinnost neustále zvětšuje a posiluje, až se stává zásadou a vládne v duši. Pro duchovno je vysoce nebezpečné dovolit sobectví a žádostivosti seběmenší prostor v srdci.“ — *Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 548, 549.*

4. OPUŠTĚNÍ MODLY

a. Co je často důvodem, proč lidé získávají bohatství? Jakub 5:2 (první část).

Jakub 5:2 (první část). Zboží vaše shnilo, . . .

„V této generaci je touha po zisku pohlcující vášní. Bohatství se často získává podvodem. Jsou zde zástupy lidí, kteří bojují s chudobou, jsou nuceni tvrdě pracovat za malou mzdu a nejsou schopni zajistit si ani ty nejskrovnější životní potřeby. Dřina a strádání, bez naděje na lepší věci, činí jejich břemeno těžkým.“

Ustaraní a utlačovaní, nevědí, kam se obrátit o pomoc. A to vše proto, aby bohatí mohli podporovat svou výstřednost nebo se oddávat své touze hromadit!

„Láska k penězům a láska k okázalosti udělaly z tohoto světa doupě zlodějů a lupičů. Písmo znázorňuje chamtivost a útlak, které budou převládat těsně před Kristovým druhým příchodem.“ — *Prophets and Kings*, pp. 650, 651.

b. Co motivuje většinu dnešního světa – a čím je třeba oslovit ty, kteří jsou tím poháněni? 1 Timoteovi 6:9, 10; Deuteronomium 8:18, 19.

1 Timoteovi 6:9, 10. Kterž pak chťi zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osídlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi v zahynutí a v zatracení. 10. Kořen zajisté všeho zlého jesti milování peněz, kterýchž někteří žádostivi byvše, pobloudili od víry, a sami se naplnili bolestmi mnohými.

Deuteronomium 8:18, 19. Ale pamatuj na Hospodina Boha svého, nebo on dává tobě moc k dobývání zboží, aby utvrdil smlouvu svou, kterouž s přísahou učinil s otci tvými, jakož to ukazuje dnešní den. 19. Pakli zapomena se na Hospodina Boha svého, postoupil bys po bozích cizích, a sloužil bys jim a klaněl bys se jim: osvědčuji proti vám dnes, že konečně zahynete.

„Bible neodsuzuje nikoho za to, že je bohatý, pokud své bohatství nabyl poctivě. Ne peníze, ale milování peněz je kořenem všeho zlého. Je to Bůh, kdo dává lidem moc k získání bohatství; a v rukou toho, kdo jedná jako Boží správce, používaje své finanční prostředky nesobecky, je bohatství požehnáním, jak pro jeho vlastníka, tak pro svět. Avšak mnozí, pohlceci svým zájmem o světské poklady, se stávají necitlivými vůči nárokům Božím a potřebám svých bližních. Svě bohatství považují za prostředek k oslavování sebe. Přidávají dům k domu a pozemek k pozemku; naplňují své domovy přepychem, zatímco všude kolem nich jsou lidské bytosti v bídě a zločinu, v nemoci a smrti. Ti, kdož takto zasvěcují své životy tomu, aby sloužili sami sobě, nevyvíjejí v sobě vlastnosti Boží, ale vlastnosti toho bezbožníka.

„Tito lidé potřebují evangelium. Potřebují, aby se jejich zrak odvrátil od marnosti hmotných věcí, aby spatřili drahocennost trvalého bohatství. . . .

„Někteří jsou speciálně uzpůsobeni pro práci pro vyšší třídy. Tito by měli usilovat o moudrost od Boha, aby věděli, jak se k těmto lidem dostat, aby se s nimi neseznámili jen zběžně, ale aby je osobním úsilím a živou vírou probudili k potřebám duše a přivedli je k poznání pravdy, jak jest ona v Ježíšovi.“ — *The Ministry of Healing*, pp. 212, 213.

Čtvrtek

12. prosince

5. POHLED ZA HRANICE MATERIALISMU

a. Popište výsledek nepoctivě nabytého zisku. Jakub 5:2 (poslední část).

Jakub 5:2 (poslední část). . . a roucho vaše zmolovatělo.

„Získávání bohatství nespravedlivým jednáním, šizením v obchodování, utlačováním vdov a sirotků nebo hromaděním bohatství a zanedbáváním potřeb chudých, nakonec přinese spravedlivou odplatu popsanou inspirovaným apoštolem.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 682.

b. Jaké je Boží zvláštní poselství ohledně bohatství? 1 Timoteovi 6:17–19.

1 Timoteovi 6:17–19. Bohatým tohoto světa přikazuj, ať nejsou vysokomyslní, a ať nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává nám hojnost všeho ku požívání. 18. A ať dobře činí, a bohatnou v dobrých skutcích, a snadní ať jsou k udílení, i přívětiví, 19. Skládající sobě základ dobrý k času budoucímu, aby dosáhli věčného života.

„Nejpokornější a nejchudší z pravých učedníků Kristových, kteří jsou bohatí v dobrých skutcích, jsou v očích Božích pozeňanější a vzácnější než lidé, kteří se chlubí svým velkým bohatstvím. V nebeských síních jsou váženější než nejnuzněnější králové a šlechtici, kteří nejsou bohatí v Bohu. . . .

„Ti, kdož hromadí finanční prostředky nebo investují převážně do pozemků, zatímco připravují své rodiny o pohodlí života, jednají jako šílenci. Nedovolují svým rodinám, aby se těšily z věcí, jimiž je Bůh bohatě obdaroval. Navzdory tomu, že mají velký majetek, jejich rodiny jsou často nuceny pracovat nad své síly, aby ušetřily ještě více finančních prostředků k hromadění. Namáhají mozek, kosti a svaly až do krajnosti, aby hromadili, a náboženství a Křesťanské povinnosti zanedbávají. Práce, práce, práce, je ctížádostí od rána do večera.

„Mnozí neprojevují opravdovou touhu učit se vůli Boží a porozumět Jeho požadavkům, které na ně klade. Někteří, kdož se pokoušejí vyučovat pravdě druhé, sami nejsou poslušni slova Božího. Čím více takových učitelů bude věc Boží mít, tím méně se jí bude dařit.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 682, 683.*

Pátek

13. prosince

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

- 1. Když se zabývám nedostatky druhých, co dělám?**
- 2. Vysvětlíte, jak je Duch Svatý zarmoucen, když ignorujeme světlo seslané z Nebe.**
- 3. Jak se mohou chytit do pasti jak bohatí lidé, tak jejich kazatelé?**
- 4. Proč chamtivost narůstá a proč bychom se jí měli vyhýbat nyní více než kdy jindy?**
- 5. Popište krásu a užitky pokory v Kristu.**

Zaměření na nebe

„Bud’tež i vy trpěliví, potvrzujte srdcí svých; neboť se přibližuje příští Páně“
(Jakub 5:8).

„Musíš být neustále oděn spravedlností Kristovou. Musíš mít na paměti, že jsi dítě Boží a že máš mít něžného, laskavého, trpělivého ducha. Hleď si pozorně toho, aby sobectví a žádostivost nepřebývaly ve tvé duši.“ — *Manuscript Releases, vol. 13, p. 288.*

Doporučená četba: *Early Writings, pp. 72, 73.*

Neděle

15. prosince

1. JE ČAS NA PŘEZKOUMÁNÍ!

a. Co se brzy stane s předměty, které jsou od starodávna tak vysoce ceněné a často žádané – a co by nám to mělo připomínat? Izaiáš 31:6, 7.

Izaiáš 31:6, 7. Navraťtež se k tomu, od něhož hluboko zabředli synové Izraelští. 7. Nebo v ten den zavržete jeden každý modly své stříbrné a modly své zlaté, kterýchž vám nadělaly ruce vaše, abyste hřešili.

„Je to sobecká láska k nesprávně použitým penězům, která je kořenem všeho zla. Bohatství se ukáže jako požehnání, pokud je považujeme za Hospodinovo, které je přijímáno s vděčností a s vděčností vráceno Dárci.

„Jakou cenu má však nevýslovné bohatství, je-li nahromaděno v drahých sídlech nebo v bankovních akciích? Jakou to má váhu ve srovnání se spasením jedné duše, za kterou zemřel Syn nekonečného Boha?“ — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 453.*

„Ti, kdož se rozhodnou vymlouvat se a setrávat v hříchu a v přizpůsobování se světu, budou ponechání svým modlám. . . . Až Kristus přijde ve Svě slávě a ve slávě Svého Otce, se všemi nebeskými anděly obklopujícími Jej, doprovázejícími Jej na Jeho cestě s vítězoslavnými hlasy, zatímco k uším dolehnu tóny nejkouzelnější hudby, pak se všichni budou zajímat; nebude tam ani jeden lhostejný divák. Spekulace pak duši neuchvátí. Lakomcovy hromady zlata, které byly pastvou pro jeho oči, už nejsou přitažlivé. Od paláců, které vystavěli pyšní lidé země a které byly jejich modlami, se odvracejí s ošklivostí a s odporem.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 41.*

2. DŘÍVE NEŽ BUDE PŘÍLIŠ POZDĚ . . .

- a. Jak Písmo popisuje ty, kteří otálením ztrácejí šanci uctívat Boha svým majetkem? **Ozeáš 4:17; Matouš 25:11, 12.**

Ozeáš 4:17. Efraim stovaryšil se s modlami, nechej ho.

Matouš 25:11, 12. Potom pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevři nám. 12. A on odpověděl, řekl: Amen, pravím vám, neznám vás.

- b. Popište konečný výsledek všech – včetně těch, kteří vyznávají přítomnou pravdu – kteří sobecky lpí na svých hmotných statcích. **Jakub 5:3.**

Jakub 5:3. Zlato vaše a stříbro zerzavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zžít' těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad ku posledním dnům.

„[Citováno Jakub 5:1–3.] Viděla jsem, že tato strašlivá slova se vztahují zvláště na bohaté, kteří vyznávají, že věří přítomné pravdě. Pán je povolává, aby své finanční prostředky používali k pokroku Jeho věci. Naskytnou se jim příležitosti, ale oni zavírají své oči před potřebami věci a pevně lpí na svém pozemském pokladu. Jejich láska ke světu je větší než jejich láska k pravdě, jejich láska ke svým bližním nebo jejich láska k Bohu. On je žádá o jejich majetek, ale oni sobecky, chamtivě, si ponechávají to, co mají. Tu a tam trochu dají, aby ulevili svému svědomí, ale nepřekonalí svou lásku k tomuto světu. Neobětují pro Boha. Pán vzbudil jiné, kteří si cení věčného života a kteří mohou pocítit a uvědomit si něco o hodnotě duše, a ti svobodně věnují své finanční prostředky k pokroku věci Boží. Dílo se uzavírá; a brzy finanční prostředky těch, kteří si podrželi svá bohatství, své velké farmy, svůj dobytek atd., nebudou žádány. Viděla jsem, jak se Pán obrátil k takovým v hněvu, v zlobě, a opakoval tato slova: „Jděte nyní, vy boháči.“ Volal, ale vy jste ho neslyšeli. Láska k tomuto světu přehlušila Jeho hlas. Nyní pro vás nemá žádné využití a nechává vás odejít, vybízejí vás: „Jděte nyní, vy boháči!“

„Ó, viděla jsem, že je to hrozná věc, být takto Pánem opuštěn – hrozná věc držet si zde pomíjivý majetek, když On řekl, že když budeme prodávat a dávat almužny, můžeme si ukládat poklad v nebi. Bylo mi ukázáno, že jak se dílo chýlí ke konci a pravda se šíří v mocné síle, tyto bohatí lidé budou přinášet své finanční prostředky a klást je k nohám služebníků Božích, prosíce je, aby je přijali. Odpovědí služebníků Božích bude: „Jděte nyní, vy boháči. Vaše finanční prostředky nejsou potřebné. Zadržovali jste je, když jste s nimi mohli činit dobro v postupování věci Boží. Potřební trpěli; nebyli pozehnáni vašimi finančními prostředky. Bůh nyní nepřijme vaše bohatství. Jděte nyní, vy boháči.““ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 174, 175.*

3. UČENÍ SE ZLATÉMU PRAVIDLU

- a. Jak se zámožní lidé často chovají k těm, které zaměstnávají – nebo kteří od nich nakupují – a co musíme mít vždy na paměti? Jakub 5:4–6; Matouš 7:12.**
Jakub 5:4–6. Aj, mzda dělníků, kteříž žali krajiny vaše, při vás zadržaná, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel. 5. Rozkoš jste provodili na zemi, a zbůjněli jste; vykrmili jste srdce svá jako ke dni zabiti. 6. Odsoudili jste, zamordovali jste spravedlivého, a neodpíral vám.
Matouš 7:12. A protože všecko, jakž byste chtěli, aby vám lidé činili, tak i vy činite jim; toť zajisté jest zákon i proroci.

„Bůh není ve všech bohatstvích, která jsou získávána. Satan má často mnohem více co do činění s nabýváním majetku než Bůh. Hodně z toho se získává utlačováním námezdního dělníka v jeho mzdě. Přirozeně chamtivý boháč získává své bohatství tím, že odírá námezdníka a využívá jedinců, kde může, čímž přidává k pokladu, který bude žrát jeho tělo jako oheň.

„Někteří se neubírají přísně poctivým, čestným směrem. Takoví musejí jít velmi odlišnou cestou a pracovat rychle, aby vykupovali čas. Mnozí světitelé Soboty jsou zde na vině. Využívají dokonce i své chudé bratry, a ti, kteří mají nadbytek, požadují více, než je skutečná cena věci, více, než by zaplatili za stejné věci, zatímco titíž bratři jsou v rozpacích a v tísní pro nedostatek finančních prostředků. Bůh ví o všech těchto věcech. Každý sobecký čin, každé chamtivé vydírání, přinese svou odměnu.

„Viděla jsem, že je kruté a nespravedlivé nebrat ohled na situaci bratra. Je-li v tísní nebo chudý, a přesto dělá to nejlepší, co může, měl by se na něj brát ohled a ani by se neměla vymáhat plná cena věcí, které si může koupit od bohatých; ale oni by měli mít střeva soucitu s ním. Bůh takové laskavé skutky schválí a ten, kdo je činí, nepřijde o svou odměnu. Ale strašlivý účet stojí proti mnohým světitelům Soboty pro lakotné, chamtivé skutky.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 175, 176.*

- b. Jak se v dřívějších dobách věřící svobodně dělili? 2 Korintským 8:1, 2.**

2 Korintským 8:1, 2. Známuť pak vám činíme, bratří, milost Boží, danou zborům Macedonským, 2. Že v mnohém zkušeni ssoužení rozhojnila radost jejich a převeliká chudoba jejich rozhojněna jest v bohatství upřímosti jejich.

„Bylo mi ukázáno zpět do doby, kdy bylo jen málo těch, kteří naslouchali pravdě a přijali ji. Neměli mnoho statků tohoto světa. Potřeby díla byly rozděleny mezi velmi málo lidí. Tehdy bylo nutné, aby někteří prodali své domy a pozemky a získali levnější, které jim sloužily jako přístřeší nebo domov, zatímco své finanční prostředky svobodně a štědrě věnovali Pánu k publikování pravdy a k jiné pomoci v pokroku věci Boží. Když jsem patřila na tyto sebeobětavé lidi, viděla jsem, že snášeli strádání pro užitek díla. Viděla jsem anděla, který stál vedle nich, ukazoval jim vzhůru a říkal: ‚Máte měšce v nebi! Máte v nebi měšce, které nechátrají! Vytrvejte až do konce, a vaše odměna bude veliká.‘“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 176.*

4. CTNOST NEZBYTNÁ PRO DNEŠEK

a. Proč je při rozvíjení naší povahy tak důležitá trpělivost? Jakub 5:7.

Jakub 5:7. A protože trpěliví buďte, bratří, až do příchodu Páně. Ať, oráč očekává drahého užítka zemského, trpělivě naň očekávají, až by přijal podzimní i jarní déšť.

„Oráč očekává drahého užítka zemského, trpělivě naň očekávají, až by přijal podzimní i jarní déšť.“ (Jakub 5:7.) Stejně tak Křesťan má trpělivě čekat na plody slova Božího ve svém životě. Často když se modlíme o milosti Ducha, Bůh pracuje na tom, aby odpověděl na naše modlitby tím, že nás staví do okolností, abychom tyto plody rozvíjeli; ale my nerozumíme Jeho záměru a divíme se a jsme zděšeni. Nikdo však nemůže tyto milosti rozvíjet jinak než procesem růstu a nesením ovoce. Naším úkolem je přijmout Boží slovo a pevně se ho držet, poddává se plně jeho kontrole, a jeho záměr v nás bude naplněn.

„Miluje-li Mne kdo, řekl Kristus, ‚slova Mého ostříhati bude, a Otec Můj bude jej milovati, a k němu přijdeme, a příbytek u něho učiníme.‘ (Jan 14:23.) Kouzlo silnější, dokonalé myslí bude při nás; neboť budeme mít živé spojení se zdrojem veškeré trvalé síly. V našem Božském životě budeme uvedeni do zajetí Ježíši Kristu. Už nebudeme žít běžným životem sobectví, ale bude v nás žít Kristus. Jeho povaha bude reprodukována v naší přirozenosti. Takto budeme přinášet ovoce Ducha Svatého – ‚jedno [užitek] třicátý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý.‘“ — *Christ's Object Lessons, p. 61.*

b. Když jsme v pokušení být frustrovaní nebo zděšeni z eskalace zla na této planetě, proč je trpělivá důvěra tak užitečná? Jakub 5:8; Lukáš 21:19.

Jakub 5:8. Buďtež i vy trpěliví, potvrzujte srdci svých; neboť se přibližuje příští Páně.

Lukáš 21:19. V trpělivosti své vládněte dušemi svými.

„Svět se stal smělym v přestupování Božího zákona. Kvůli Jeho dlouhé shovívavosti lidé pošlapávají Jeho autoritu. Navzájem se posilují v útlaku a krutosti vůči Jeho dědictví a říkají: ‚Jak má o tom vědět Bůh silný? Aneb zdaž jest to známé Nejvyššímu?‘ (Žalm 73:11.) Existuje však hranice, za kterou nemohou překročit. Blíží se čas, kdy dosáhnou předepsaného limitu. Již nyní téměř překročili meze trpělivosti Boží, meze Jeho milosti, meze Jeho milosrdenství. Pán zasáhne, aby ospravedlnil Svou vlastní čest, aby osvobodil Svůj lid, a aby potlačil návaly nespravedlnosti.“ — *Christ's Object Lessons, pp. 177, 178.*

5. PŘÍKLADY K NAŠEMU POSÍLENÍ

a. Na co se v církevní výkonnosti příliš často zaměřujeme – a na co bychom měli místo toho myslet? **Leviticus 19:18; Jakub 5:9, 10.**

Leviticus 19:18. Nebudeš se mstít, aniž držeti budeš hněvu proti synům lidu svého, ale milovati budeš bližního svého jako sebe samého: Já jsem Hospodin.

Jakub 5:9, 10. Nevzdychajtež jedni proti druhým, bratři, abyste nebyli odsouzeni. Aj, soudce již přede dveřmi stojí. 10. Ku příkladu snášení protivenství a dlouhočekání, bratři moji, vezměte proroky, kteříž mluvivali ve jménu Páně.

„Abel, úplně první Křesťan z Adamových dětí, zemřel jako mučedník. Enoch chodil s Bohem a svět ho neznal. Noé byl zsměšňován jako fanatic a panikář. Jiní pak posměchy a mrskáním trápeni, ano i vězeními a žaláři.“
 „Jiní pak roztahování jsou, neoblíbivše sobě vysvobození, aby lepšího dosáhli vzkříšení.“ (Židům 11:36, 35.)

„Ve všech dobách byli Boží vyvolení poslové hanobeni a pronásledováni, přesto skrze jejich utrpení se poznání Boha široce rozšiřovalo. Každý učedník Kristův má vstoupit do řad a pokračovat ve stejném díle s vědomím, že jeho nepřátelé nemohou dělat nic proti pravdě, ale pro pravdu. Bůh má v úmyslu, aby pravda byla uvedena do popředí a stala se předmětem zkoumání a diskuse, a to i skrze opovržení na ni kladenému. Myslí lidí musejí být rozrušeny; každý spor, každé pohanění, každá snaha o omezení svobody svědomí, je Božím prostředkem k probuzení myslí, které by jinak mohly dřímat.“

„Jak často byl tento výsledek viděn v historii Božích poslů! Když byl ušlechtilý a výmluvný Štěpán ukamenován k smrti z popudu Sanhedrinské rady, nebyla tu žádná ztráta pro věc evangelia. Světlo nebeské, které velevalo jeho tvář, Božský soucit vydechovaný v jeho umírající modlitbě, byly jako ostrý šíp přesvědčení pro fanatického člena Sanhedrinu, který stál poblíž, a Saul, ten pronásledující Farizeus, se stal vyvolenou nádobou, aby nesl jméno Kristovo před pohany a krále a děti Izraelské.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 33, 34.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Co si musím uvědomit o hodnotě svých peněz?
2. Co je míněno Kristovou výzvou ve verši **Jakub 5:1**?
3. Jakou slabostí bych se mohl(a) provinít ve spojení s finančními interakcemi?
4. Jak má nakonec trpělivost zářit jako ctnost mezi Božím lidem?
5. Jak si pronásledovaní mučedníci v průběhu dějin udrželi svou pozornost?

Vytrvat vírou

„Vyznávejtež se pak jedni druhým z hříchů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohot' může modlitba spravedlivého opravdová“ (Jakub 5:16).

„Pokorná, vroucí modlitba vysvobodí duši od smrti, a vyznávání a náprava přikryjí množství hříchů.“ — *The Review and Herald, December 16, 1902.*

Doporučená četba: *The Ministry of Healing, pp. 225–233;*
Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 271–293.

Neděle

22. prosince

1. NADĚJE

a. Pro jakou ctnost je Job zvláště uznáván – a co nám to říká o Bohu? Jakub 5:11.

Jakub 5:11. Aj, blahoslavíme ty trpělivé. O trpělivosti Jobově slyšeli jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý.

„[Pán] s neúnavnou láskou čeká, aby vyslechl vyznání zbloudilých a přijal jejich pokání. Očekává od nás nějaký projev vděčnosti, stejně jako matka očekává úsměv uznání od svého milovaného dítěte. Přál by si, abychom pochopili, jak vážně a něžně po nás Jeho srdce touží. Vybízí nás, abychom své zkoušky předali Jeho soucitu, své trápení Jeho lásce, své rány Jeho uzdravení, svou slabost Jeho síle, svou prázdnotu Jeho plnosti. Nikdy nebyl zklamán nikdo, kdo k Němu přišel. Pročež k němu patřiti budou, a sbíhati se, a nebudou zahanbeny tváří jejich.“

„Ti, kdož hledají Boha v skrytě, sdělující Pánu své potřeby a prosíce o pomoc, nebudou prosit nadarmo.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 84, 85.*

b. Jak Jakub opakuje Kristova slova ohledně pravdivosti? Jakub 5:12; Matouš 5:37.

Jakub 5:12. Předě všemi pak věcmi, bratří moji, nepřisahejte, ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale buď řeč vaše: Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli v odsouzení.

Matouš 5:37. Ale buď řeč vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od zlého jest.

„Všechno, co Křesťané dělají, by mělo být tak průhledné jako sluneční světlo.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing, p. 68.*

2. VÍRA VERSUS PŘEDPOKLAD

a. Trpíme-li nemocí, jak a proč jsme povzbuzováni, abychom přišli k velkému Životodárci? **Jakub 5:13–15; Žalm 103:1–3.**

Jakub 5:13–15. Jest-li kdo z vás zkormoucený? Modl se. Pakli jest kdo myslí dobré? Prozpěvej. 14. Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších zboru, ať se modlí za něho, mažíce jej olejem ve jménu Páně. 15. A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihneť ho Pán; a jestliže jest co prohrěšil, budeť jemu odpuštěno.

Žalm 103:1–3. Davidův. Dobrořeč duše má Hospodinu, a všechny vnitřnosti mé jménu svatému jeho. 2. Dobrořeč duše má Hospodinu, a nezapomínej se na všechna dobrodiní jeho, 3. Kterýž odpouští tobě všechny nepravosti, kterýž uzdravuje všechny nemoci tvé.

„Bůh je právě tak ochoten uzdravit nemocné nyní, jako když Duch Svatý mluvil tato slova skrze žalmistu. A Kristus je nyní týmž soucitným lékařem, jakým byl během Svě pozemské služby. V NĚm je hojivý balzám na každou nemoc, obnovující moc na každou chorobu. Jeho učedníci se v této době mají modlit za nemocné tak opravdově, jako se modlili učedníci v dávných dobách. A zotavení budou následovat; neboť ‚modlitba víry uzdraví neduživého.‘ Máme moc Ducha Svatého, klidnou jistotu víry, která si může činit nárok na Boží zaslíbení. Zaslíbení Páně: ‚Na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou‘ (Marek 16:18), je nyní právě tak spolehlivé jako za dnů apoštolů.“ — *The Ministry of Healing*, p. 226.

b. Jaké rovnováhy si musíme být vědomi, když usilujeme o zdraví? **Žalm 66:18.**
Žalm 66:18. *Bycht' byl patřil k nepravosti srdcem svým, nebyl by vyslyšel Pán.*

„Nezasloužíme si milosrdenství [Páně], ale když se Jemu odevzdáme, On nás přijme. Bude pracovat pro ty a skrze ty, kteří Jej následují.

„Avšak pouze když žijeme v poslušnosti vůči Jeho slovu, můžeme si činit nárok na naplnění Jeho zaslíbení. . . . Budeme-li Jemu poskytovat jen částečnou, polovičitou poslušnost, Jeho zaslíbení se nám nebudou naplňovat.“ — *The Ministry of Healing*, p. 227.

„Kristus pracoval tak, že kázal slovo a zmírňoval utrpení zázračnými skutky uzdravování. Avšak byla jsem poučena, že nyní nemůžeme pracovat tímto způsobem; neboť Satan bude uplatňovat svou moc tím, že bude konat zázraky. Boží služebníci by dnes nemohli pracovat skrze zázračné prostředky, protože se budou konat falešné skutky uzdravování, vydávající se za Božské.

„Z tohoto důvodu Pán určil způsob, jakým má Jeho lid postupovat v díle tělesného uzdravování spojeného s vyučováním slovu. Mají se zřítit sanatoria a s těmito ústavy se mají spojovat pracovníci, kteří budou pokračovat v opravdovém zdravotně misijním díle. Takto je kolem těch, kteří přicházejí do sanatorií se léčit, rozprostřen ochranný vliv.

„Toto je opatření, které Pán učinil, skrze nějž se má konat zdravotně misijní dílo evangelia pro mnoho duší.“ — *Medical Ministry*, p. 14.

3. DVA RŮZNÉ DRUHY ODVAHY

a. Uved'te životně důležitou stránku léčení, která je žalostně přehlížena. Jakub 5:16.

Jakub 5:16. Vyznávejte se pak jedni druhým z hříchů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohoť může modlitba spravedlivého opravdová.

„Jak se mylí ti, kdož si myslí, že vyznání hříchu snižuje jejich důstojnost a oslabí jejich vliv mezi jejich bližními. Mnozí se drží této mylné představy, přestože vidí své chyby, nedokážou je vyznat, ale raději přecházejí křivdy, které způsobili jiným, a tak si ztrpčují své vlastní životy a zatemňují životy druhých. Nezraní to vaši důstojnost, když vyznáte své hříchy. Pryč s touto falešnou důstojností. Padněte na Skálu a rozrazte se, a Kristus vám dá pravou a nebeskou důstojnost. Necht' pýcha, sebeúcta ani samospravedlnost nikomu nebrání v tom, aby vyznal svůj hřích, aby si mohl nárokovat zaslíbení. „Kdo přikrývá přestoupení svá, nepovede se jemu šťastně; ale kdož je vyznává a opouští, milosrdenství důjde“ (Příslóví 28:13). Neutajujte nic před Bohem a nezanedbávejte vyznání svých chyb svým bratřím. „Vyznávejte se pak jedni druhým z hříchů, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli“ (Jakub 5:16). Mnoho hříchů zůstává nevyznáno, aby se postavily proti hříšníkovi v den konečného zúčtování; mnohem lépe je postavit se proti svým hříchům nyní, vyznat je a odložit, zatímco smiřující Oběť prosí za vás. Neopomíjejte se učit Boží vůli v této věci. Zdraví vašich duší a spasení druhých závisí na tom, jakým směrem se v této věci ubíráte.“ — *Selected Messages, bk. 1, pp. 326, 327.*

b. Co udělal Eliáš, když byl znepokojen duchovním odpadlictvím svého národa – a jak ho Bůh zachoval? 1 Královská 17:1–3.

1 Královská 17:1–3. Tedy Eliáš Tesbitský, obyvatel Galádský, mluvil k Achabovi: Živť jest Hospodin Bůh Izraelský, před jehož obličejem stojím, že nebude těchto let rosy ani deště, jedině vedlé řeči mé. 2. I stalo se slovo Hospodinovo k němu, řkoucí: 3. Odejdi odsud a obrať se k východu, a skrej se u potoka Karit, kterýž jest naproti Jordánu.

„[Eliáš] v úzkosti duše úpěnlivě prosil Boha, aby zadržel kdysi obdařený lid v jejich bezbožném běhu, aby je navštívil soudy, bude-li to nutné, aby mohli být vedeni k tomu, aby v pravém světle viděli svůj odklon od Nebe. Toužil vidět, jak jsou přivedeni k pokání dříve, než zajdou ve zlém jednání tak daleko, že vyprovokují Hospodina, aby je úplně zničil. . . .

„Eliášovi bylo svěřeno posláni, aby doručil Achabovi Nebeské poselství soudu. . . . V paláci nežádal žádného vstupu, ani nečekal na to, aby byl formálně ohlášen. Oblečen do hrubého oděvu, který obvykle nosili proroci té doby, prošel kolem stráží, zjevně nepovšimnut, a za okamžik stanul před užaslým králem.“ — *Prophets and Kings, pp. 120, 121.*

4. UČIT SE OD ELIÁŠE

a. Proč jsou Eliášovy modlitby k Bohu, aby probudil jeho odpadlý národ, dány jako příklad pro nás? Jakub 5:17.

Jakub 5:17. Eliáš byl člověk týmž bídám jako i my poddaný, a modlitbou modlil se, aby nepršelo, i nepršel déšť na zemi za tři léta a za šest měsíců.

„Často opakované výzvy, napomínání a varování nepřiváděly Izrael k pokání. Přišel byl čas, kdy Bůh s nimi musí mluvit prostřednictvím soudů. Poněvadž uctivačí Bála tvrdili, že poklady nebe, rosa a déšť, nepřicházejí od Jehovaha, ale od panujících přírodních sil, a to, že je země zúrodněna a učiněna, aby bohatě plodila, je skrze tvůrčí energii slunce, mělo zlořečení Boží těžce spočinout na znečištěné zemi. Odpadlým Izraelským kmenům se mělo ukázat, jak pošetilé je spoléhat se na Bálovu moc ohledně časných požehnání. Dokud by se neobrátili k Bohu s pokáním a neuznali Jej za zdroj veškerého požehnání, neměla na zemi padat ani rosa ani déšť.“ — *Prophets and Kings, p. 120.*

b. V čem jsou pro nás Eliášovy modlitby znovu příkladem poté, co Izrael obnovil svou věrnost Bohu? Jakub 5:18; 1 Královská 18:39–45.

Jakub 5:18. A zase modlil se, i vydalo nebe déšť, a země zplodila ovoce své. 1 Královská 18:39–45. Což když uzřel všecken ten lid, padli na tváři své a řekli: Hospodínť jest Bohem, Hospodín jest Bohem. 40. I řekl jim Eliáš: Zjímejte ty proroky Bálovy, žádný at' z nich neujde. I zjímali je. Kterěz svedl Eliáš ku potoku Císon, a tam je zmordoval. 41. Tedy řekl Eliáš Achabovi: Jdi, pojez a napi se, nebo aj, zvuk velikého deště. 42. I jel Achab, aby pojezd a napil se. Eliáš pak vstoupil na vrch Karmele, a rozprostřel se na zemi a sklonil tvář svou k kolenům svým. 43. Potom řekl mládenci svému: Vystup nyní, a pohleď tam k moři. Kterýž vystoupiv, pohleďel a řekl: Nic není. Řekl opět: Vrať se po sedmkrát. 44. I stalo se po sedmé, řekl: Aj, oblak maličký jako dlaň člověčí vystupuje z moře. Ještě řekl: Jdi, rci Achabovi: Zapráhej a jed', aby tě nezastihl déšť. 45. Stalo se mezi tím, když se nebesa zamračila oblakem a větrem, odkudž byl déšť veliký, že jel Achab a přišel do Jezreel.

„Šestkrát se [Eliáš] vroucně modlil, a přesto nic nenasvědčovalo tomu, že by jeho prosba byla vyslyšena, on však se silnou vírou naléhal svou prosbou k trůnu milosti. Kdyby to byl pošetilý ve zmalomyslnění vzdal, jeho modlitba by nebyla vyslyšena, ale on vytrval, dokud odpověď nepřišla. Máme Boha, jehož ucho není uzavřeno našim prosbám; a pokud budeme prokazovat Jeho slovo, On bude cítit naši víru. Přeje si, abychom měli všechny své zájmy propletené s Jeho zájmy, a pak nám může bezpečně požehnat; neboť pak nebudeme vzdávat slávu sami sobě, když požehnání bude naše, ale budeme vzdávat veškerou chválu Bohu. Bůh ne vždy odpovídá na naše modlitby, když k Němu poprvé voláme; neboť kdyby toto činil, mohli bychom pokládat za samozřejmé, že máme právo na všechna požehnání a přízně, které nám udělil. Místo toho, abychom zkoumali svá srdce, abychom viděli,

zda jsme se dopustili něčeho zlého, zda jsme se oddali nějakému hříchu, stali bychom se nedbalými a neuvědomili si svou závislost na NĚm a svou potřebu Jeho pomoci.

„Elišáš se pokořil, dokud se nedostal do stavu, kdy si nechtěl přivlastnit slávu. Toto je podmínka, za které Pán slyší modlitbu, neboť pak budeme vzdávat chválu Jemu.“
— *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 2, pp. 1034, 1035.*

Čtvrtek

26. prosince

5. PROJEVOVÁNÍ NĚŽNOSTI PODOBNÉ TÉ KRISTOVĚ

a. Uprostřed zklamání, které na nás navršili porušení lidé v padlém světě, jakou závěrečnou výzvu uzavírá Jakub svůj dopis k nám? Jakub 5:19, 20.

Jakub 5:19, 20. Bratří, jestliže by kdo z vás pobloudil od pravdy, a někdo by jej zase obrátil, 20. Věziž, že ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši od smrti, a přikryje množství hříchů.

„Nedávej bloudícímu žádný důvod k malomyslnosti. Nedopuť, aby Farizejská tvrdost vešla a zranila tvého bratra. Nechť v mysli ani v srdci nepovstane žádný hořký pošklebek. Nechť se v hlase neprojevuje žádný nádech opovržení. Reknete-li své vlastní slovo, zaujmete-li lhostejný postoj nebo projevíte podezřívavost či nedůvěru, může to provést zkázu duše. On potřebuje bratra se soucitným srdcem Staršího Bratra, aby se dotkl jeho lidského srdce. Nechť pocítí silný stisk soucitné ruky a uslyší zašeptání: Modleme se. Bůh vám oběma dá bohatou zkušenost. Modlitba nás sjednocuje jedno s druhými a s Bohem. Modlitba přivádí Ježíše na naši stranu a dává zemlené, zmatené duši novou sílu přemoci svět, tělo a ďábla. Modlitba odvrací útoky Satanovy.

„Když se člověk odvrací od lidských nedokonalostí, aby patřil na Ježíše, dochází k Božské proměně jeho povahy. Duch Kristův, který působí na srdce, je přízpůsobuje Jeho obrazu. Nechť je tedy vaší snahou vyzdvihovat Ježíše. Nechť je oko mysli nasměřováno k ‚Beránkovi Božímu, kterýž snímá hřích světa.‘ (Jan 1:29.) A když se zapojíte do této práce, pamatujte na to, že ‚ten, kdož by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši od smrti, a přikryje množství hříchů.‘ (Jakub 5:20.) . . .

„V Božím odpuštění se srdce bloudícího člověka přitahuje těsně k velkému srdci Nekonečné Lásky. Příliv Božského soucitu proudí do hříšnickovy duše, a od něj k duším druhých.“ — *Christ's Object Lessons, pp. 250, 251.*

Pátek

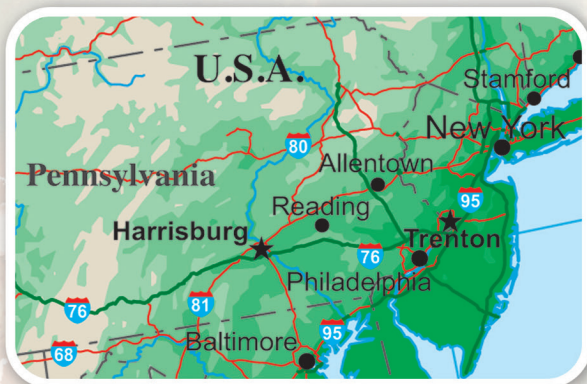
27. prosince

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

1. Ve kterých obdobích svého života jsem viděl(a) štědré milosrdenství Boží vůči mně?
2. Jak bych se mohl(a) provinít domněnkou o svém zdravotním stavu?
3. Jak byla Eliášova modlitba za jeho národ vyslyšena?
4. Proč se Eliáš musel tolikrát modlit, aby se dešť vrátil?
5. Ke komu bych měl(a) mít soucitnější postoj, a proč?

Sbírký první soboty

5. října 2024
na modlitebnu
v Readingu,
Pensylvánie, USA
(str. 6)

2. listopadu 2024
pro Oddělení Literatury
Generální Konference
(str. 28)

7. prosince 2024
pro ústředí
Kolumbijské Unie
(str. 54)

